

pscrip. xxx. vel. xl. annor. C. et eadē est questio i sta-
tuto edito ab antianis seu dominis ciuitatū popu-
laris. nunquid illud statutū equiparetur iuri pto-
rio an iuri ciuili. et sic nūquid actio penalis sit ppetua vlt
tpalis ex eo surgēs: quā. q. tractat Bar. in. l. v. ff.
de ver. obl. et ibi pcludit q si isti antiani seu dñi fece-
runt statutū ex eorū officio equiparā iuri pto-
rio. secus si ex speciali cōmissione sibi facta a populo.
nā tūc popul⁹ videt fecisse illud statutū et p pñs illō
statutū appellat ius ciuile vt in. c. ius ciuile. j. di. et
p hoc potest inferri ad decisionē multarū qōnum.

Nunc venio ad scdā ptem glo. in qua querit
nunquid indulgentie quas sepe legati pcedunt sibi
uenientibus ad repatōem pontis vel loci religiosi
durent post finitā legationē quēadmodū statuta.
et q nō dūret facit tex. in. l. si. ff. de pe. vbi pena ap-
posita p magistratum tpalem habēs actū successi-
uum solū durat tpe officij. Glo. tñ determinat opo-
situm p. l. j. in. c. si. ff. de off. pfe. v. vbi dicit q pfect⁹
qui est tpalis pōt in ppetuū priuare quē officio ad
uocatois. et doc. hic cōiter sequit istā gl. et idē In-
no. in. d. c. q translationem. de pe. dic q est tpalis
qñ pena fuit apposta sine cause cognitione et inter
locutione. nō aut diffinitue. secus aut si pena fuis-
set apposta diffinitue et cum cause cognitione. quia
tunc duraret ppetuo. vt in. d. l. j. et in. l. more. ff. de
pe. idem volūt legisse in. d. l. si. ff. vide quod dixi in
c. ex lris. de pñs. et facit hic glo. multū nō. ad pban-
dum q indulgentia seu priuilegiū a pto cōcessum
duret in ppetuū licet habeat actū successiuū. et p h
all. bo. glo. in. c. cum ex eo. de elec. li. vi. vbi dicit q si
ep⁹ dedit licentiā clerico veniendi ad studiū et di-
spensauit secū p septenniu. vt ibi dicit nō expirat licē-
tia p mortē ep⁹. nec ipse sine causa reuocare potest.
sed in ppariū allego glo. satis nō. in. c. a nobis. el.
j. de sen. ex. q dicit q si ep⁹ tulit sniam excoicatio-
nis sub conditione. puta quicunq furtū fecerit sit
excoicatus nō durat hec snia vltra tps pferentis.
nisi successor eam pfirmet. secus dicit in statutis. et
sic illa glo. nō limitat illū tex. ad idē vide glo. in. c.
pe. de cle. nō res. in. d. pdecessore. que videt velle
q indulgentia tributa clerico sup nō residētia nō
durat vltra tps pcedentis. et pfecto sat passus iste
reddat difficilis. et p nūc dicerē q vbi indulgentia
seu licentia hz esse suū finitū et libet. ita q ex sola
pessione recipit suā essentia. nec dependet ex futu-
ro euentu. et tunc durat etiā vltra tps pcedētis. qā
priuilegia sicut et statuta debent esse ppetua. xxv.
q. ij. c. j. sed vbi dispositio dependet ex futuro eue-
tu. q non iniecit adhuc vinculū firmiter tūc extin-
guitur p mortē disponentis. sic potest intelligi gl.
in. d. c. a nobis. nā si snia excoicatiois est p ditiona-
lis anteq existat p ditiō nō iniecit vinculū simplr. s
iniecit vinculū tpe existentis p ditiōis. q tpe si dispo-
nens est mortuus vel reuocatus cessat snia. Idē
dicerē in alia licentia que nō pōt ppetuo concedi si
ne cause cognitione. vt si fuerit pcessa simpliciter i-
telligat pcessa ad tps pcedentis. et iō puto q si ep⁹
simpliciter dedit licentiā possendi eligere p fessore
q illa licentia exstinguit mortuo vel reuocato ep⁹.

quia ep⁹ nō pōt in ppetuū dare istā licentiā cum p
iudicio ecclie parochial sine cause cognitione et cō-
silio sui capli cū esset irrogare perpetuū p iudiciū
ecclie parochiali. et ita als in facto respondi. et ita
potest saluari glo. in. d. c. pe. licet posset haberi ali-
us intellectus. **I**n glo. si. ibi sola citatiōe nō. gl.
q p solā citatiōe et nō p actū citatiōis ppetuat iu-
risdictio. et ad h facit iste tex. multū nō. host. tñ qui
p rarium tenuit in. c. l. j. de off. dele. supplet ad tex.
istum vel aliud equipollēs. s hec suppletio extorq
litteram. vnde illud. c. licet debz exponi p istud. cū
illud loquat generalr et istud specialiter. et vide qd
plene dixi in. d. c. gratū. Sed dubiū est tenēdo istā
opi. q requirat citatio nunquid sufficiat iudicē cō-
misisse citatiōe si ante mortem vel finitū officium
delegantis citatio nō puenit ad citandū. et est qñtio
subtilis et notabilis. vt recitat hic Jo. an. Bas. hac
q disputat. et multū all. p et ptra. tandem pcludit q
de iure ciuili nō est ppetuata iurisdictio. q nō est p-
prie citatio si nō puenit ad citandū. alle. l. et q. ff. d
iur. om. iu. s de iure canonico dic q si agit ppetu-
atione iurisdictiois sufficit iudicē cōmisisse citatiōe
quia incepit vti p h iurisdictioe. ar. s. de of. dele. l. j.
sed si agitur de afficienda psona requirit q citatio
puenerit ad ptem. p h de. ij. vt lit. pen. et vide glo.
ibi nō. que h tenet. Do. An. hic instat. s tādē videt
trāsire cū dictis doc. Do. car. tenet indistincte q re-
quirat citatiōem puenisse ad pte. mihi tā de iure
ciuili q canonico placet vt sufficiat iudicē cōmisisse
citatiōe quo ad ppetuandā iurisdictioe pmo per
tex. in. d. c. l. j. et in. d. l. et q. vbi tex. solū requirit vt iu-
dex inceperit vti delegatione sibi facta. ad idem. c.
gratum. pall. vbi. solum requirit q edictū citatiōis
fuerit ppositū. et ibi ad h pōderam illū tex. Itē p
bat alia rōe. citatio habet tres ptes. pma cōmis-
sio iudicis de citādo. scdā executio nūcū. tertia ipsi
us nūcū relatio q citauit. vt nō. Jo. an. in. c. roma-
na. s. p rantes. de fo. cōp. li. vi. pma ps est iu-
risdictionalis duntaxat. scdā et tertia nō sunt iuris-
dictionales. hinc est q iudex nō potest cōmittere ci-
tatiōe extra territorij. sed si cōmisit in territo-
rio potest nunc⁹ eam exequi extra territorij. tex.
est nō. in. d. s. p rantes. et in. l. oēs. C. de ep⁹. et de.
et ibi p doc. vnde cōmittēdo citatiōe vsus est iuris-
dictioe in ptes. et sic satis videt ppetuata. et sic salua
glo. i. d. de. ij. q h t. vbi videt etiā de mēte papē l. j
nō expmat. et in. d. l. et quia.

De officio iudicis ordinarij. Rica.

Sup visus est de officio delegati et legati. nūc
iicitur et merito de officio ordinarij. Et aliter sic.
Sup visum est de officio ordinarij spālis vt est lega-
tus. nunc subijcitur in genere de officio cuiuslibet
ordinarij rē.

De officio Episcopi. **Episcopi in suis**
possunt crimina inquirere et punire.
et cū opus fuerit inuocare brachium
seculare. h. d. **Ho. pmo ex supscri-**

ptione q̄ etiam papa dicit facere synodum ep̄orū ad idem. c. j. de spon. vulgarit. si appellam? synodum ep̄orū et cōciliū ipsius pape. de q̄ vide bo. tex. in. c. j. xv. di. vbi ponit etymologia istorum nom.

¶ Ho. sc̄do q̄ ep̄i habent in suis diocesib? iurisdictionē liberā et ea que sunt meri imp̄ij. possunt enī ex officio pcedere sup criminib?. et in facinorosos hoies aiaduere. hec enī meri imp̄ij sunt. vt in. l. imp̄ij. et q̄ ibi no. ff. de iur. om. iu. et dicaz. j. c. q̄ sedes. et vide glo. in. c. puenit. xcv. di. **¶** Ho. tertio ibi singulariū vrbium. q̄ quelibz vrbz hz suū ep̄m et facit iste tex. p cōsuetudine italie fm quā illam appellam? ciuitatem que habet ep̄m. h̄ in nō est de iure. quia potest esse ciuitas absq̄ ep̄o. nam et ante q̄ essent ep̄i erant ciuitates. et postmodū tpe primi nue ecclesie fuit statutū vt ep̄i nō p̄stiterent i modicis ciuitatib? et nō populosis. neq̄ in castris aut villis. sed solū in ciuitatib? magnis et populosis. vt dicitur in. c. ep̄i. lxx. di. et in. c. j. d. p̄uul. q̄ iura clarissime pbant q̄ ad esse ciuitatis nō requirit q̄ ibi sit ep̄us. sed bene p̄sumptio est q̄ vbi nō fuit sedes ep̄alis p̄stituta nō erat tūc magna ciuitas. et vi de quod no. Jo. an. in. c. si ciuitas. de sen. ex. li. vi.

¶ Ho. ibi vrbū. q̄ quelibet ciuitas potest appellari vrbz. p b̄ tex. in. l. ij. ff. de d. sig. et vide etymologiam hui? vocabuli in. l. pupill. in. 6. vrbz. ff. d. x. sig. q̄s appellatōe vrbis in genere p̄ excellentiam intelligit de roma. vt in. 6. sed quonēs. insti. d. iur. naturali. **¶** Ho. ibi in suis diocē. q̄ appellatione diocēsis venit ciuitas. nā hic si nō cōphenderet ciuitas seq̄ret q̄ ep̄s si h̄ret p̄tē in ciuitate. q̄ ē absurdū. s̄t colligit in. c. vnico. de re. p̄mu. li. vi. in p̄trarium facit. c. rodolphus. de rescrip. l. hosti. dicit q̄ in statutis p̄stitutionib? et p̄uul. appellatōe diocēsis venit ciuitas. secus in rescriptis p̄tentōis vt in p̄trario. et licet doc. h̄ trāserint cum eo. tū mirādum est de hoc dicto. nam potius diuersificat casus quā reddat rōnem diuersitatis. si enī ob odium rescriptorum p̄tingit restrictio. vt i. d. c. rodolphus. et idem et fortius posset p̄tingere in statutis penilibus odiosis deuantib? a iure cōi. et idē in p̄uulgis odiosis. et ideo dicit melius in hac materia vt dixi in. d. c. rodolphus. **¶** Ho. ibi adulterii. tex. no. quē sepius soleo allegare. q̄ ep̄s pōt sup adulterijs pcedere etiā p̄tra laicos. nam tex. hic non restringit ad clericos. nam de clericis nullū fuisse dubium. sed loquitur generalit̄ in tota diocē. et iō dico q̄ est locus p̄uentioni inter iudicē ecclesiasticū et secularē. nam et secularis de h̄ delicto cognoscere potest. vt in. c. rex debz. xxij. q. v. et i. c. tue. de p̄cu. et h̄ facit p̄tra opi. Jo. an. in. c. si. d. fo. p̄pe. li. vi. vbi dixit q̄ adulterii est crimē ecclesiasticū quatenus agit ad separationē thori matrimonial. sed si vis saluare istud dictū dicas q̄ tūc est ecclesiasticū m̄x. i. q̄ nullo modo pōt de eo se impedire secularis. sed quando agitur ad puniendū delictū seu ad phibendū non est mere ecclesiasticum. sed mixtū. et hanc materiam plenissime examinaui. in. c. cum sit gnale. de fo. cōpe. vbi generalit̄ sui p̄secut. que crimina sūt mere ecclesiastica vel mixta. **¶** Ho. ibi liberā p̄tēz

et tene menti q̄ si alicui dāt p̄tēs libera pcedendi i aliq̄ casu nō intelligit q̄ aliqd faciat p̄ ius. sed solū vt absq̄ alicui? impedimēto vel licentia h̄ possit facere. nam verbū libez hoc importat. ad h̄ q̄d no. in. c. de multa. de p̄ben. et in. c. l3 ep̄s. co. n. li. vi. et optime pbat hic. Ultimo no. q̄ ep̄i pōt vbi res exigit inuocare auxiliū brachij secularis. puta exigēte rebellionē subditor. et iō alibi disponit q̄ familia potestatis nō incurrit excoīcatōez si ad mādātū ep̄i capit clericū et adducit ad carcerē etiā violenter vt in. c. vt fame. de sen. ex. et an iudex seculari teneatur indistincte dare suā familiā et offiē auxiliū iudici ecclesiastico postulanti. j. dicā. **¶** In glo. j. ibi cuz frequens et clamosa fama. vult ergo glo. tex. restringere vt tunc possit ep̄s inquirere p̄ subditū cuz vehementer infamia insurrexit p̄ eū. dicunt doc. et bene h̄ dicit pcedere in inquisitione ordinaria et sp̄ali. que. i. sit p̄tra certam personam. sed generalit̄ non requirit q̄ infamia pcedat p̄ h̄. quia ep̄s visitando inquit generalit̄ qualiter viuāt p̄li. ad hoc. x. q. j. c. relati. et c. placuit. et in. c. j. de cens. li. vi. ad idēz xxxv. q. vi. et in. c. ep̄s in synodo. idēz est q̄si delictū est notoriū et nescit quis illud cōmiserit. nā tunc supi or facit inquisitionē generalē. vt no. Inno. i. c. bone. el. j. s̄. de elec. et Bar. in. l. si. ff. de questi. idē dic cū p̄latus inq̄rit nō ad finē puniendi. sed in finem impediēdi p̄motōez ad aliquā p̄lationē vel ad ordines. nā sine aliq̄ infamia pcedēti d3 tunc supior inquirere de vita et morib? p̄mouēdi. ad h̄ q̄d le. et no. i. c. j. de postu. p̄la. et in. c. cū nobis. de elec. In glo. in. d. canones. ibi et de q̄cūq̄ mortali peccato. Aduerte q̄ glo. j. frōte videt sibi p̄traria. nāz p̄mo dicit q̄ ep̄s dūtaxat d3 inquirere de causis synodalibus. i. de causis spectantib? ad for̄ ecclesiasticas. et dixi de synodalib?. q̄ oēs cause olim deferēbātur ad synodū ep̄orū. vj. q. ij. in. c. j. et i. c. j. de iud. tū postea subiicit q̄ de quolibet peccato mortali d3 ep̄s inquirere. et sic videt exhausta iurisdictione iudicum seculariū p̄tra. c. ex d3. xxij. q. v. hāc materiam examinaui. in. c. nos inf. de pur. ca. vbi bo. gl. et longe lati? in. d. c. cum sit generale. Et cōclude p̄ intellectu glo. q̄ quedā sunt crimina mere ecclesiastica de quib? iudex secularis nullo mō se intromittere potest. vt est crimē heresis. de here. vt inquisitionis. 6. phibem? li. vi. Quedā sunt crimina mixta. de quib? vterq̄ scz secularis et ecclesiastic? cōgscere possunt. vt crimē sacrilegij. vt in. c. cū sit generale. p̄all. et in. c. felix. de pe. li. vi. Regulariter dō alij crimibus i terris imp̄ij nō pōt iudex ecclesiasticus se impedire nisi indirecte quo ad penitentiā imponendā et ad delictū phibendū. vt in. c. nouit. de iudi. nisi delictū sit notoriū. nam tūc cū d̄phēda tur negligentia iudicis secularis pōt iudex ecclesiasticus pcedere. vt no. hic Inno. et in. d. c. nouit. facit c. j. in. 6. notoria. de cens. li. vi. Et in fi. gl. no. gl. q̄ satis est plena in materia sua. et idēz sentit glo. i. c. iudicet. ij. q. vij. et cōcludit glo. q̄ neq̄ cōdemnādo neq̄ absolūdo d3 iudex sequi p̄sciam suam. s̄ moueri ex p̄batōib? corā eo factis. Do. an. recitat hic dicta Lal. que posuit in. c. pastoral. 6. q̄ dō. s̄. d. of.

Vehemens infamia

Tac p̄modales

heresys

Sacrilegium

des. et ibi ego recitavi et plene examinaui istum passum.
et sequitur deo. An. Cal. pterea in vno. dicit enim quod si iu-
dex habet scientiam contra reum. sed accusator non probat.
non debet eum absolvere diffinitive ut dicit Cal. sed
solum ab observatione iudicii. quod si absolueret dif-
finitive illa sententia obstarat in alio iudicio. et sic reus
transiret impunitus. sed mihi plus placet opinio Cal. quod
in nullo facit scientiam in absolviendo eum pure et
simpliciter. quod non sequitur est criminofus. et necesse est ad-
nandus. quod non debet adnari criminofus nisi accu-
setur et probetur. ut. vi. q. ii. in. c. si tamen. et i. c. si placuit. et i.
l. ex recepto. ff. de mune. et hono. ubi ex quo delictum non
est probatum debet illum absolvere. quod occulta sunt relin-
quenda iudicio dei. vi. q. i. si deus. facit. c. quilibet et quilibet.
et i. in si. de accu. Item christus simpliciter absoluit mu-
liercem quam sciebat adultera dum dixit quod te accusavit
mulier. et illa respondente nemo dicit. dixit christus nec
ego te adnabo. vade et amplius noli peccare. ut ha-
bet in euangelio. Christi autem actio nostra est instructio
ut. j. c. pti. et ii. q. j. deus. et c. significasti. de ele.
et licet iste evitet penam corporalem non evitabit eternam.
secus contra quam iudex habet scientiam firmam pro reo. non
enim debet eum adnare propter probationes. quod innocens
non est puniendus. et certe tunc faceret scientiam si pu-
nirer innocens. Ultimo et adverte quod glo. inepte
posuit additionem in si. dum dicit quod scientiam iudicat
punire. et tamen primo dixerat quod non debet iudicare scientiam
enim. sed per allegata. nec glo. fideliter recitat casum il-
lius. c. cum eterni. nam ibi simpliciter non dicitur quod iudicis
contra scientiam sit puniendus. nam si hoc diceret cessaret
disceptatio. sed dicitur scientiam et contra iusticiam. quasi dicat
quod si iudicat simpliciter contra iusticiam non incurrit penam. sed
quod ibi. nisi sententia faciat contra scientiam. nam sepe iudex iudi-
cat iuste per errorem et non ex certa scientia. quod casu si punire
illa pena debet ibi. et sic ponderando illum textum. potes evi-
tare primum quod de illo multum stricte formari potest.
In glo. in. d. publicus. i. si. no. duo ex gl. Primo quod
sicut iudex secularis debet impedire suum brachium et au-
xilium iudici ecclesiastico. ita iudex ecclesiasticus debet iu-
vare seculares et subditos sibi rebelles. Secundo
non. quod iudex secularis potest compelli per excoicationem
ad dandum familiam et auxilium suum iudici ecclesiastico.
Inno. facit hoc primum. sed dat duas differentias in hoc
inter ecclesiasticum et secularem. quod ecclesiasticus potest com-
pelli secularem si non vellet sibi impedire auxilium ut in
iuribus allegatis in glo. sed non contra. quod secularis non
potest compellere ecclesiasticum. quod maior est eo. facit. c. quod
liter. de iudi. et c. legimus. in si. xxiij. di. Secunda dif-
ferentia quod ecclesiasticus non tenet iuvare secularem iu-
dicem. puta excoicando sibi rebelles. nisi prius fiat
sibi fides de processu. quod non debet excoicare nisi promit-
tat prius admonitionem et ex iusta causa. sed facta sibi fide
quod subditus iniuste est rebellis debet iudex ecclesi-
asticus illum banire seu rebellē vel per scriptum iudicem
secularem excoicare. sed contra iudex secularis debet
obtemperare iudici ecclesiastico. licet non faciat sibi fidem
de processu. sed postea Inno. videtur se limitare dicens
quod si extra iudicium iudex ecclesiasticus petit auxilium a
iudice seculari. et stat ipsi seculari quod iniuste petit non
tenet. nec debet iudex secularis sibi impedire auxi-

lium. quod non debet eum iuvare ad malum. sed ad bonum. et sic
intelligit istum textum. ibi cum dicit non ad iudicandum et non
iudex secularis non est inferior. sed par iudici ecclesia-
stico secundum eum. et ideo non tenet sibi obtemperare si ini-
uste petit. facit. xxiij. di. cum ad verum. quod verbum non.
Sed si petit auxilium in iudicio ut quod processit iudicia-
liter et non fuit appellatum nec supplicatum tenet iudex
secularis mandare executioni sententiam iudicis ec-
clesiastici. nec debet admittere exceptionem iniuste.
facit. c. ii. de excep. li. vi. Do. an. in hoc instat. et finaliter
videtur concludere quod si est casus in quo iudex secularis
potest cognoscere non tenet exequi nisi sibi faciat fidem
de processu. et videtur quod hec fuit opinio. Bar. in. l. diuus.
ff. de custo. et exhibi. reo. et ibi dicit non per illum textum. quod iu-
dex ecclesiasticus tradit convictum de heresi iudici secu-
lari ut ipsum puniat non tenet illum punire nisi sibi
prius ostendat processum. ut sic videatur an iuste fue-
rit processum per illum. Ad idem allegat quod habet in auct.
de san. epif. in. s. si vero tamen. sed adverte quod in exemplo
suo Bar. de directo dixit contra casum. c. ut in qui-
sitionis. in. s. phibemus. de heret. lib. vi. ubi dicit
quod de crimine heresis cum sit mere ecclesiasticum nec
directe nec indirecte potest iudex secularis cognos-
cere. sed pura et nuda executio ad eum pertinet ad re-
quisitionem iudicis ecclesiastici. et tene menti illum textum.
Ideo putare dicendum per illum textum. ubi crimina essent
mere ecclesiastica. sed ubi crimina non essent me-
re ecclesiastica tunc si traditur aliquis curie secula-
ri. ut quod clericus degradatur iudex secularis non
debet eum punire nisi fiat sibi fides de processu. quod ille effi-
citur de foro suo et habet eum iudicare ut subditum
non autem ut purus executor. etiam in isto casu loquitur
textus in dicto. s. si vero crimen. sed si non tradit sibi ut sit
de foro suo. sed iudex ecclesiasticus petit ut executor
exequatur suam sententiam. tunc satis potest teneri opinio. In
no. h. ut iudex secularis illam sententiam exequatur sibi
non fiat fides de processu. facit dictum. c. ii. de excep. li. vi.
in executione et iusticie videtur iste secularis inferi-
or. ar. xxiij. q. v. i. c. princeps. et c. administratores.
Sed si iudex secularis sciret sententiam iniustam posset di-
ci quod non tenet illam exequi saltem in causa criminali. quod non debet
esse executor ad malum scientiam. facit. l. non tamen. ff. de
ap. Et per hoc decidit alia quod non. quam posuit Jo. an. h.
et fuit Jo. de modo. murlo. Episcopus volebat visitare que-
dam planum inferiorem. ille dixit se exemptum et appella-
vit ad papam. episcopus excoicavit illum. et quod ille non curat
de excoicatione petit a iudice seculari ut daret sibi fa-
miliam et auxilium suum. iste vero quod appellabat dicebat. et
querabat quod facere debebat iudex secularis. et post
multa iste quod disputavit conclusit quod non tenebat impe-
dere auxilium. quod tenet impedire rebelles et resistentes
episcopo de facto. secus autem de iure. et in dubio presumen-
dum est per appellante ut deferat sed apostolice. ar. c.
directe de ap. et cum hac decisione transierit hoc coram deo.
quod est valde non. quod facit ad multa. ut si subditus etiam non
exemptus ex iusta causa appellavit non debet iudex secularis
dare suum auxilium ad petendum episcopi per illum subditum. tamen in
casu supra posito forte aliud posset dici per c. cum pso-
ne. de pui. li. vi. quod cum alius subditus dicit se exemptum
de exhibere privilegium quod sibi tribuit causas prescribendi

quomodo adnari
criminofus

si allegata et
probata sciendum est

Aliter de aliter
passagium et
auxilium

als potest epi vti iurisdictione sua cum habeat iurisdictionem fundatam de iure cōi. ergo si nō seruat sūditus qd ibi dicit pōt epi legitime petere auxilium brachij secularis. vide tñ in h qd dixi post Inno. in. c. venerabili. j. de cēsi. Itē scias q ab eo qd. s. dixi q iudex ecclesiasticus dicitur excoicare rebelles iudici seculari. et ecōtra iudex secularis dicitur bānire et aniaduere in rebelles iudici ecclesiastico. Inno. recedit et videt velle q nec iste dicit illos excoicare. nec ille seculari istos pscribere vel bānire. sed satis est eos vitare. sed hosti. tenet pmiū qd est nō. dices q ad petitorē iudicis ecclesiastici iudex secularis dicitur bānire et punire subditos rebelles et in obediētes iudici ecclesiastico nō curantes de excoicatione. ita ecōtra ad petitionem iudicis secularis debet iudex ecclesiasticus indicere et excoicare subditos rebelles et pscriptos a iudice seculari. et ad h allego nō. dictū Inno. in. c. l3 ex suscepto. de fo. ppe. vbi dixit q si aliqui subditi nolūt obedire impatori de facto nō succedit papa i iurisdictione. s. d3 iuuare impatorē ad domandū illos subditos. et sic d3 etiā p̄stare auxiliū qd pōt. Et his habes optimū remediū p istis nobilibus repulsis ab eoz dñio. nā possent implorare auxiliū ecclesie. et ecclesia d3 subditos eis resistētes excoicare et interdiceret. In glo. si ibi vt sua auctē tē. hec expofitio glo. licet vera est in se. tñ satis extranea ad text. vnde alij doctores exponūt nō ad p̄iudicandū ecclēsie quomin⁹ possit iudicare sine auxiliō brachij secularis. Alij dicunt nō ad p̄iudicandū. s. illi contra quem petit auxiliū. qz nō debet auxiliū impendi p̄tra iudiciū. et hoc etiā sensu Inno. vt dixi. s. vel fm hosti. nō ad p̄iudicandū. i. q p hoc non p̄e iudicatur iudici seculari quomin⁹ possit punire et imponere penā tpalem. sed hec opi. sibi nō placet. quia nō debet quis bis iudicari. xxiij. q. v. quid g. et in. l. licet. ff. nau. cau. sta. nisi dicat q iudex ecclesiasticus imponat penā spūalem seu p̄niam. iudex xō secularis imponet penā tpalem. sed hoc nō placet hosti. qz ecclesia debz defendere penitētiē. xi. q. iij. aliud et sic trāsīt Jo. an. cū hosti. Et hac opi. posset colligi nō. dictū. si opi. esset vera. s. q puni⁹ spirituali vel tpali pena per iudicem ecclesiasticū nō debet puniri de eodem delicto p iudicē secularē. sed do. An. non placet hec sententia pcludenti q qualitercūqz fuerit punitus. a iudice ecclesiastico pōt tpali puniri p iudicē secularē si ē d sua iurisdictione. all. nō. p Inno. in. c. dilect⁹. de purga. ca. et p cum in. c. de his. de accusa. Ego xō puto q hoc sit indistincte ver⁹. sed vide ad hoc text. nō. in. c. felicias de pe. li. vj. et ibi Jo. an. dicit istam questionem fuisse disputatā. vñ vid ibi p eū. et qd nō. i. fili Bar. in. l. ij. ff. vi bo. rap. vide qd dixi in. d. c. cū sit generale. et in. d. c. de his.

Sacerdos. Ordinar⁹ qui scit vt deus vel homo subditū esse criminis reū indeterminate poterit. sed nō notatū eū arguere vel punire. h. d. Ho. pmo argumentū optimū ex text. q is qui aliquid scit ex cōfessione alicui⁹ et in foro penitentiali facta nō dicit illud scire p certo.

Non vt iudex p̄d vt homo dicitur vel homo

quia potuit ille nō ver⁹ dicere. et sic nō habet certā scientia. tunc em̄ habet certitudo cū res dephēdit aliquo sensu corporeo. ad hoc. iij. q. ix. c. testes. et. l. si qñ. C. de testi. hoc em̄ videt. pbare iste text. duz ponit ista vt diuersa. Nam primo facit mentiōez cū p certo scit aliquē esse reū criminis. et postea subiicitur vel si cōfessus fuerit tē. quasi tunc p certo nō sciat et h pbat ista lra licet glo. j. aliter sentiat. in h tñ nō videt ponderasse text. Secōdo nō. p̄latū nō debere subditū notatū arguere de aliquo delicto nisi possit illud delictū plene pbare. nō em̄ creditur etiam superiori si dicat aliquē esse reū criminis. vj. q. ij. in. c. placuit. et in. c. si tñ. puto tamē q in secreto pōt eū admonere. qz talis admonitio nō pōt nisi pdesse. ar. ij. q. j. si peccauerit. Tercio nō. et tene menti q delicto cuius quis est cōsci⁹ vt de⁹ possit in publico redarguere peccatorē in genere. nō tñ determinate. hoc etiā colligit exemplo xpi. sciebat em̄ deus eū iudā traditurū. tñ nō oīno siluit. s. i genē eū redarguebat et delicti supplicū mīabat dū dicebat q meli⁹ erat si nar⁹ nō fuisset homo ille tē. et tene menti h dictū. ex quo habes casum in q pōt sacerdos delictū sibi cōfessus in genere redarguere. Itē nō. et tene menti q p quolibet dāno illato potest recurri ad iudicē ecclesiasticū vt excomunicet eū qui damnū intulit licet pbare nō possit de terminare quis damnū intulerit. Itā ratōne peccati mortalis d3 recurri ad ecclesiā. vt in. c. nouit. de iudi. et in hoc text. iste pōt quotidie practitari specificē in furto qñ nescit auctor furci. Itē nō. tres scientias quas pōt quis in eodē facto habere. nāz potest habere vñā vt homo. qz videt. scōz vt de⁹ quia ille fuit sibi cōfessus in penitētia. tertiā vt iudex. qz ordine iudiciario factū est et sibi probatū. et possunt iste tres scientie haberi alternatiue seu distributiue et etiā sil. nā pōt quis scire tñ vt de⁹. vel vt homo vel vt iudex. Itē pōt scire simul vt homo quia vidit. et vt de⁹ qz etiā fuit sibi cōfessus. Itē vt iudex. qz postmodū in iudicio fuit sibi pbatus. et h satis pbat iste text. Sed nunqd possint iste scientie sibi aduersari adinuicē in eodē subiecto vt possit eadem psona certū quid scire vt deus et p̄trariū scire vt homo vel iudex. vide qd dixi in. c. pastoralis. s. quia xō. de offi. dele. Itē nota casum in quo sacerdos sine peccato mīstrat p̄sente excoicato cū scz nō pōt pbare illū esse excoicatum. qz hoc scit vt homo vel deus. et sic optie facit hec lra in arg. q sacerdos nō d3 desistere a celebratione diuinorū licz sciat aliquē ex p̄sentibus esse excoicatum ex q hoc pbare nō pōt. hoc tñ ego admitterē in celebratione necessaria. et ita loquit iste text. secus in voluntaria ar. xxiij. q. j. c. si. Ultimo nō. casus in quo sacerdos nō debet denegare corp⁹ christi etiā excoicato si pbare nō pōt illū esse excomunicatū licet sciat vt homo vel vt de⁹. h etiā colligit exemplo christi q h sacramētū nō denegauit iude. s. sibi et alijs apostolis contulit. vt. j. q. j. c. christus. S3 quero quid si sacerdos pducit in testem cōtra reū criminis. nū quid teneat respondere d eo qd scit vt de⁹. dic secutē tenēdum q nō. ad h. c. dilectus. de excess. prela.

vt dicitur

delictum redarguere

Itē p̄d in delicto

qui scit de re et celebrare

in .c. ois. vtriusq. de pe. et remissi. vñ secure rñde
re pñt se nihil scire. quia nō pducit in testez vt de
sed vt homo. et tanq. homo nihil scit. Secus autez
est si nesciret vt deus. sed vt homo licet ali. sibi di-
xisset secreto et iuramento pñtiro q. non reuelat. nā
non obstante illo iuramento si pducit in testem dñ
dicere veritatem. ratio est. q. illud iuramentū nō
extendit ad illum casum cū. s. pducit in testem. et si
intendebat iurans ad hunc casum se extendere in
ramentū fuit temerariū. et ideo non seruandū. ita
no. sentit Inno. in .c. qualr. et quando. j. de accu.
vbi vide et tene menti. Item dic q. non semp dicit
sacerdos scire vt deus licet is qui sibi reuelauit di-
xerit q. sibi dicebat in penitentia. tunc enī solū di-
cit peccatū detectū in penitentia vt deo. qñ pecca-
tor querit salutē anime sue. secus aut si cā libidinif
seu rōne amicitie dixerit quis peccatum sacerdo-
ti. q. tunc nō dicit in penitentia. licet ille dicat dñ
in penitentia. q. ille nō tenet locum dei in h. exq. ad
eum nō recurrit vt ad deū. hoc no. sentit Inno. in
d. c. omnis. et tene menti. quia multi decipiuntur.

¶ Quero p declaratione littere. nūquid quilibet
sacerdos possit excoicare? videtur primo q. sic. ar.
hui. tex. nam hic fit mentio de simplici sacerdote.
hosti. intellexit tex. in sacerdote curato. et sic videt
velle q. sacerdos habens curā possit excoicare pa-
rochianum suū. p quo etiam facit tex. in .c. se. alij
dixerunt pñtariū. p. et Abb. p. concordando dicūt q.
aut h. habet pñtudo et pñt sacerdos excoicare et
am cū cāe cognitōe iuxta pñtudinē. Et ex h. pñmo
mēbro nota q. pñtudo potest dare pñtē excom-
municādi. q. an sit vñ indistincte vide lat. p Inno.
in .c. olim. de resti. spo. et q. ibi le. et no. in .c. cū con-
tingat. de fo. ppe. et an teneat excoicatio ratōe pos-
sessionis tñ. vide q. no. Jo. an. in .c. auaricie. de
elec. li. vj. Cessante xō pñtitudine potest sacerdos
curat? fm cū excoicare parochianū i genere et sine
cause cognitione. cū cause xō cognitōe vel certam
pñtā excoicare nō pñt. quia nō est iudex. et sic istū
tex. intelligunt qñ sacerdos curatus fert excoicati-
onem in genere et cū hoc intellectu transeūt h. Jo.
an. et do. An. Et no. hoc singulariter ppter auctez
istor. doc. Sed ego semp tenni indistincte. q. cessan-
te pñtitudine sacerdos curatus nec in genere nec
in specie excoicare potest. plene hūc articulū expli-
caui in .c. si quis pñt de fo. ppe. in repetitōe. Et p-
batur sic. excoicatio est iurisdicōis cōtentiose q. nō
debet ferri nisi cū cāe cognitōe et ferri i iuristū. ij. q.
i. nemo epus. sed sacerdos curatus nō h. iurisdicō-
onē for cōtentiose. sed penitential. tñ. p hoc. xj. q.
j. in .c. de pñtā. Item excoicatio est meri imperij.
vt no. Inno. in .c. trāmissam. de elec. simplex aut
curat? nō h. ea q. sunt meri imperij. Item iura tñ a
iudicibus dicunt excoicatōem esse ferendā. vt i. c.
j. de sen. ex. li. vj. vbi ter repetit verbū iudex. Ad
idem. c. querēt. d. ver. sig. et in .c. archidiaconis. d.
offi. archidia. nō ob. iste tex. dñ enī intelligi de sa-
cerdote als ordinario. nam et epī olim appellabant
sacerdotes. xcy. di. c. oim. nā sacerdos est nomē di-
gnitatis et honoris. xxy. di. c. deros. et h. sentit Cñn.

h. et hoc etiā patet ex rubro. Nā hic tractat de offi-
cio iudicis ordinarij. ergo vt ista decretal. pueniat
rubro dñ intelligi de sacerdote als iudice ordinario
debz enī nigrū puenire rubro. vt no. glo. in .c. tibi
qui de rescrip. li. vj. et in .c. bone. de cōfir. vñ. vel in
uri. et in .c. si super grana. de of. dele. li. vj. h. etiā p-
bat ista littera ibi. nisi iudiciali ordie tñ. et ibi petijt
iusticiā. certū est q. a simplici curato nō petitur iu-
sticia pñtā damni inferentē. nec pcedit corā eo or-
dine iudiciario. Ex his pcludit q. hec littera nō p-
bat opi. istor. doc. et p hoc vide bo. glo. in .c. se. vbi
dicam. et in .c. nemo epus. ij. q. j. et ad .c. sequens dic
vt ibi dicef. et hāc opi. q. nō possit sentit collecta. hic
¶ Secundo querit nūquid hec general. excoica-
tio sit ferēda pcedente cōpetenti monitōe? dic q. sic
vnde nec in genere nec in specie dñ ferri excoicatō
nisi pcedente trina monitione. vt in .c. romana. in
x. sed nec. de sen. exco. li. vj. In glo. j. et pōdera
glo. quā inducit do. An. ad saluandū testē qui dic
aliqd. p certo scire. et interrogatus de cā scientie re-
spondet q. ille fuit sibi pñfessus. sed certe hoc dictū
nō pbat in tex. sed potius oppositū. vt. s. dixi in p-
mo. no. et dic vt ibi. In glo. ij. ibi q. licitū est in
genere. no. glo. q. regulariter illud q. licet in gene-
re licet in specie et ecōtra. et idem tenet hic cōiter do-
cto. Et nota glo. sequentem et ex ea et ex tex. collige q.
excoicatio general. lata ligat delictū quāntūcūq.
occultū seu delinqntem. et sic iudicio meo h. est tex.
p glo. no. in de. j. de heret. vbi examinat an pñtu-
tio militantis ecclie liget delictū oīno occultū. et cō-
cludit q. sic. et tene menti illā glo. et istū tex. ad hoc.
¶ In glo. pe. in fi. cōcludit ergo glo. q. nullus isto-
rum erit excoicatus. et idē tenet Hoff. dicēs q. exq.
nō pñt de intentōe excoicatis nullus vigore sen-
tentie erit excoicat. cōsult tñ q. vterq. se faciat ab-
solui ad cautelā. hosti. dic q. vterq. est ligat. quia
de. nō curat de verbis sicut et als ecclia nō curat d
verbis si pñt de intentōe vt in .c. in his. d. x. sig.
Adibi placz opi. gl. cōiuncta opi. Hoff. fac. c. que.
xj. q. ij. itē. l. ij. s. si duob. quā gl. adducit pñtā-
ria opi. facit p hac opinione vt null. sit ligat. nā
ibi in fi. dicif q. si legatū fuerit factū titio et nō appa-
ret de quo nno testator senserit nulli debet legatū
Item excoicatio nō dñ ligare vltra intētiōē excoicā-
tis. nā pñs et volūtas dñt pcurrē ad expletōēz cu-
iūscūq. rei. vt in .c. cū sup de offi. deleg. et in .l. mñtū
interest. C. si q. sibi vel alteri. iste excoicans nō ha-
buit aim excoicādi nisi vñ. ergo nō dñ esse vterq.
excoicat. nec aliter exq. nescif de q. senserit. nā pre-
sertim in istis spūalib. pura recta et certa dñ cō sen-
tentia tñ. de pñc. di. iij. retulerūt. et c. solet. Et faci-
unt ista ad. q. sacerdos in die forte pasce volebat
coicare pñm et habebat ante se hostias. xj. quas tñ
putabat. x. pñtuit simplr verba pñtatois. querit
vtrū oēs. xj. sint cōsecrate vel. x. tñ vel nulla? et sal-
ua determinatōe ecclie pcludit hic Cal. q. si habebat
aim pñtandi. x. et non plures nulla erit pñtata.
q. incertitudo vitiat. nā vt dixi recta et certa debet
esse intentio in istis spūalib. et intētiō est neces-
saria ad pficiendū opus. vt in iurib. pñleg. et pro

hac opi. facit ista glo. in fi. nō enīz apparet quas ex illis. xj. voluerit psecrare.

¶ De offi. ab ecclesiis.

Si ordinari⁹ subiectus epō confert i sibi subiectū iustā censurā ecclesiasticā episcop⁹ illā seruare debet. et eam sine satisfactione et pscientia proferētis relaxare non debet. p^omo ponit exordiu ex quo scdo infert mādātū ibi quaprop^o. **¶** Nota p^omo ex sup^oscriptione q^o appellatōe prelato⁹ veniūt nō solū epī et supiores s^o etiā inferiores hītes iurisdictionē. qd clari⁹ probat in. c. j. de eta. et qualita. quāq^o dicit hic hosti. q^o etiā simplex curat⁹ dicit⁹ prelato⁹. vt patet hic in plebano. sed dictu meli⁹ q^o ex lata significatione sacerdotes parochialiū ecclesiā possunt dici plati. q^o p^osunt parochianis in foro aie. et h^o respectu plebanus pōt dici platus. h^o pbat⁹ tex. in. c. tua. j. de deri. egrotan. et pbat⁹ ab allusione vocabuli vel etymologia vocabuli. nam dicit⁹ platus quasi p^o alijs dicit⁹ v^o antelar⁹. s^o stricte illi soli dicunt⁹ plati qui h^o iurisdictionē aliquā fori p^otentio⁹ ad h^o tex. iuncta glo. in. c. decernim⁹. de iudi. et ibi dicit⁹ ad idē tex. in. de. dudū. d^o sepul. vbi p^o se fit mentio de platis p^o se de sacerdotib⁹ curatis et h^o mō pōt intelligi tex. **¶** Hāc iste plebanus habebat hic iurisdictionē. qd patet ex eo q^o excoicabat parochianos suos. qd intellige de iure speciali puta ex p^oscriptōe vel p^ouilegio nō aut⁹ de iure cōmuni vt dicit⁹ xi. c. p^ocedenti. nā illud est situatū sub rubrica de offi. iudi. ordi. sed certū est q^o pleban⁹ nō est iudex ordinarius parochianorum suoz in foro p^otentio⁹ solo quāq^o ergo de iure speciali. **¶** Ho. ergo q^o rector eccle⁹ parochial⁹ h^o curā parochianorum suoz siue sint laici siue clerici. Ex quo nō. q^o inhabitantes i parochia licet sint clerici sunt tñ parochiani illi⁹ eccle⁹ ad h^o facit de p^ose. di. j. et h^o attēdendū. vbi dicit⁹ q^o clerici debēt cōuenire vna cū laicis ad audiēdū diuina in ecclia eoz. **¶** Ho. tertio q^o appellatione sententie censure cōprehendit⁹ sententia excoicatio⁹ et interditi. adde et suspēnsionis. vt in. c. querēt d^o ver. signi. **¶** Itē nō. h^o exp^ose q^o plati inferiores episcopis possunt ferre excoicationē in subiectos. cōcordat. c. sicut tuis de simo. et. c. cū in ecclis de ma. et obe. et. c. ij. d^o eo q^o oz. fur. rece. **¶** Itē nō. q^o excoicationē lata a plato inferiore subdito epō pōt ep⁹ relaxare si est irratiōabilis. si aut⁹ ē ratiōabilis nō debet eam relaxare sed d^o remittere ad suoz excoicatorē. Quid aut⁹ si de facto relaxauit⁹ dic vt in gl. fi. in fi. **¶** Ultimo nō. q^o supiores debent facere obseruari snias latas ab inferioribus. et sic videt⁹ fm Inno. q^o maior iudex d^o mādare executioni sniaz inferioris. ad idē. l. p^operandū. §. sin aut⁹. C. d^o iudi. et. l. a diuo pio. ff. de re iudi. et hinc sumpta occasio ne Inno. tractauit hic nūquid isti inferiores plati possunt eoz snias mādare executioni an d^o debeant recurrere ad supiorē et refert p^orias opi. finali⁹ ponit nō. dictū q^o quilibet iudex siue delegat⁹ siue ordinari⁹ potest exercēdo iurisdictionē quā h^o suā sniam mādare executioni sed eā quā nō h^o exercere nō pōt et tñ debz ad supiorē recurrere. Exēplū

quilibet iudex ecclesiastic⁹ pōt excoicare etia si sit delegatus inferioris a pncipe vt h^o et in. c. ex lris de offi. dele. vnde excoicando et interdico potest suam sententiā mandare executioni q^o nō excedit me tam sue iurisdictionis. vt pbat⁹ in. d. c. ex lris. Itē pone exēplū in rectore scholariū. nāz poterit interdico ingressus scholarū vel delēdo scholarē d^o matricula vel qd simile suā sniam mandare executioni sed iurisdictionē quā quis nō habet nō pōt exercere. vt puta alius iudex qui nō h^o ea q^o sunt meri vel mixti imperij nō pōt manuali⁹ ponere quē in possessionē vel ducere ad carcerē vel quid simile exercere. vt in. l. iubere cauere. ff. de iuris. om. iudi. vñ p^o istis et similib⁹ d^o recurrere ad supiorē hītes potestatem. et sic intelligit⁹. l. a diuo pio p^o all. hanc materiā plenissime examinaui in. c. si q^o p^otra clericus d^o fo. cōpe. et dic vt ibi in gl. j. in fi. **¶** Ho. bene hanc glo. ex qua collige duas regulas. p^oma q^o electus a collegio vel vniuersitate vel deputat⁹ p^o supiorē h^o iurisdictionē ordinariā in illos de collegio h^o iste platus subit epō. Scda regula est q^o isti plati q^o p^osunt collegio vel als habent iurisdictionē puta ex cōsuetudine possunt excoicare sibi subiectos s^o anathematizare nō possunt. Anathema em̄ cōpetit solis epīs. et idem nō. ij. q. j. nemo ep⁹us. Aduerte tñ q^o inter anathema et excoicationē non est d^oria q^o ad vincula. nam vtraq^o est excoicatio. et dicit⁹ anathema quasi supna maledictio. de quo vide qd nō. in. c. cū nō ab hoīe de iudi. sed anathema fert⁹ cū maiori solennitate q^o excoicatio nā fert⁹ ep⁹ circūstantibus sibi. xij. sacerdotibus et candelis accensis. p^o ut habet⁹ in. c. debent. xj. q. ij. et d^o fieri inde absolutio cū maiori solennitate q^o sit ab excoicationē de q^o dicendum vt habetur in. c. cum aliquis ea. causa et q^o vnde anathema excedit excoicationē quo ad maiorem solennitatem et quo ad opi. vulgariū et ad terrorem et in difficultate absolutionē obtinēdi et ex his glo. videtur tacite excludere simplices sacerdotes curatos qui nō p^osunt collegio isti nō possunt excoicare. Circa materiā hui⁹ gl. dicit⁹ Hoff. attendēda cōsuetudinē in iurisdictionē istoz inferiorum. Inno. et hosti. videntur satis hic concord. cū opi. glo. dicunt em̄ q^o ad h^o vt quis habeat ordinariā iurisdictionē in clericos seu religiosos oportz q^o eligatur ab vniuersitate seu collegio et obtineat p^ofirmationē a supiore habente p^oratem. ad h^o. c. nihil de elect. et qd habetur in auē. d^o defen. ci. §. ij. dicit etiam Inno. oportere q^o vniuersitas que istuz elegit sit clericoz vel religiosoz quia als nō posset dare iurisditiū in psonas ecclesiasticas. Itē optet q^o iste electus sit clericus quia als iurisditiū spūalis i eum nō caderet. vt in. c. cū cām de p^oscrip. et. c. ecclesiast. de p^osti. et ex his als dicit⁹ et etiam nūc p^ofirmit⁹ q^o si vniuersitas scholariū est secularis rector elect⁹ ab vniuersitate etiā si sit clericus nō pōt habere iurisdictionē in scholares clericos. quia vt dixi vniuersitas secularis dat iurisdictionē tpalem nō autē spūtuale. quia cum laici nō sint spūales nō possunt eligendo trāsferre iurisdictionē spūtuale. et mltō fortius h^o p^ocederet si rector esset laicus. Qualiter aut⁹

Anathema

habet ordinariā

laicus non est capax p^ost⁹ cat⁹ p^ost⁹

cognoscatur an vniuersitas sit secularis vel ecclesiastica: dic q si maior pars est secularis censet vniuersitas secularis. vt dixi plene in. c. ex litteris de psta. z Bar. ponit in. l. ff. de coll. il. z vide an clerici sub iurisdictione rectori maxime si sint ciues ea que plene teneant in. c. si diligenti de fo. compe. De vno etiam dubito presupposito q vniuersitas scholarium sit ecclesiastica nunquid electus in rectores posset habere iurisdic. in clericos ex quo non recipit confirmationem a superiore ecclesiastico. nam host. generaliter loquitur do z Inno. in prin. sue glo. dicunt oportere vt electus confirmetur a superiore sed postea in medio glo. non videtur aliquid repetere de confirmatione. vbi potest dubitari nunquid clerici exercentes professionem licitam faciant collegium extra ecclesiam ita vt electus eos in rectorem habeat in ipsos iurisdictionem. nam de laicis certum est q si exercent aliquam professionem. licitam. puta q sunt scholares barbitonsores sutores z similes. possunt enim isti se congregare z eligere sibi rectorem qui habeat ordinariam iurisdictionem in civilibus in his que sunt occasione societatis et professionis. z qd possunt isti conueniri sub isto rectore si tamen conueniuntur sub maiore iudice loci puta potestate non possunt declinare illius iurisdictionem. vt est casus no. in. l. ff. de iurisd. om. iud. z no. hic Inno. z Bar. in. d. l. ff. in clericis vt dixi dubito p. c. significasti de fo. compe. z. c. d. psona. xj. q. j. nam eps est eorum ordinarius nec debent facere sibi ista collegia ex quo non sunt in ecclesia vel saltem non habent confirmationem ab ep. nullo enim iure hoc cauet et ideo pillam. l. ff. que loquitur in laicis non recederem a dispositione canonum disponendum super iurisdictione clericorum in hoc tamen vide qd dixi in. d. c. si diligenti vnum tamen scias q cessante consuetudine isti qui sunt de collegio ecclesiastico licet sub sint eorum prelo inferiori reputa pposito ecclesie collegiate tamen i criminalibus coram solo ep. sunt conueniendi. xvj. q. ij. vltis in ff. Item in civilibus si conueniunt coram ep. non possunt declinare suam iurisdictionem. z dicit q volunt conueniri sub eorum prelo inferiori q ep. pcurrit in iurisdictione cum istis planis inferioribus z locus est pventioni. ar. in. d. l. ff. z sentit hic Inno. nisi aliud habeat consuetudo z p hoc quod dicat in glo. se. in monachis tamen aliud videtur dicendum. q pmo loco conueniendi sunt coram abbate z non coram ep. quia immediate habent abbatem loco dei supra eorum caput. vt in. c. si religiosus de ele. li. vj. z in. c. ij. de testa. eo. li. vnde monachus magis tenet obedire abbati q ep. vt no. glo. xj. q. iij. qui resistit. z habet abbas iurisdictionem in monachos etiam in criminalibus. vt patet in. c. ea que. z in. c. in singulis de sta. regu. vbi cumq; deliquerit. z. xviij. q. ij. abbates. si tamen esset crimen q veniret imponenda pena depositionis tunc non abbas sed ep. cognoscere debet. d. c. vltis in ff. z. xviij. q. ij. monasteria. Idem si abbas esset negligens in corrigendo. vt j. eo. quarto. z licet in his sint opi. vt no. in. d. c. quando. tamen id quod dixi puto verius. z videtur velle Jo. d. lig. in de. ne i agro d. sta. regu. plenissime videtur circa hanc materiam p me dicta in. d. c. si quis p de. in repe

titione. z in. c. cum contingat. de offi. de. vbi tractatur qua iurisdictionem habeant oes isti inferiores prelati contra ep. vnu tamen scias q nullus contra ep. de iure comuni habet territorium in dioecesi. vnde tota dioecesis est territorium episcopi in spiritualibus. xvj. q. vj. omnes basilice. z in. c. j. s. eo. z in. c. cum epus. j. eo. li. vj. Ex quo inferri q si clericus deliquit in monasterio alicuius abbatis non subijcitur rone criminis iurisdictioni abbatis sed ep. loci. ad hoc. c. cu contingat preall. an autem inferior ep. possit prescribere territorium p ep. dixi plene in. d. c. cum contingat. z fin hec limita ista glo. In glo. ij. ibi semper presumitur. vult ergo glo. q excoicatio semper presumenda est iusta donec probetur prius. tu dicis pcedere si non fuit appellatum s si fuit appellatum ab excoicatore lz appellatio non suspendat vinculum. vt in. c. pastoralis ad appell. tamen suspendit presumptionem iusticie. vnde optet q superior probet causam iustam sicut contingit in alijs sententijs. vt no. Inno. in. c. bone el. ij. d. postu. pla. z tene illud menti. facit qd ipse no. in. c. cu i iure s. de offi. dele. In glo. ff. ibi cum sit superior ordinarius. nota singulariter istam glo. et non tradas eam obliuioni. ex ea enim inferitur ad id quod supra dixi q licet prelati inferiores habeant iurisdictionem in illos de collegio eorum non tamen eam obtinent excluso episcopo sed accumulatiue ad ep. ita q isti non faciunt gradum sed ep. concurrit tanq general ordinarius z isti inferiores tanq speciales. Et ex hoc inferri ad solutionem glo. q d valere absolutio facta ab ep. z licet quida tenuerit contrarium vt Hug. z Huil. na. z Archi. in. c. ij. d. c. f. li. vj. z in. c. vnico de ma. z obe. li. vj. Alij tamen doctores coter sequuntur glo. z adducunt quod habetur in au. de defen. ci. in pn. vbi dicit q defensor ciuitatis cui equiparat ep. pot cognoscere de causis subditoz omnis magistratibus inferioribus ad idem p opi. glo. facit. c. venerabilibus. s. vbi aut de sen. ex. li. vj. z dicit abb. q vbi pcurrit iurisdic. imediata z mediata valet absolutio facta a superiore z idem in effectu sentit hic Clin. dices q vbi cause sunt comunes superiori z inferiori si superior citat preferendus est. ar. in. l. iudicius. ff. de iudi. secus autem fin cum vbi cause non sunt comunes. ponit exemplum in monacho qui magis tenet obedire abbati q ep. Item in subdito ep. qui magis tenet obedire ep. q archiepo. hoc vltimum est absolutum z clarum. vt in. c. pastoralis. j. e. in monacho tamen sunt opiniones vt no. j. eo. quarto. z no. hanc opi. Clin. na apte sentit qd. s. dixi in causa monachi q est prius tractanda coram abbate q coram ep. z vi de quod no. ad materiam glo. in. c. pastoralis. j. e. preallegato z.

Clin vos. Si ordinatio vacantis ecclesie etiam patronatus ex iusta causa differtur est ibi p ep. iconomus ponendus. communis diuicio. scda ibi fraternitati. Pro. primo argumentum optimu ex tex. q non eo ipso q patronus presentat indignu est putatus potestate presentandi. nam si h esset verum cum hic presupponatur q presentatus esset indignus non

Ordinatio potest

Ep. ordinarius

De collegio

locus est pventioni
Ep. pcurrit in
iurisdictione
inferioribus

ponere iconomus sed ep̄s. puideret de rectore. d. hoc die ut latius. j. dicam. ¶ Mo. scdo q̄ vbi differ tur p̄uicio ecclie nec supior p̄t iurid. ce. puidere de rectore debz ibi poni iconom⁹. Et ex h̄ et ex ter. habes casum q̄ qui nō p̄t ponere rectorem in ecclia ponat iconomū. Et facit optime iste tex. ad pbandum q̄ capitulū sede vacante potest ponere iconomū in beneficijs vacantibus quoz collatō p̄tinet ad ep̄m. vnde licet capitulū nō succedat in potestate conferendi talia beneficia. vt in. c. vnico ne se. vacā. li. vi. p̄t. tñ ibi ponē iconomū. ar. hic. et b̄ videf velle Jo. an. in. d. c. vnico ne se. vacan. li. vi. quod dictum tene menti. ¶ Ultimo no. quid faciendum de redditibus proluentibus ecclie vacanti. nam debent p̄uerti in vtilitatē ecclie vel cōseruari p̄ futuris rectoribus. ergo nō debet ep̄s vel alius p̄latus vel patronus illos fruct⁹ occupare imo accipientes incurrunt hodie penam de qua in. c. fi. j. co. li. vi. Et in ecclsijs cathedralibus et collegiatis vacantibus nō habet locū pena. c. q̄a sepe de ele. c. li. ¶ In gl. j. in fine. vult ergo glo. q̄ id qd disponit h̄ habet locū in ecclia que est iuris patronatus clericoz. et idē Lau. hic dicens q̄ tex. narrat factum vñ fm̄ hosti. idem in vtrifq̄. Et tu dic melius post Inno. q̄ cū ministerio tex. puidet solum in ecclsijs patronatus laicoz quia patron⁹ laicus licet debeat defendere bona ecclie. xvi. q. vii. filijs. nō tñ h̄z custodiā ecclie vacantis nisi sit p̄uilegiatus vel hoc habeat ex p̄suetudie approbata p̄ sedē aplicam. vnde cessante approbatione pape non valeret consuetudo fm̄ hosti. vt laicus habeat custodiā ecclie vacantis. ar. in. c. j. de cōsue. et in. c. cum terra de elec. Et nota bene h̄ verbū q̄ i multis ecclsijs de facto seruatur p̄trariū. sed si patronus est clericus tunc ip̄e habet custodiā ecclie vacantis. arg. in. c. bone de appell. et in. c. cum et plantare. §. in ecclsijs de p̄uile. Et ideo tunc nō est ponendus iconomus p̄ ep̄m. et ideo hec littera voluit puidere cū p̄sona nō ecclastica habet patronatū. et tene menti in hoc istum tex. fm̄ hunc intellectus. et intelligo patronū ecclasticū eum cui competit ius patronatus ratione ecclie. naz si competeret ratione patrimonij talis est censendus in hoc iure tanq̄ laicus vt le. et no. in. c. cum dilectus de iurepatro. Tractant etiaz hic doc. quis habeat custodiā ecclie cathedralis. ego de omnibus ple ne dixi in. d. c. bone. et dic vt ibi. ¶ In glo. ij. in fi. nota bene istam glo. ad quaz quondie fit remissio cum queritur nunquid patronus p̄sentando indignum sit p̄uuar ipso facto p̄ ea vice potestate p̄sentandi. et concludit glo. q̄ si est patronus ecclasticus p̄uuar ipso facto. secus si est secularis. Sed ad. §. si quis oratorij domū. qui facit in cōtrarium respondet q̄ nō. p̄cedit de iure canonico q̄ stādus est canonici et non legi. hanc p̄clusionē glo. impugnat Jo. an. p̄cederet enim si canon ex p̄sse diceret q̄ nō sit p̄uuar sed h̄ nullibi cauef. ergo stādus est legi non obstante si dicat q̄ patronus secularis p̄t variare p̄sentando scdm̄ vt in. c. cum autem de iurepatro. quia illud posset p̄cedere quando p̄sen

tasset idoneum vel indignum ignoranter ita q̄ nō esset p̄uuar. opi. glo. tenuit Archi. in. c. j. de p̄ben. li. vi. sed hosti. hic p̄se tenet q̄ sit p̄uuar si scienter p̄sentauit indignus. et tenet Inno. in. c. p̄posuit de fi. p̄sby. licet hic loquatur alternative. dicit etiam q̄ parcendum esset laicis p̄pter ignorāriam. Jo. an. cōcludit q̄ si laicus scienter p̄sentat indignum et persistit in illa p̄sentatione p̄ quatuor menses sibi p̄fixos ad p̄sentandum ex tunc poterit ep̄s puidere de alio. quia paria sunt nullū p̄sentare vel minus idoneū vt in. c. ij. de transla. p̄ela. et in. c. tue de ele. nō resi. vnde sicut ep̄s p̄t puidere elapso quadrimestri nemini p̄sentato. vt in. d. c. vnico de iurepatro. li. vi. ita si fuit p̄sentat⁹ indignus. sed si tempus p̄fixum patrono non est lapsum poterit patronus secularis iterum p̄sentare licet p̄sentauerit indignum. nam si licitū est patrono seculari variare quando p̄sentauit idoneum fortius debet esse licitū si p̄sentauit indignū nam iura admittunt facilius variationem contra actum nullum vt in. c. nosti de ele. sed si patronus ecclasticus ignoranter p̄sentauit indignum non potest variare vsq̄ ad cassationē. et post cassationē habet tempus integrum ad p̄sentandum. ar. in. c. si electio de elec. li. vi. Et ad. §. si quis oratorij domum. responder Jo. an. q̄ non p̄bat q̄ episcopus possit alium instituere p̄sentato indigno quia solū dicit q̄ p̄sentato indigno debet episcopus p̄curare vt instituat idoneus. qd potest intelligi sollicitando. s. patronus. cum hac opi. Jo. an. trāsit hic do. An. Sed tu vide Fre. consilio. cxxij. prope finem vbi videtur tenere opi. istius glo. nihil tamē boni adducit. sed do. de rota decif. ccv. aperte tenent contrarium q̄ patronus sit p̄uuar p̄. d. §. si quis oratorij domum. Jo de lig. idem hic adducit. nam si eligentes vel habentes collationē de iure cōmuni p̄uuantur ipso facto eligendo vel instituendo indignum. vt in. c. cum in cunctis de elec. fortius idem dicendum in patronis qui habent p̄sentationem ex sola gratia. Ad idem optime facit tex. in auē. de eccl. titu. in. §. si quis edificatōnem. vbi dicitur q̄ si patronus p̄fecit hospitali rectorē indignum ep̄s illo remoro debet ponere idoneū. et hanc opin. puto verissimam licet do. Lar. sequatur opi. glo. et ad. §. si quis oratorij domū. dic q̄ responsio Jo. an. nō est bona quia tex. ibi dicit q̄ scū q̄ p̄sentauerit et. et sic ep̄s habet ponere idoneum p̄sentato indigno per patronus. et ad istum tex. dic q̄ non loquitur quando scienter fuit p̄sentatus indignus. hanc opi. videf sentire Bar. in. l. cum quidam. ff. de le. ij. et ibi bonus tex. iuncta gl. vbi p̄batur q̄ si quis habet electionem ex dispositi one testatoris si eligit indignum p̄uuar ipso facto potestate eligendi quod no. Adduco aliā bonam rationem vbiq̄q̄ alicui ex p̄uilegio seu gratia competit potestas eligendi vel postulandi si scienter eligit vel postulat indignū ipso facto perdit potestatem sibi tributam quia dicitur abuti p̄uilegio. tex. est no. in. c. gratū de postula. pla. facit. c. p̄uilegiū. xj. q. ij. sed patronus habet potestatem

eligendi seu pñtadi de gratia. vt in. c. iij. de iurepa-
tro. pñtando ergo scienter indignū abutit gratia
et sic debet esse priuatus p illa vice et hec notab. Et
q̄ dixi q̄ potestas deuoluī ad ep̄m itelligit si ep̄s
h̄z potestātē instituendi. sed si pñs instituendi pri-
net ad aliū puta abbatē vel capitulū tunc ius pa-
troni deuoluī ad habentē institutōem et sic habe-
bit liberā collatōem. hoc voluit gl. singu. quā sem-
per tenebis menti in de. vnica d̄ sup. neg. prela. et
sic no. q̄ illud ius patrōni deuoluī ad eum qui ha-
bet ip̄am institutionē licet de iure speciali. In glo.
pe. nota primo ex ista glo. intellectū ad. c. qm̄. et. c.
cum ppter de iurepatro. in quibus dicit q̄ si que-
stio sup iurepatronatū non decidit. j. tempus pñ-
tum patrōnis ad pñtandum q̄ ep̄s debz ibi pone-
re rectorem saluo iure vinctis. Illa iura pcedūt
quando questio est inter ipsos patrōnos d̄ iurepa-
tro. ita q̄ nō apparet quis eorū sit patrōnus. naz. p-
pter pñtationem eorū non dimittet ecclesiā vaca-
re. Si autē est questio inter patrōnū et ep̄m super
iurepatronatus non habent locum illa iura. nam
si diceremus pñtariū ep̄s sepe fingeret causas et ne-
garet patrōnum esse patrōnum solū vt lapsō tem-
pore pñro ad pñtandum ipse puidet. Idem est
q̄n est pñtatio sup pñtationē iam facta. nam tunc
nisi prius decidat illa questio d̄ ep̄s puidet d̄ re-
ctore. vñ nō habent locum tunc illa iura licet que-
stio illa non decidat infra quatuor menses vñ sex
nam cum ex pñtatione acquirat ius pñtato vt
notatum fuit in. c. dilectus. d̄. ti. pri. nō debet pre-
iudicare pñtato si questio nō decidit infra tempus
pñtum ad pñtandum alis de facili posset suplatā-
re patrōnū. nā cū nō teneat pñtare nisi in fi. termi-
ni et ep̄s habeat examinare psonas et facere edictū
iuxta formā in. c. fi. de elec. nō possz de facili ista q̄-
stio expediri infra illud tempus et hoc ideoz volunt
cōmittere doct. h̄. ¶ Secdo no. ex glo. q̄ ad illū spe-
crat custodia ecclesie vacantis qui habz ius institu-
endi seu pñendi licet sit non ep̄s. qd̄ dicit Jo. an.
bene notandū et nescio alibi istam glo. potius enīz
pbat ratōe q̄ iure. nam si habet iste ius puidendi
eccle de rectore videt q̄ debeat habere curā rerūz
ipsius ecclesie donec puidet de rectore. p hac gl.
allego bo. ter. in. c. fi. j. c. li. vj. Et facit qd̄ no. glo. i
d. de. j. de sup. neg. pla. qd̄ itelligit nisi patrōnū sit
p̄sona ecclesiastica. qz tūc ipse nō habens ius institu-
endi habebit custodiam vt pbat hic a pñario lfe.
et puto q̄ is qui habet custodiā d̄ iure potest ibi po-
nere iconomū. ar. in regula qui p aliū facit de reg.
iu. li. vj. ¶ Ultimo q̄ro nunquid infra tps pñtum
patrōno ad pñtandū possit ep̄s ibi ponere icono-
mū q̄n custodia eccle ad eū spectat. h̄ost. q̄ sic. vñ
pnto q̄ cū supior ppendit q̄ eccle de primo nō est
puidendū q̄ semp poterit ibi ponere iconomū ne
bona eccle dilapident. Et aduerte nā istuz icono-
mum puto institui posse nō solū quādo est pñtō
inter patrōnū et ep̄m sed etiā nulla questione vāgē-
te. vt puta si patrōnus dicit ego nolo nunc pñtare
qz nō habeo psonam idoneā p manib⁹ volo differ-
re p tps mibi diffinitū a lege. nā tūc satis est puide

re sup hoc de iconomo. et h̄ pbat pter. ibi vel alia
de causa et. Itē dico si beneficiū nō est iurispatro/
natus et habens collationē vult differre cū habeat
sex menses ad pñrendū. vt in. c. ij. d̄ pñf. pñen. Itā
ne eccle ster tātō tpe sine gubernatōe poterit iste
ibi ponē iconomū et h̄ pbat habitō respectu ad
mētem littere. nō enī itelligit magis puidere ec-
clesie patrōnate q̄ libere. sed de patrōnata sit men-
tio qz sepe differt pñsio ppter pñtatoez patro-
noz. Abbas.

Ex parte. Si pñt ordinario q̄ ab-
solur a papa sup̄sit ve-
ram cām q̄re fuerat excōicatus debet illū
remittere ad papā. Si xō sibi nō pñt est tñ sibi vñ
gens suspitō et cū d̄ cogere eū se purgare. cōis d̄
uissio. sed a ibi taliter respōdemus. in qua subdisti-
guit. et scōm mēbrum ibi si vero. ¶ Ho. pmo ar.
ex tex. q̄ absolutio facta ex falsa cā nō tenz. oportz
ergo vt absolutio teneat q̄ exp̄ssa sit vera cā excōi-
catōis. Idem videt dicendū in absolutōe a quoli-
bet peccato q̄ nisi peccator exp̄sserit delictū cum
suis qualitatib⁹ que habeant grauare delictūz nō
psequitur verā absolutiōem facit qd̄ le. et no. de pe.
di. v. c. j. in pñ. ¶ Ho. scdo q̄ ep̄s pōt p̄pellere sibi
susp̄ctū de certo delicto ad se purgādūz. qd̄ an sit
vex indistincte dicam cū glo. fi. ¶ Ho. terio modū
pcedendi p̄ eos qui dicunt se obtinuisse dispensa-
tiōem sup irregularitate vel alia inhabilitate et du-
bitatur an exp̄sserint in impetratione verā cām
¶ Opo. ptra tex. nam ex quo isti exp̄sserant aliaz
cām nō erat dubitandū de nullitate absolutōis.
ar. optimū in. c. cū p cā d̄ sen. ex. Sol. dicit doc. q̄
in litteris absolutiōis nō erat exp̄ssa aliqua cā
sed nūc p̄sumebat q̄ aliā cām exp̄sserint. et hec p-
sumptio ouiebat qz p nefando crimine fuerūt ex-
cōicati. et in lris dicebat simpliciter q̄ fuerunt abso-
luti nec mādabat aliqua satisfactio. vñ nō erat ve-
rissile q̄ isti exp̄ssissent verā cāz. hodie vero ex filo
curie exprimit causa in lris absolutōis. scdo queri-
tur quomō pñtare poterit q̄ isti sup̄sserint verāz
cām in lris cū nō exprimit solutio p̄fessionē istoz
nam forte alijs dixerūt vel erant testes pñtes q̄n
exp̄sserūt falsam cām. ¶ Ultimo h̄ querit qd̄ si isti
nō poterunt se purgare. dicūt doct. et bene q̄ habe-
bunt p cōuictis. vt in. c. insinuatū. et in. c. de h̄ d̄ si-
mo. et. c. accedēs de accusa. et q̄liter sit pñtanda pur-
gatio. dic vt habet in. c. quociēs. j. d̄ purga. cano.
¶ In glo. j. ibi qd̄ nō credo vex. et hec opt. gl. cōiter
tenet. et no. ex hac gl. q̄ absolutio nō t̄z nō solū cū
exprimit falsa cā sed etiā cū nō exp̄ssit oēs causas
ppter quas fuit excōicatus alis absolutō nō pdest
et hoc pōt adduci ad qd̄neqz. quidā exp̄ssit sacerdo-
ti vñū peccatū et reliq̄ subnūit nunquid teneatur
illud iter pñteri an sufficiat pñteri ea q̄ tacuit. Ista
glo. pōt adduci p opt. q̄ sufficit tacita exprimere.
h̄ pōt pcedere si p obliuionē omisit alia peccata. s̄
si seriose quia voluit pñteri p ptes forte aliud esset
dicendū qz appet q̄ nō fuit bene pñteri de illo pecca-
to. de hac q̄stione vide glo. de pe. di. j. nō tibi dico
que ponit casus in quibus tenet quis iter cōfiteri

peccata sua et nobis ea. **S**ecundo no. ex gl. q. a pluribus excoicatioib. pot. qd. liberari vnica a solutione dūmō absolūtes habeat ptez iure pprio v. ex cōmissione alioz. **T**ertio no. ex glo. h. vna ofiam inter absolūtes et excoicatioem. nā excoicatio lata ex falsa cā tenet secus in absolūte. Sz ego nō puto verā hāc differentiā. nam si excoicator credebat cām verā que erat falsa erit excoicatus et tūc fuisse excoicatus. s. si sciisset illā falsā puto q. ille non erit excoicatus lz cautū sit obrinere absolūte. Excoicatio em sumit vires ab intentōe excoicatoris ad h. facit qd. no. p. glo. in. c. ij. de testi. co. et i. c. p. et de offi. delega. et in. c. j. de iudi. s. vbi excoicator intendebat oīno excoicare tūc excoicatio tūc licet sit iniusta. et ita loquunt iura allegata in glo. et idē esset in absolūte qz si absolūtes intendebat oīno absolūte et iā si cā expōsa oīno esset falsa v. iniusta tenebit absolūte. vt in. c. venerabilib. in. s. vbi aut de sen. ex. li. vj. vbi tex. notabilis. Nec ob. p. dictis c. qz circa de quo gl. opponit qz cōter ille tex. intelligit q. dispensatio ibi nō tenuit ppter expōsionē false cause sed papa illā tolerauit gratiose. et p. h. de fi. p. dy. c. j. et ij. li. vj. vbi patet q. dispensatio est nulla si fuit obrēta p. surreptionē. **I**tem gl. fi. in fi. aduerte qz h. gl. videt destruere tex. nā in littera nulla fit mentio de infamia sed solū de suspitione. Item seqret ex glo. q. ex suspitōe vrgētī sine infamia nō pot. in iudi. purgatio cui? p. rariū pbat in. c. inter d. pur. cano. vbi tex. notabilis ponit suspitōem et infamiā p. causis sufficientibus ad purgatiōem indicē dam. Cū Inno. et hosti. dicūt h. q. epī suspitio sufficit. dixit tū Inno. q. suspitio d. esse vrgēs. i. mag. Et p. dicto Inno. optime facit. c. tua. j. d. coha. cle. et muli. Jo. an. p. cordādo dicit q. aut est suspitio soli epī clādestina et nō sufficit. arg. vj. q. ij. si tū. et c. placuit. Et no. h. dictū aut epī et alioz et ē pbabilis et tūc poterit in iudi. purgatio. ad h. vide bo. tex. cū gl. et qd. sup. ea no. in. c. oib. ij. q. iij. ego hunc articulū latius examinaui in. c. q. l. et q. el. ij. de accu. et dic. vt ibi. **I**tem Abb.

Significauit. Propter periculum aie suplet ordinarius desidia vel malicia delegati. v. clarius summa sic. Si ex desidia vel malicia delegati pape quis pseuerat in peccato ordinarius loci pot. supplere nō obstat q. cā fuerit delegato cōmissa. et ē casus notabilis et singularis. Cōis diuisio. secunda ibi cum itaqz. **N**ota q. stātes in peccato incestus etiā sub colore mīmonij pnt et debēt excoicari p. epīm loci. intellige si moniti nolūt a peccato desistere qz excoicatio nō est ferenda imēdiate ppter delictū s. ppter p. tumaciā surgentē ex delicto. vt in. c. sacro. de sen. ex. no. glo. xj. q. iij. episcopi. hodie nō p. bentes scienter in gradu phibito sunt ipso facto excoicati. vt in. c. vnica de p. san. et aff. **S**ecundo no. casum singulārē in quo ordinarius suplet negligētiā seu maliciā delegati pape et impedit se de causa alteri cōmissa p. papā. s. q. ex negligētiā seu maliciā delegati nutrit peccatū. vnde lz iste tex. loquar cū aliqui remanēt in peccato incestus. idem

tamen est fin. doc. in quolibet alio peccato. narrat em hic factū. vnde ratio vera decidēdi fuit ne ptes remaneret in peccato. et ideo vbiqz subest talia causa semp ordinarius pot. insurgere et occurrere vt peccatū euitet. Et ex hac rōe dico q. etiā si epus nunq. prius excoicasset nec aliter p. tra ptes. pcessisset h. causa a p. mozdio fuisset cōmissa delegato si delegatus est negligens in pcedendo et ptes interim remanent in peccato poterit et debet ordinarius pcedere p. tra ptes saltē excoicando nisi pcedat in causa corā delegato. Secus aut est vbi non iminet peccatum. v. puta quia cā esset pecuniaria. nā tūc delegato pape negligente ordinarius se non intromittit sed recurrendū est ad ipsum papā fin. hosti. et bene. nam ex quo causa fuit pmissa delegato exempta est a manibus ordinarij vnde nō pot. ordinarius se intromittere vt in. c. studuisti de of. lega. nam ratione peccati ponit h. casus specialis secus ergo vbi non iminet peccatū. arg. h. p. locuz a speciali et hec no. Sed quero quid si papa absoluit expressa falsa causa. dic. q. absolūte nō teneret et ea non obstante posset ordinari pcedere contra ptem. arg. s. c. pri. Sed dubiū est quid si papa de omnibus cernificatus absoluit et mandat ordinario vt deinceps illos non molester nunquid tenet ordinarius in hoc obedire pape Sol. dicit hosti. multum notanter q. aut est casus in quo papa pot. dispensare et tenetur illi obedire. aut non potest dispensare et non debet obedire quia pot. tenetur obedire deo qz pape. xj. q. iij. q. resistit. et c. domin. et c. iulian. Et nota singulariter hoc dictum q. ex mandato pape non tenetur ordinari aliquos admittere in peccato mortali. et idem sentit Jo. an. in. c. si quando de rescrip. cum papa mandat puideri notorie indigno de aliquo beneficio et est tāta in dignitas q. sine peccato pareri non potest. Idem sentit Inno. in. c. inquisitioni de sen. ex. vbi notat dicit q. pape parendū non est vbi ex suo mādato presumitur malum futurū vel aliquod scandalum. probat hoc ratione. mādando id qd. in se est peccatū in quo dispensare nō potest excedit fines sue potestatis quia papa nō recipit potestates peccandi. xl. di. c. j. et ideo sibi impune nō pareat cū nō sit ibi censendus papa sed priuata psona ar. in. l. fi. de iuris. om. iur. et in. c. ij. c. de p. sti. li. vj. Et idē dic. in lege ipsius pape vel cuiuscunq. principis. nam si est iniusta et continet in se peccatum nō remissibile per ipm principē talis lex nō est a iudicis recipiēda. iij. di. erit aut lex. et in. l. fi. C. si p. tra ius vel vti. pub. et sentit ibi Bar. et in. l. omnes populi. ff. de iusti. et iure. **I**n glo. j. pro intellectu glo. opp. sententia excoicatoris nō est ferenda ab homie ppter crimen sed ppter p. tumaciā. aut in non parendo aut in non veniendo. vt in. c. sacro. de sen. ex. et est gl. nobilis. xj. q. iij. epī. s. isti fuerūt excoicati p. hac nefaria et incestuosa p. iūctōe q. re male. Sol. glo. j. vt arbitror metu p. iij. soluēdo ponit duos alios intellect. prim. q. snia diuortij pus fuit lata p. tra istos. et quia illi parere noluerunt fuerūt excoicati. scōs intellect. colligit ex glo. sequentib. d. quib. ista gl.

hic gl. est vt indistincte primo ptra monachos de-
beat adiri abbas lz agat i figura iudicii. t hac opi.
tenuerit Lau. Clin. pbi. Hoff. Inno. h refert qd-
dam dicere q aut abbas recepit bndictionē t tunc
coertio primo loco spectat ad ipm. qz ante bene-
dictionē nō habet plenitudinē officij. neqz pōt mo-
nachos benedicere seu baculū pastoralē portare.
ad hoc qd le. t no. in. c. cū ptingat de eta. t qualir.
t in. c. j. de sup. neg. pla. t lxx. di. in. c. j. t sic an be-
dictionē debet adiri ep̄s. hac opi. reprobatur. hic
lhosti. p. c. trāsmittam de ele. vbi pater q ep̄s ante
psecrationē ex quo recepit pfirmationē psequitur
ea que sunt iurisdictionis licet nō ea que sunt ordi-
nis. ergo idem dicendū in abbate pfirmato nōdū
benedicto. p h facit qz magis opat psecratio i ep̄o
qz benedictio in abbate. vt no. glo. in de. ij. de sta.
regu. hinc est q electus nō pōt appellari ep̄s an cō-
secrationē. vt in. c. nisi de vsu pal. no. glo. in de. ij.
de cele. missa. sed abbas appellat an benedictionē
vt no. lhosti. i. c. mī d re iudi. t p h videf tex. i. d. c. j.
de sup. neg. pla. hac opi. f. qz an benedictionē exer-
cet iurisdictionalia tenuit Inno. t Jo. an. post euz
in. c. venerabilē de elec. Alia opi. q in leuib coer-
tio monachi pmo spectat ad abbatē. in grauib⁹ xō
ad ep̄m. Inno. xō h tenet q aut monachus accu-
satur criminalit⁹ t d3 institui accusatio corā ep̄o qz in-
feriores nō cognoscunt d causis criminalib⁹. vt no.
in. c. trāsmittam de ele. t. xvj. q. ij. c. visis. t sic pōt i-
telligi. c. monasteria. xvij. q. ij. vbi dicit q mona-
steria sunt sub correctione ep̄i sed si agit ad corre-
ctionē fm regulā abbas pferē ep̄o t in illis tenet
magis obedire abbati qz ep̄o. vt etiā no. glo. xj. q.
iij. qui resistit. t. xxvij. q. v. noluit. vnde potest ab-
bas monachū corrigere punire t d monasterio ex-
pellere fm regularia instituta. qz ex quo papa ap-
probauit regulā voluit vt deberēt obseruare ea q
in ea ptinent. t in ea dā potestas abbati puniēdi
t expellēdi monachū si opus est. In ciuilib⁹ xō di-
cit Inno. q in monacho ppriū monasterij nō pōt
cadere qstio qz monachus non pōt alicui obligari
ciuilit⁹. sed p supposito q sit in studio vel alibi de li-
centia abbatis t ibi ptrahit dubitat corā quo sit cō-
ueniēd⁹. dicit Inno. q si est ibi sine licētia abbatis
imputet sibi q secū pxit. hoc dictū intelligere quā-
do velle cū puenire in detrimentum monasterij. f
si h3 rem secū ptrahetis vel effect⁹ est dñior ex cō-
tractu credo q posset ibi pueniri corā ordinario lo-
ci si multū distat a monasterio. vñ dixit Archi. i. d.
c. cū pastoris. q tūc qñ sine licētia pelli alteri re-
spondere sed ip̄e agere nō pōt. qd dictuz intelligo
mō pdicto. t facit. xvj. q. j. qdam. sed si est cū licētia
abbatis pōt ptraheudo mutuū obligare monaste-
riū t pte tñ iuxta necessitatē. ar. in. l. ad rem mobi-
lem. t in. l. ad legatū. ff. de pecu. t. c. pte rea. s. d of.
dele. qz ex q abbas dedit sibi licētiā eundi ad stu-
dium videf sibi oīa pcessisse sine quib⁹ in studio eē
nō potest cōmode. facit. c. q quibusdā d fideiussor.
t no. h. dictū. Idem tenet archi. in. d. c. cū pastor
t Jo. an. in. c. ij. ne cle. vel mo. li. vj. scias tamē q li-
cet sit in studio cū licētia abbatis nō tñ pōt fideiui-

bere p scholari vel alio quēadmodū nec seruus si
fideiubere pōt extra casuz peculij. vt in. l. seruus.
ff. de fideiussor. nec pōt libros nec alia bona obliga-
re extra cām sue necessitatis sicut nec filiussa. vñ
uus lz habeat administrationē peculij. l. j. s. j. ff. q
res pig. obli. nō pō. qd no. t idē tenet Archi. in. d.
c. cū pastoris. t no. in. d. c. ij. hoc aut casu quo li-
te ptrahit dubitat apud quez debeat pueniri. dicit
Inno. q cū abbas seu monasteriū obliget nō pōt
abbas esse iudex qz esset iudex in facto pprio f con-
ueniret ipse abbas corā ordinario. vñ fm lhosti. cō-
ueniret ipse monachus corā ordinario loci ex quo
est absens. t hoc mihi placet. sicut dicim⁹ in filiofa-
mi. existēte in studio vt possit agere t pueniri in lo-
co studij. vt in. l. si longi. ff. de iudi. t sentit Archi-
di. in. d. c. cū pastoris. Sed si causa nō ptineret ad
monasteriū puta qz esset monach⁹ vel clericus al-
terius monasterij vel ecclie subiectus abbati. dicit
Inno. q potest pueniri corā abbate cū habeat iur-
isdictionē. potest etiā pueniri corā ep̄o. nec poterat
dicere volo prius pueniri corā abbate qz ep̄s con-
currit in iurisdictione ex quo nō agit ad correctio-
nem. t idem dicit in alijs p̄latis inferiorib⁹ hñtib⁹
iurisdictionē respectu subditor⁹ suoz. p̄o hac opi.
facit. l. fi. C. de iuris. om. iud. vult q in sūma Inno.
ex omnib⁹ p̄dictis q si agit ptra monachū ad cor-
rectionē fm regulam primo loco correctio spectat
ad abbatē. sed si accusat monachus criminaliter
d3 accusari corā ep̄o. Si xō causa est pecuniaria vñ
als ciuilis t spectat principaliter ad monasterium
nō cognoscit abbas. f si spectat ad aliud monaste-
riū subiectū abbati tūc vterqz est iudex abbas. f et
ep̄s. t dā optio actori coraz quo istoz velit mona-
chum puenire. ego xō in aliquib⁹ limitauit t discre-
pauit ab opi. Inno. t idem Jo. de lig. vñ vide qd
dixi in. c. cū ab eccliaz. s. e. cum suis remissionib⁹.
Extra tex. opp. videf etiā q archiep̄s nō possit se
impedire d religiosis qui sūt i diocesi sui suffraga-
nei nec de clericis seclariis. vt in. c. pastoral. j. co.
Sol. dic q iste tex. potest in h intelligi dupliciter.
primo q isti religiosi erāt in diocesi archiep̄i t tunc
cessat p̄riū qz archiep̄s est ep̄s in sua diocesi. t tunc
exponet. si p̄lani eoz. f. regulares vt abbates p-
ores t siles. nā si isti sūt negligētes post monitōnē
archiep̄s tāq ordinarius in sua diocesi succedit in
sua iurisdictione. Si xō tex. intelligit de religiosis ex
istētib⁹ in puincia archiep̄i ex diocesim ppriā t tūc
xō p̄lani d3 intelligi t exponi p abbatib⁹ t ep̄is si-
mul qz si abbas est negligēs succedit ep̄s nō archi-
ep̄s. vñ d3 archiep̄s p̄riū monere abbatē t si est ne-
gligēs d3 admonere ep̄m loci. t si ep̄s ē negligēs
ipse archiep̄s poterit coercere fm lhosti. t bñ nisi
crimia eēnt notoria. nā in notorijs archiep̄s iuris-
dictionē pōt exercere in subditos suffraganeozum
suoz. vt in. c. romana. s. notoria d censu li. vj. Ego
tñ in regularib⁹ fuarē vt p̄us fieret monitio ip̄is p-
latis regularib⁹ vt corrigat p istuz tex. qui h videf
velle apte. nā h p̄supponebat q isti discurrebāt per
curias pncipū qd nō poterat esse nō notoriū. arg.
in. c. quāto d trāsla. prelā.

Ab reprimendam. Ab
epo excoicatus ab alijs est vitandus et archi-
epus per querelam aditus non absoluet nisi primo re-
mittat. Et duo facit. primo permittit generale exordi-
um ex quo postea inferit speciale mandatum. ibi ideo-
que. **¶** Mo. primo per appositionem pene quis comprimitur
a malicia sua. pena ergo indirecte dirigit hominem
ad virtutem. et vide text. no. xxiij. q. vi. §. ex his. nam
timore pene quis desistit a malo et assumit postmo-
dum bonum in consuetudine. et humani moris est consue-
ta diligere. **¶** Mo. secundo per excoicationem in una dioce-
si est excoicatus in quolibet parte orbis. excoicatio enim
afficit personam et ea sequitur quocumque se vertit sicut le-
pra leprosum. j. q. j. cito turpe. et. iij. q. v. quisque. et
in. c. j. et. c. ij. de treu. et pa. et ideo est in omni finia cor-
poris afflictiva seu corporis purificativa. ad hoc quod
non. Inno. in. c. cam qui si. sint legit. **¶** Tercio no-
que archiepiscopus non debet indistincte absolvere subditum
excoicatum a suffraganeo suo. debet enim archiepiscopus
primo eum remittere absolvendum ad excoicatoris suum
ut hic nisi periculum esset in mora vel excoicatio esset
evidenter iniusta vel nulla. ut in. c. sollicitudinem in
fi. j. de appella. In hoc tamen instat host. h. sed dicit Jo.
an. materiam istius remissionis se credere hodie ex-
peditam per. c. venerabilibus de sen. ex. li. vi. Ego hunc
articulum examinaui. plene in. c. ab excoicato de re-
scrip. et dic ut ibi. **¶** Item no. que excoicatus absoluit
prestata prius iuratoria cautio et sic videtur quod non te-
netur prestare fideiussorem. quod dicit Clin. verum dum
modo talis sit persona que de ipsius iuramento sit con-
fidentum aliter debet exigi idonea cautio. ar. in. c. lras de
presump. quod verbum no. sed limita primum dictum et text.
put habes bonam glo. in. c. qua fronte de appel. et ibi
tetigi per text. et doc. in. c. ex parte el. j. de ver. sig. **¶** Item
no. que iudex potest recipere cautionem ad utilitatem par-
tis. et sic bene facit iste text. que iudex potest stipulari
pro priuato. de quo vide quod dixi post Inno. in
c. dudum de conuer. coniug. **¶** Ultimo no. que si ab-
solutus non vult satisfacere finem que iuravit in absolu-
tione non reincident ipso facto in excoicationem sed debet
de nouo excoicari. fallit in casibus qui habent in. c.
eos qui de sen. ex. li. vi. **¶** In glo. ij. no. glo. et plures
alias penas ponit host. in summa de penis. §. quot
sunt species. et vide aliquid per Inno. in. c. qualiter
et quando de accu. ubi equipat penas iuris civilis
ad penas iuris canonici. **¶** In glo. in. x. non suspē-
dant in fi. nota plura ex glo. et primo quare excoica-
tio non suspenditur per appellationem. hoc enim contingit
ex eo quod secum trahit executionem finem glo. hoc dictum
non est verum. nam finia lata in causa furti trahit secum
executionem quod in continenti infamat et damnatum
l. non potest. ff. de his qui no. in fa. et tamen per appella-
tionem suspenditur effectus sententie. ut l. furti. ff. eo.
Item omnis sententia absolutoria trahit secum exe-
cutionem et tamen suspenditur per appellationem. nam ap-
pellatio facit ut non videatur pronuntiatum adeo que le-
ges dicunt que per appellationem extinguitur senten-
tia. l. j. in. fi. ff. ad turpil. et l. ij. ff. de peni. sed cano-
nes contra dicunt que suspenditur. ut in. c. venientes de

iureiur. et in. c. pastoralis in. §. preterea. et in. c. si. de off.
dele. Ideo de hac materia dic ut plenius dixi post
glo. et doc. in. c. pastoralis de appel. **¶** Secundo non
ex glo. que sententia excoicationis non transit in rem
iudicam. quo ad effectum irrevocabilem potest retractari etiam
post mille annos. et idem est in qualibet senten-
tia censure. ut in suspensione et interdicto. pro hoc
c. si. de peni. quinimo si excoicatus ex diuturno tem-
pore efficeretur deterior deberet iudex ex officio illam
sententiam relaxare. ut no. Jo. an. post beatum Tho.
in. c. j. de sen. ex. li. vi. dixi in. c. ab excoicato de re-
scrip. et ratio est quia iste sententie censure diriguntur
in animam propter peccatum et separationem a gratia
dei. sed non potest quis inuitus separari perpetuo a gra-
tia dei quia deus nunquam claudit gremium redeuntium.
unde in quacumque hora ingemuerit peccator etc. ut
habetur l. di. ponderet. Ideo coram quo peccatores
penitunt reconciliatur deo. de peni. di. j. dixi ideo
per consequens debet reconciliari peccatores que non
debet claudere gremium redeuntium. ut in. c. super eo de
here. li. vi. et in epistola inter daras. C. de sum. tri. sed
quo ad alios effectus dic que ista sententia transiue-
rit in rem iudicam quemadmodum et alie sententie.
debet enim appellari infra. x. dies aliter post decennium
non auditur excoicatus appellando ut voluit
singulariter ista glo. quam contra sequuntur doct. et
est semper menti tenenda. Audiet ergo excoicatus post
decennium non per viam appellationis sed per viam
querelae. Ex quo inferitur quod infra. x. dies non potest que-
rulare apud eum iudicem qui non potest adiri nisi
per appellationem et ideo si episcopus tulit sententiam ad pe-
titionem alterius subditi non potest excoicatus post de-
cennium querulare apud archiepiscopum quia archiepiscopus
non est iudex in subditos episcopi regulariter nisi per ap-
pellationem. ut in. c. pastoralis. j. eo. et in. c. venerabi-
libus in primum de sen. ex. li. vi. Item sequitur quod super eo
super quo fuit excoicatus non audiet post decennium.
transit enim quo ad illum effectum in rem iudicam. ubi
si quis fuit excoicatus per contumaciam non audiet post
decennium volens se defendere super contumacia seu su-
per expensis que debentur ratione contumacie. videtur enim
acquivivisse sententie non appellando. ad hoc enim alle-
go singulare dictum Jo. an. in. d. c. venerabilibus in
glo. querimonia. probatur ratione. nam ut dixi speciale est
in excoicatione ut non transeat in rem iudicam quia
sententie natura est retractabilis ratione predicta. ergo
quo ad alios effectus ubi cessat illa ratio foris natu-
ras aliarum finiarum. argumentum. l. precipimus in fi. C. de
appel. Item etiam sequitur quod quemadmodum in alijs senten-
tijs non licet tertio appellare. ut in. c. sua de appel. ita
nec in finia excoicationis. et idem dicendum in alijs sen-
tentijs que non transeunt in rem iudicam. ad hoc glo.
no. in. c. fraternitatis de frigi. in. x. fornicarios in fi.
Quid ergo operatur appellatio in finia censure ex-
quo non suspendit vinculum sententie. dic que opa-
tur effectum devolutivum quod devolvit causam ad superiorem
ad quem aliter citra appellationem non poterat ire ut. §.
dixi. et no. glo. sequens. Et si scias que duo sunt effectus
nobiles et principales appellationis. primum ideo que suspen-
dit iudicatum vel extinguit ut. §. dixi. secundus casus in eo que

deuoluit cām ad supiores. vt in. c. nō solū. 7 in. c. n. a iudice de apel. li. vj. do. An. ponit alios duos effectus s iudicio meo cōphendunt sub p̄dictis. nāz tertius est effectus fm cū qui suspendit iurisdictionem iudicis a quo. sed iste effectus cōphendit in scō qz si deuoluit cām ad supiorem ergo suspendit iurisdictionem iudicis inferioris. vt in. c. l3 de offi. le. 7 i. c. pastoralis in. §. p̄terea. d. of. dele. q̄rt⁹ effect⁹ secundū cū qz impedit transitū in rem iudicatā. sed iste effect⁹ cōphendit sub primo. qz si appellatio extinguit vel suspendit iudicatum. ergo impedit ne trāseat i rem iudicatā. vt i. c. qd ad p̄sultatōne p̄al. duo ergo principales sunt effectus appellatōis de quib⁹. s. Cū redeūdo ad p̄ncipale questū dico qz appellatio in snia censure non opat p̄mū effectū qz nō suspendit vinculū snie s opat scōm qz deuoluit cāz ad supiorem vt h. 7 i. c. p̄ tuas de sen. ex. p̄t ergo appellatio habere vnū effectū sine reliquo. 7 p̄ hoc dixit h. do. An. nōbile dictūz si essz vepz qz si p̄ statum tolleret appellatio p̄supposita validitate statuti. nā nō valet h. statutū in terris recognoscentib⁹ supiorem. vt dixi in. c. venientes d iureiu. 7 no. Bar. in. l. oēs p̄li. ff. de iusti. 7 iur. qz appellatio videtur remota solū respectu p̄mi effectus 7 non scōi. Sed ego h. dictū nullo modo puto vepz qz a q̄ remouet gen⁹ remouet 7 q̄libz ei⁹ spēs. vñ si ihibet alicui ne possit donare oīs species donatōis est interdicta. vt in. l. filiūsa. ff. de dona. remota ergo appellatōe p̄ statutū intelligit remotus omnis effectus appellatōis. h. etiā p̄bo p̄ dictum. §. p̄terea vbi patet qz remota appellatōe p̄ rescriptū nō p̄t appellari ad effectū deuoluēdi cām ad supiorem nisi supior ex certa scientia recipiat appellatōne. vt ibi 7 in. c. pastoralis de apel. nec ob. ter. noster qz nō est simpliciter ab excōicatōe remota appellatio. hoc. n. nullibi cauet immo p̄trariū habet in. d. c. p̄ tuas. s. solū disponit vt vinculū nō suspendat p̄ appellatōnem 7 sic solū tollit ius vnū effectum appellatōis. vñ p̄ p̄sequens videt p̄mittere alios effect⁹. vt i. c. nōne de p̄sump. 7. xrv. di. qualis. Sed dubiū esset quid si statutū diceret qz snia potestatis nō suspendat p̄ appellatōne nūqd poterit appellari quo ad effectum deuolutiū? 7 videt p̄mo qz sic. ar. h. p̄trariū p̄cludit do. An. h. in alio articulo qz cū snia regulariter nō retractat nisi appellatōis via dicēdo qz nō possit suspendi p̄ appellatōne videt interdixisse retractionē que p̄t sequi ex appellatōne. sed in snia censure aliud est qz natura sui est retractabilis. Et aduerte quia in hoc videt do. An. sibi. p̄rius. nam in p̄cedenti casu vbi erat min⁹ dubiū tenuit qz poterit appellari quo ad scōm effectū 7 in isto articulo tenet p̄trariū. Et ego tenerez in isto articulo oppositum qz vt dixi remouendo vnū effectū appellatōis videt p̄mittere alios. poruit em̄ statutūz disponere vt non suspendat p̄ appellatōnez que frustratorie q̄nqz sit ad impediendā executionē sentētie cui fraudi obuiat p̄ tale statutū sed appellari poterit quo ad h. vt supior cogscat an iuste vel iniuste fuit excōicatus. ar. h. 7 cū sim⁹ in odiosis debz fieri strictissima interpretatio. l. iij. §. hec aut verba. ff. de

neg. gest. 7 in. c. in nra de iniur. 7 in. c. statutus de elec. li. vj. ¶ Ultimo notabis ex glo. 7 ex p̄dictis qz a sententijs que nō transeunt in rem iudicatāz d3 nihilominus appellari infra. x. dies als nō audiet quis p̄ viam appellatōis sed p̄ viā q̄rele vt. s. dixi de excōicatōe que singulariter nō. ¶ In glo. i. §. p̄stus in fi. ibi. c. cordi. adde li. vj. Et videt gl. cōcludere qz hodie itineris arreptio nō habeat vi appellatōis. sed tu dic melius vt no. in. c. dilecti de appella. 7 ibi dixi. ¶ In glo. fi. no. p̄mo ex p̄ncipio referēdo glo. ad ter. qz p̄ snia etiā excōicatōis nō p̄sumit rōne p̄cessus. In alijs sententijs a sententia excōicatōis quid tenēdū? dicendūz est vt plene no. in. c. qm̄ p̄tra falsam de p̄ba. 7 p̄ Inno in. c. cū in iure de offi. dele. sed in snia excōicatōis est dubium nūqd p̄sumat p̄ iusticia? 7 tenet hic do. An. i duplici loco qz p̄sumit p̄ ista snia ex q̄ nō suspendit vinculū p̄ appellatōne. 7 dicit p̄ h. limitandū quod no. Inno. in. d. c. cū in iure. vbi dicit qz p̄ snia p̄sumit postqz trāsiuit in rem iudicatā s ante non. nāz vt vides excōicatio non transit in rem iudicatāz 7 tñ p̄ ea p̄sumitur. Sed aduerte quia do. An. non fuit recordatus de notabili dicto Inno. in. c. bonie el. j. de elec. vbi dicit qz quēadmodū p̄ alijs sententijs non p̄sumit si fuit appellatū ita nec p̄ sententia excōicatōis sed onus p̄bandi excōicationem fuisse iustā incūbit aduersario. secus si non fuit appellatum. 7 ad hoc allegat istū ter. 7 hoc dictū Inno. sequit idē. do. An. in. d. c. qm̄ p̄tra. q̄nimo p̄l⁹ credo qz citra appellatōne si excōicatus conqueritur infra decennium de iniusta excōicatōe non p̄sumit p̄iusticia nisi p̄bet qz ex quo impugnat sniaz infra decennium nō videtur acquiescisse sententia 7 sic d3 excōicator eam p̄bare iustā. Ad hoc facit. c. j. de re iudi. li. vj. 7 rō. c. quod ad cōsultatōne p̄alle. 7 qd no. Inno. in. c. sollicitudinē de appella. Sed nūqd post decennium p̄sumatur qz iudex citauerit seu monuerit excōicatum? ista glo. facit qz non sed vide tu ter. notabilē in. c. sacro de sen. ex. in p̄n. vbi p̄bat excōicatorē debere p̄bare qz monuerit. 7 idē sentit Fre. p̄silio. clxx. vbi notanter dic qz p̄tra p̄mūz 7 scōm decretū opponit qz nō p̄cessit citatio debet aduersarius hoc p̄bare etiā post lapsum. x. dierūz tum quia ps negat fuisse p̄ntem. tum quia primūz 7 scōm decretū interponunt p̄tra absente et sic singulariter sentit qz non p̄sumit partem fuisse p̄ntē in sententia vel citatōne p̄cessisse saltez in illis sententijs que ferunt p̄tra absente de quaz natura ē excōicatio. et h. idēz approbat do. An. in. d. c. quoniam p̄tra. Et generalr an sententia p̄sumat lata p̄tra presentem vide per spe. in ti. d. sen. ex. §. vt autem. ver. et no. 7 per Inno. in. d. c. cum in iure. ¶ Ultimo no. finem glo. qz probationes recepte ad vnum effectum faciunt fidem ad alium effectū inter easdem personas. de quo dic. vt plene dixi i c. veniens el. ij. de testi.

Glo simul. De causis subditorū episcoporum suorum patriarcha non cognoscit nisi per appellatōnez legitimā aut

re. vt in. c. sequenti et in. l. et si ptoz. ff. de off. et. cui ma.
est iuris. In gl. j. ibi tenet recipe consecratione ab
eo. sed circa b et circa tex. e dubium quid si archieps
no est impeditus nunqd ex sola voluntate possit co
mittere alteri ista consecratione: tex. hic a ptrario lfe
facit q no p ptrariu tenet lhosti. nam iure suo pot
archieps committere. vt. j. c. pri. vii de honestate p
cedit tex. in eo q facit mentem de impedimento.
In ptrariu tñ facit fm cu q sicut eps no pot consecra
ri sine archiepo vt. lxxv. di. c. si d3. ita nec archieps
d3 posse facere p aliū consecrari sine consensu epi. pñ
tñ dictū cōiter vident sequi doc. et nobis istud sin
gulariter ex quo habes q tam ea que sunt iurisdic
tionis q ea que sūt ordinis pot archieps seu eps
committere p libito voluntati. tex. tñ iste videt aliqn
tulū resistere s pñū dictū est veri ex quo indifferē
ter committit. nā de iure est vt quilibet ordinari pos
sit in aliquib se releuare p commissionē alteri sciendā
vt in. c. sequenti. et in. d. l. vnica. C. qui p sua iuris. Et
in si. glo. no. bñ sinez glo. qz. quondie allegat q de
iure canonico pñt delegari oia que sūt meri impe
rij. et idē tenet glo. in. c. i. archieparu. j. h. rap. et i. c.
illud. xxiij. q. iij. et in. c. his ea. cau. et. q. viij. vidē et
am glo. notabile. xcv. di. c. puenit in si. glo. magne
que dicit q nihil h3 eps qd sit meri imperij. qd no
sit delegabile pter vsuū pallij qz palliū archiepale
no habet alteri pcedere. est em psonale. vt in. c. ex
tuaz de auz. et vsu pal. et in. c. ij. eo. ti. vbi meli pzo
bat. sed dubiū est que dicunt meri imperij vel mi
xti vel iurisdicōis. Et p intellectu vocabulorū ne
ignorent pñs termini dicam aliquid pclusiue se
quēdo Bar. in. l. i. imperij. ff. de iuris. om. iu. debes
em scire q iurisdicō generaliter sumpta cōphēdit
in se ea que sunt meri et mixti imperij et simplicis iu
risdicōis. p b. l. j. ff. de iuris. om. iu. et qd ibi no. et
tex. iuncta glo. in. d. oimodā in de. vnica de fo. ppe.
vbi dicit tex. q eps expulsus exercet in loco vicino
iurisdicōnē ordinariā. et p illud xbi oimodā dicit
ibi glo. q tex. noluit pphendere ea que sūt meri et
mixti imperij et simplicis iurisdicōis et iurisdicō
sic gnālī supra diffinit sic. Iurisdicō est iuris pñs
de publico introducta cū necessitate iuris dicendi
et equitate statuēdi. ita diffinit gl. in. d. l. j. Bar. ad
dit ibi cōpetēs alicui vt publice psonē. et hāc addi
tionē fecit vt euitaret ptrariū qd posset fieri de pñe
et de tutore. nā isti hñt de iure pñtem in filiū et i pu
pillū et hñt pñtem ius dicendi. i. faciēdi in eos qd
iuris est et equitatē seruādi. sed certa sine illa addi
tione Bar. pot sustineri diffinitio glo. qz pater vel
tutor no dicit pñe ius in filiū vel pupillū l3 habe
at pñtē extraiudiciālē. et dicit iurisdicō quasi iuri
dicio. et dicio idē est qd pñs. vñ iurisdicō qñ pote
stas ius dicēdi. Sed iurisdicō sic generalr sumpta
distinguit in imperij et in iurisdicōez et tñ iurisdicō
capit vt spēs distincta ab imperio. Imperij vero
generalr sumptū est iurisdicō que exercet officio
iudicis nobili. nā duplex est officij iudicis nobile
et mercennariū. nobile qd non deseruit alieni actō
ni sed iudex ex se pcedit. mercennariū xō dicit qd
deseruit actioni intentate p ptem. vt dicam latius

in. c. ij. de offi. iudi. Imperij xō diuidit in meruz
et mixtū. merz imperij diffinit sic. n. iurisdicō q
exercetur officio iudicis nobili publicā vtilitatem
respicēs. Imperij mixtū est iurisdicō q exercet
officio iudicis nobili priuatā vtilitatē respiciens
Iurisdicō vero vt species sumpta est iurisdicō q
expeditur officio iudicis mercenario priuatā vti
litatem respiciens. Dicitur autē imperium meruz
quia mere collatū in principem nec alicui necessita
ti subiectum. nā pcedit iudex ex officio suo ad pu
blicā vtilitatem sine impedimento alicui. p hoc
c. j. s. c. dum d3 habeant epi liberā pñtēz inquir
rendi et. vel dicitur merz quia no h3 aliquā mixtu
ram cōiunctionū pecuniariā. vel tertio dicitur me
rum quia in nullo pñcipat cum iurisdicōne. vnde
non habet aliquā mixturā iurisdicōis. vñ de par
tim accedit ad merū imperium et pñm ad iurisdicō
nem. sicut dicitur participiū quia pñm capit a no
mine et partem a verbo. nam in eo q mixtū impe
rium exercetur officio iudicis nobili pñcipat cum
merio imperio. sed in eo q tendit ad vtilitatē priu
atā participat cū iurisdicōne. Fac g tres regulas
pñma q ea que expediunt officio iudicis nobili et
ad publicā vtilitatē dicunt meri imperij. Secun
da regula ea que exercent officio iudicis nobili ad
vtilitatem priuatā dicunt mixti imperij. Tertia
regula ea que exercent officio iudicis mercenario
ad vtilitatem priuatā sunt simplicis iurisdicōis.
Et distinguit Bar. merū imperij sex modis. pñm
est imperij merū maximū. scdm merz imperij ma
ius. tertij merū imperij magnū. quartū est merū
imperij parū. quintū merū imperij min. sextū
minimū. Imperij merū maximum competet soli
principi vt facere legē vniuersalē distinguere totū
orbem. Ad merū imperij maius est animaduertere
in facinorosos hoies inferendo vltimū supplicium
vel membri abscissionē vel mortē ciuile cū quis per
dit libertatē et similia. Ad merū imperij magnū est
cum quis pñt ciuitatē sine libertate puta deporta
tus. Ad merū imperij parū est relegare vel corp
acriter afficere. et ista no cōpetunt cuilibet iudici vt
statim dicet. Ad merū imperij minus est modica co
ertio que competet cuilibet magistratui id est cuili
bet habenti ordinariā iurisdicōnē. nam iurisdicō
quasi nulla esset sine modica coertōe. vt in. c. ex lit
teris de offi. dele. et c. pastoralis. e. ti. et l. i. magistra
tib. ff. de iuris. om. iudi. et l. si. ff. de offi. et. vñ co
ipso q quis recepit pñtem ordinariā vel delegatā
habet hanc modicā coertionē ex qua dependet vt
possit cognoscere sūmarie de leuib. criminib. et le
uiter castigare verberib. vt in. l. leuia. ff. de accu.
et d. l. magistratib. Et merz imperij minimū con
sistit in leuiter mulctādo. ad hoc. l. si. C. de mō. mul
ctan. et l. ij. C. de spoz. et ista duo vltima possunt de
legari de iure ciuili quia competunt cuilibet magi
stratui. et ea que competūt iure magistratus sunt
delegabilia de iure ciuili. vt in. l. j. ff. de offi. eius.
Superiora vero cōmuniter tenent q no sunt dele
gabilia de iure ciuili propter grauitatem pñiudici
cū nisi propter necessariā absentiam de loco. de

quo dicendū vt in. l. j. palle. et in auct. de colla. §. ad
hec et plene vide in specu. de iuris. om. iudi. §. j. d.
notandū et seq. De iure dō canonico possum⁹ repi
re oīa hec imperia. nā habemus imperiū maximū
qz papa facit pstitutionē vniuersalē. vt in. c. j. et fi.
de pñi. habem⁹ imperiū maius saltem similitudi
narie. nā degradare aliquē et tradere curie secula
ri equiparat vltimo supplicio vt no. Inno. in. c. qū
ter et qñ el. ij. de accu. Sic ecclia detrudat in ppetuū
carcerem et equiparat illa pena damnato in metal
lum. habemus imperiū magnū. nā ecclia potest
deportare l3 nō sit in vsu. vt in. c. j. de calū. Itē re
peritur in ecclia imperiū paruū. nā potest relega
re et afficere quem verberibus. l. di. accedens. et in
c. j. de calū. et in. d. i. c. archiepātu de raptō. De me
ro imperio minori habes in. c. ex lris p alle. vbi di
citur qz coertio trāsit. De minimo. f. de mēta. dicit i
c. de causis. et in. c. j. de offi. deleg. vbi pclusi post
Inno. qz delegatus pōt mulcare. et vide hōstiu. in.
c. j. de homi. li. vj. vbi de ordinario idē dicit. an au
tem ista possunt delegari de iure canonico. cōmu
nis opi. est qz sic licet aliqui dicant qz hōis opinio
Inno improbat. qz. d. c. i. archiepātu. quod mag
stringit in materia loquū in rege sicilie qui cū nō
recognoscat imperatōrē h3 ius pncipis. Princeps
autē potest oīa delegare. vt no. in. d. c. illud. sed h
responsio nō placet quia si nō recognoscit impera
torem recognoscit papā. vt in de. pastoral. de re iu
di. ergo non habet iura pncipis. f. impatoris nisi
aliter pscpserit. Sed allego qñ p casu de. j. de here
ti. vbi patet qz causa heresis est delegabilis et nemo
dubitāt qz est meri imperij. Ad idē. c. licet. de offi.
vica. li. vj. vbi dicit qz ep̄s potest cōmittere vicario
suo inquisitōz criminū qd est meri imperij et ideo
transeo cum hac opi. et facit tex. in. c. fi. ne clerc. vel
mo. li. vj. vbi dicit qd si psona ecclesiastica h3 iuris
dictionē tpalem pōt in genere et in specie cōmittere
cāz criminalē. et sic ibi est casus in qntū dicit in spe
cie. Sed dubiū est quid in delegato pncipis nun
quid possit subdelegare ea que sunt meri imperij
al3 indelegabilia de iure ciuili. Spe. in ti. j. §. fi. d.
item qz est delegatus. tenet qz nō. sequit do. An. di
cens qz ex grauitate facti videt papa elegisse idu
striam psonē. ad h. c. fi. de offi. dele. Cōtrariū ego
teneo. et pmo allego tex. quasi exp̄ssum in. c. vene
rabili de offi. dele. et ibi dicit post Inno. ad idē. d.
c. fi. aliter indicendo. nā ibi nō potest subdelegare
inquisitionem criminū quia fuit dictū vt psonalit
exequatur. ergo secus si simpliciter fuisset pmissa.
ad idē adduco tex. de iure ciuili in. l. vnica in fi.
C. qui p sua iuris. vbi tex. dicit qz sine delatu causa
rum pōt delegatus pncipis subdelegare. et p illū
tex. hoc tenet ibi glo. et Bar. etiā d iure ciuili. et hoc
bene notabis. et hec pcedunt in his que sunt meri
imperij. vel quasi. nā regulariter delegari nō pñt
de iure ciuili qz nō cōpetūt iure magistratus ideo
delegari nō possunt. l. j. ff. de offi. eius. et l. ea que
ff. ad munic. fallit in his q cōpetunt iure magistra
tus. vt sunt ea que expediunt iudicis officio nobi
li ad priuatā vtilitatē sine cognitōe cause vt cū mo

dica cognitione. exemplum in. l. cognitio. §. vt bo
nox. ff. de offi. eius cui. nā sicut dixi in his que sūt
meri imperij vt leuia cōpetant iure magistrat⁹ ita
in his que sunt mixti imperij sed alia maiora non
cōpetunt. et quēadmodū dixi in mero imperio ita
et mixtū impū d iust. nūq. nā qdā est maximū
quod ppetit soli pncipi vt dare veniam etati. C. de
his qui ve. eta. impe. p totū. vt legitimare seu fame
restituere et similia. ista etiā sunt mixti imperij ma
ximi. et psequere vt no. in. d. l. imperium. an autē
ea q sūt simplicis iurisdicōis possint indifferent
legari de iure ciuili. dic qz non sed solū ea que cōpe
runt iure magistratus. vt in. d. l. j. et ij. C. de peda
iu. et vsqz ad summā. ecc. aureorum potest fieri de
legatio qz vsqz ad illā summā pōt cognoscere infe
rior magistrat⁹ et nō vltra vt in auct. de defen. ciui.
in. §. et iudicare. et ibi glo. et idē dicit competere iure
magistratus qd competit alicui eo ipso qz habz ma
gistratū. i. offi. iudicandi licet vilissimū. vt no. glo.
et Bar. in. d. l. j. vnde scias qz magistrat⁹ est nomē
generale pphendēs oēm hntem officium iudican
di vt in. l. eum qui. ff. de iuris. om. iudi. Sed distin
guitur postea in species. nā quidā sūt supillustres
quidā illustres quidā spectabiles alij clarissimi alij
magistrat⁹ et isti sunt inferiores. vnde de his que
possunt isti inferiores magistrat⁹ cōgscere pōt fieri
delegatio. De alijs dō siue sint meri imperij siue
mixti siue iurisdicōis nō potest regulariter fieri
delegatō. fallit vt dixi i necessaria cā absētie vt si o3
necessario iudicē ordinarū alibi pscisci vel si nōdū
venit ad puinciā. vt in. d. l. j. Idem cōiter pcludūt
doct. in. d. l. si ordinarius detinere infirmitate vt
esset occupatus circa multas cās similes ita qz non
pōt oibus intendere. nā tūc l3 lege nō sit cautuz tñ
ex idēitate rationis hō cōiter recipit quēadmodū
obseruat in cā absētie. nā vbi eadē ratō idem ius
debet esse etiā in casibus exceptis. vt no. glo. in. l.
j. C. de pñi. inde. et est tex. in. c. cū dilecta d pñi. vti
vel inuti. ¶ Ultimo querit qui sūt iudices ha
bentes mēz et mixtū imperij et psequere tam in se
cularibus qz in ecclesiasticis. In secularib⁹ dic p
Bar. in. d. l. j. qz iudex q pñt puincie vt olim erat
pñs habebat ea que sunt meri imperij. vt in. l. illi
citas. §. qui vniuersas. ff. de offi. pñi. vñ p totā pu
ciam habebat gladij potestatem. is autē qui perat
ciuitati d iure cōi nō habebat ea que sūt meri et mi
xti imperij. nec ea que sunt magne iurisdicōis sed
recurrēbat in istis maiorib⁹ ad pñides. puincie. vt
in. d. auct. de defen. ciui. in. §. audient. et in. §. iura
re. sed hodie cōiter in italia qlibet ciuitas habet re
gimē qd olim habebat tota puincia. et iō potestas
habet hodie oīa ista. ad h. qd no. glo. in. l. fi. C. d p
scrip. lon. tem. Sed dubiū est quid i eo q pñdet ali
cui castro vel oppido. et dic qz si castrū est subiectum
ciuitati tota iurisdicō est penes ciuitatē et dñt rñde
re in ciuitate. dicunt etiā ciues illius ciuitas cui sū
sunt et ei coguntur subire oīa onera. l. incola. et l. q
ex vico. ff. ad munic. Sed solet hodie mū vicari
qui potest dici inferior magistratus vnde solū po
terit cognoscere de leuib⁹ criminibus et de summa

vsq; ad. ccc. florenos vsq; aureos. vt in. d. aut. de de-
fen. ciui. In maiorib; aut; d; remittere ad iudicem
ciuitatis. et in criminib; grauib; d; cape malefacto-
res et remittere. vt in. d. s. audient. Itē scias q; il-
lud qd; dixi q; ex causa possunt delegari ea que sūt
imperij dūmodo nō pcedat ad vltimū supplicium
et membri abscissionē p. aut. de colla. in. s. ad hec. et
licet quidam p.tra. p.ūmū tñ cōiter teneat. vt no. gl.
in. d. l. j. et Spe. in. d. s. itē q; est delegatus. et glo. in
c. in archiep. p.alle. pnceps aut; pōt oīa delega-
re. vt no. glo. in. d. c. illud. et Bar. in. d. l. j. et l. im-
perij. p.alle. p.ūmū aut; collegio seu vniuersitati q;
nō facit ciuitatē seu castrū vt sunt isti rectores arti-
lane et similes nō hnt ea que sunt imperij sed soluz
cognoscunt de his que oriunt; inter exercentes illā
p.essionē occasione illius societatis seu p.essionis
vt in. l. si. C. de iurisd. om. iudi. fallit in doctore q;
erga scholares de iure cōi habet ea que sunt impe-
rij licet non seruet de cōsuetudine. vt est tex. i. aut.
habita. C. ne si. p. pa. et i. p. mīo f. no. Bar. i. d.
l. j. In ecclesiasticis dic q; epī et superiores et legatus
pape hnt ea que sunt imperij. vt in. c. j. s. eo. De in-
ferioribus aut; p.atis dic q; regulariter de iure cōi
non habent ea que sunt imperij nisi forte ea q; sūt
de minori imperio et minimo vt leuiter coercere.
Item pnt excoicare et excoicatio est meri imperij.
vt no. Inno. in. c. transmissam. de elec. et hosti. in
c. j. p.ri. pater ex sequentibus. nam in excoicatio-
ne exercetur iurisdicō ex officio iudicis nobili ad
publicā vtilitatē. q; tamen exerceat in fauorē pri-
uatum. et tunc credo q; sit mixti imperij p. supradic-
ta. et sic limitarem Inno. Item fallit in p.atis re-
gularibus. nam ipi cognoscunt de criminib; p.tra
subiectos dūmodo nō pcedat ad depositionē. vt
dixi in. c. cum ab ecclesiā. s. eo. et plenius dico in
c. cum contingat. de fo. compe. et h no.

Procuratorialis. Archiep. causam
ad sep. appellationez
delatā subditis suffraganeis cōmittere pōt
illū tñ ad suscipiendā delegationē cōpelle re nō pōt
h. d. vsq; ad. s. p.terea. in prima ponit cōsultatio. i
secūda rñsio. ibi ad qd;. Nota primo duas regu-
las ex tex. prima q; epī existentes in puincia archi-
epi subiecti ipi archiepō lege metropolitana. et sic
archiep. est iudex ordinarius oīm epōz sue puin-
cie. de iure cōi quilibet puincia d; habere vñū ar-
chiep. et decē epōs. vt. vj. q. iij. in. c. scitote. nō tñ
pōt pcedere archiep. p.tra epm ad depositionē q;
depositio epōz soli papa est reseruata. vt in. c. ij. d.
transla. p.lla. Sed de criminib; paruis pōt cognos-
cere. et ipos epōs punire. vt in. c. sacro. de sen. ex.
et. x. q. iij. q; cognouim; no. Jo. an. in. c. vt ligan-
tes. j. eo. n. li. vj. De cā vero ciuili indifferenter co-
gnoscat etiā si subditus epī cōueniat epm. nā debet
eum cōuenire corā archiepō. sed si ep. habet cām
p.tra subditū nō cōuenit eū corā archiepō. quia nō
est iudex subditi vt h. nec ep. debet esse iudex in
cā p.ria. s. dñt eligi arbitri auctoritate iuris. h. pro-
bant in. c. si clericus aduersus clericū. xj. q. j. et hec
no. Secūda regula q; archiep. non pcurrit cūz

epō in dioecanis suffraganeoz suoz imo regu-
lariter nullā p.terā pōt exercere in subditos epōz
nisi in casibus exceptis. et sic habes casum in q; q;
non est supior subiectoz sui subiecti. et sic nō habet
locū ista regula si vinco vincentē te. d. qua in. c. au-
toritate. de p.cef. p. ben. li. vj. archiep. ergo h; iuris-
dictionē epalem in sua diocesi dñtat sed in puin-
cia h; iurisdictionem archiepalem vt in epōs regu-
lariter possit exercere iurisdictionem. sed in subdi-
tos epōz nō nisi in casibus exceptis. Nota. tertio
q; ordinarius pōt suo iure causam ad se spectantē
delegare h; multi allegant impedimentū. Et de iure
canonico vide duo specialia. Prio q; indifferēt
archiepō p.mittere vt possit causam delegare. nec di-
stinguit vtz sit ardua vel leuis. et sic videt q; distin-
ctio iuris ciuilis nō pcedit de iure canonico vt tñ
leuia possunt delegare que cōpetūt iure magistrat;
vt dixi. s. c. p.ri. Secūda speciale ē h; q; cā appella-
tionis pōt delegari. de iure ciuili est secus. vt i. aut.
ad hec. C. de iudi. no. glo. in. c. sup. questionū. de
offi. dele. et sic videt q; d; iure canonico oīa sūt dele-
gabilia. vt plene dixi. s. c. p.ri. dixi tñ h; hosti. q;
speciale forte est in archiep. et in alijs iudicib; im-
mediate subiectis pape vt ppter remotionē loco-
rum possint delegare. Sed ego puto idem in oīb;
de iure canonico. q; h; non inducit aliqua speciali-
tas in archiep. imo papa rñdet ad cōsultationez
de tempo. or. c. cōsultationi. Quarto no. q; cau-
sa pōt delegari nō subdito h; nō subditus cogi nō
possit ad acceptandū. sic limita tex. in. l. vnica. C. q;
p. sua iurisd. vbi dicit q; cā d; subdelegari subdito
d; est intelligi quo ad h; vt ille possit cōpelli ad ac-
ceptandū delegationē. sed si vult acceptare potest
sibi cōmitti. vt no. ibi gl. ad h; tex. i. l. et si p.roz. ff. d.
offi. eius. Itē no. a cōtrario sensu q; supior potest
subdito inuito delegare aliquā cām et eum cōpelle-
re ad acceptandū. rō ē q; iudicare est publici iuris
vñ ē munus accessorie. vt in. l. munerū. in. s. iudi-
candi necessitas. ff. de mu. et ho. ad idē tex. in. d. l.
vnica. C. q; pro sua iurisd. Ultimo no. q; archi-
ep. nō tenet cognoscere in sua diocesi de cā ad eū
delatā p. appellatōem a suffraganeo suo sed potest
eaz delegare in illa diocesi vñ fuit sibi delatā. Idē
est in alijs causis q; deferūtur ad eū iure metropo-
litico p. viam querele. vt sunt casus excepti de q; b;
h; in glo. ad p. dicta vide bonū tex. in. d. c. vt ligan-
tes. In glo. prima no. bene istā glo. vsq; ad si. et
potes ponere exemplū in abbate subiecto epō vel
in alio p.ato seculari puta p.posito ecclesie collegia-
te. vel si archidiaconus p.scripsit iurisdictionez in q;
busdam casibus vel in aliqua parochia dubitatur
nūquid ep. possit cognoscere de subditis p.atoz
sibi subiectoz. Et ponit gl. duas opi. Prima fuit
l. hug. Tan. et Uin. q; sic. et hāc opi. seqt Lau. p. dñi.
et Hoff. q; etiā dicūt h; ē de antiq; et approbatā con-
suetudine. Idē hosti. nisi fm eū de p.uetudine vt
p. uilegio aliud appareat. vult em hosti. q; ep. ha-
beat immediatā iurisdictionem in oēs de diocesi licet
sit alius p.atus specialis. et sic cōcurrit cū quolibet
p.ato inferiore in iurisdictionis exercitio. sentit etiā

¶ si archiepiscopus esset subiectus archidiacono et ab archiepiscopo appellaretur per appellari ad episcopum omisso archidiacono quasi non faciat istum gradum inter episcopum et subditos. **S**ecunda opinio fuit Jo. et hanc sequitur Ber. glossator qui habet oppositum ut episcopus si possit cognoscere de causis subditorum prelati nisi per appellationem et per gradatim est appellandum. Jo. an. dicit quod saluo iure speciali creditur quod de iure contra inter episcopum et prelatum sibi subiectum locus sit punctioni. nam si iurisdictione pape potest pueniri per ordinariam. ut in c. ut debitis. de appel. fortius iurisdictione episcopi potest pueniri per prelatum sibi subiectum. nec debet posse episcopus imutare istam punctionem sicut non potest aliter disponere contra canones. sed episcopus bene potest puenire. unde ille qui primo citauit de causa cognoscet cum etiam episcopus habeat iurisdictionem ordinariam in tota diocesi. de iure tamen speciali aliud posset esse ut si consuetudo haberet quod prima causa tractaretur coram prelatu inferiori. si autem episcopus et inferior prelatus concurrunt in citatione putat episcopum ut potius proponere de iure maiore. ar. in c. si a sede. de preben. li. vi. hanc opinio tacite sensuit Innocentius in c. quod. s. e. ubi dixit. Ego puto hanc opinio. vera in prelatibus secularibus habentibus iurisdictionem de iure contra. ad hoc in ista allego bo. tex. in l. fi. c. de iurisd. om. iudi. ubi patet quod rectores illorum collegiorum inferiorum non habent iurisdictionem priuatiue ad ordinarium generale loci sed accumulative. unde exercens iurisdictionem potest conueniri tam coram rectore artis lane quam coram prelate. ad idem allego tex. in aut. de defen. ciui. ubi defensor cognoscit de causis iudicum subiectorum. sed in regulis aliter puto quod immediate habet prelatum proprium loco dei. ut dixit in c. cum ab ecclesiis. s. e. ubi vide. Item potest dubitari quod si ex prescriptione prelati inferior acquirit iurisdictionem nunquam in dubijs videatur prescripsisse accumulative ad episcopum an priuatiue. doc. hoc non tangunt sed glo. hoc quam perpetuo non. videtur sentire quod priuatiue ut sic episcopus non possit cognoscere nisi per viam appellationis. hic sunt duo videntur. primo nunquam aliis contra episcopum possit prescribere iurisdictionem episcopalem in aliqua parte diocesis. secundo presupposito quod sic nunquam in dubio videatur prescripsisse non exclusiue ad episcopum. sed ut quilibet possit exercere. et loco sit punctioni. et utraque est pulchra questio. **C**irca primam glo. hoc habes singulare quam nescio alibi quod sentiat quod sic. nam dicit quod longa consuetudine potest inferior acquirere sibi subditos. et sic in certa parte diocesis. hosti. tenuit contrarium in c. cum contingat. de foro. compe. sed primum teneo ar. c. auditis. et c. cum olim. de prescrip. tenet Jo. an. post Archi. in c. cum episcopus. j. eo. li. vi. **Q**uo ad secundam dubium Jo. an. sentit hoc. et ibi quod videatur prescribere accumulative. si posset teneri contrarium. quod ex hoc inferior exercuit tanto tempore quod sufficit ad prescriptionem. et episcopus nunquam exercuit licet casus se obtulisset videtur per non usum abdicata illa iurisdictione ab eo. et acquisita isti prescribenti. ad quod optime facit tex. in c. auditis. et in c. cum olim. palle. et quod non. Innocentius in c. dilectus. de capel. mo. et de hoc plenius dico in dicto. c. cum contingat. tene tamen mentem opinio. Jo. an. et hosti. qui videntur sentire e oppositum. nam in practica forte seruare eorum dictum. glo.

tamen est in oppositum. hoc aduertit tamen quod si episcopus semel voluisset iurisdictionem exercere. et prohibitus per istum inferiorem abstinuisset. tunc non esset dubium quod esset prescriptum exclusiue ad episcopum. sed dubium est quod episcopus tacuit et nunquam contradixit currente prescriptione. **I**n glo. secunda. per intellectum huius glo. oppositum. de c. ij. ix. q. iij. ubi dicitur quod archiepiscopus est iudex ordinarius totius puencie. ergo habet iurisdictionem in quolibet de puencia. et sic in subditos episcoporum qui sunt de puencia. cuius contrarium innuit iste tex. So. hoc glo. ponit tres solu. ut in ea patet. Innocentius. ultra glo. dicit quod archiepiscopus habet iurisdictionem archiepiscopalem in tota puencia. hinc est quod totam puenciam visitat. ut in c. lopite. de censu. et hodie habet clarius in c. j. eo. li. vi. et facit de. ij. de puile. sed iurisdictiones episcopales si habet nisi in sua diocesi. quia non habet iurisdictionem in exemptos. Item etiam respectu subditorum non habet exercitum iurisdictionis in omnes. nam si quis esset ita bonus quod non egeret correctione neque conueniret aliquem neque pueniret certum esset quod episcopus si habet istum iurisdictionis exercitum. et non hoc dicitur. per hoc. c. de statinopolitana. xxi. di. et vide bo. glo. in cle. ad nostrum. de here. Et non ex ista glo. et isto dicto Innocentius. quod quicunque quis sit bonus et iustus nihilominus est suppositus iurisdictioni superioris licet in eum non competat iurisdictionis exercitum. et in eo quod glo. ponit hoc casus speciales in quibus archiepiscopus habet iurisdictionis exercitum in subditos suffraganeorum suorum. non. et vide glo. consilium. ix. q. iij. in summa. **E**t primo specialiter non. in eo quod dicit quod potest compellere omnes de puencia ut in diuinis officiis conformant se ecclesie metropolitane. hosti. hoc limitat nisi ecclesie puencie haberent speciale consuetudinem. ar. in c. illud. xij. di. vel potest dici finem cum quod in diuinis officiis semper debent se conformare ecclesie metropolitane. et quod iste sit casus exceptus ab illa generalitate. de qua in d. c. illud. ar. in l. non est nouum cum l. se. ff. de legi. Adhuc plus placet precedenti limitatio ut valeat consuetudo cuiuscunque ecclesie dummodo sit aliter rationabilis. allego. c. de terra. de cose. di. iij. ubi patet quod circa sacramentum baptismatis potest quilibet ecclesia uti propria consuetudine. intellige dummodo in substantialibus seruetur forma ecclesie. nam in aliquibus locis est consuetudo ut totum corpus pueri infundatur in aquam alicubi quod tamen. caput alicubi sufficit effundere aquam supra corpus pueri. et Innocentius in c. j. de baptis. et generaliter subiicit tex. in d. c. de terra quod nihil officit in ecclesia dei diuersa consuetudo. Ad idem allego quod non. glo. in proemio. vi. ubi dicitur quod in his que concernunt fidem deberemus sequi consuetudinem ecclesie romane. in alijs non tenemur sequi nisi papa disponat ut alij illam sequantur. cessante ergo consuetudine speciali habeat locus quod dicit glo. **S**ecundo non. glo. in eo quod dicit quod ubicunque episcopus est negligens in eo quod facere debet succedit archiepiscopus. nam iste casus est multum generalis et comprehendit in se totum casum quod ex eis posset fieri regula. et transit hoc Jo. an. cum opinio. glo. et hanc opinio. tenet glo. ix. q. iij. in summa. et in c. j. de sup. neg. pla. li. vi. Idem ibi hosti. et Jo. mo. et Jo. cal. sentiunt in c. nullus. de iurepa. priam

opi. sentit Jo. an. in. d. c. null^o. et idem Fran. Xcel-
lesi. et Archidi. i. d. c. j. li. vi. et sequit^r do. Lar. et hac
opi. ultimā tenui in repe. c. si quis cōtra clericū. de
fo. cōpe. vbi plene examino hunc articulū. et credo
q^d hec opi. glo. et sequaciū nullibi pbat^r. solū em
isti fundant^r per casum. c. cum simus. ix. q. iij. vbi
ponitur casus specialis. s. cum ep^s est negligens i
constituendo generalem iconomū in ecclesia sua.
non ergo sequitur idem est in omni alio casu negli-
gentie maxime cum habeamus h^o regulam in con-
trariū. quia solum in casibus exceptis archiep^s
habet ordinariam. ¶ Item. c. cu^m simus. disponit
idem in alio casu quo ad negligentiam vt ep^s
suppleat. et tamen falsius esset dicere q^d ep^s debe-
ret supplere semp negligentia archiepⁱ. Iste em de
uoluntiones de vno ad aliū non sunt fiende nisi in
iure reperiant^r expresse. vt dicit Inno. i. c. quia di-
uersitatem. de cōces. pben. et idem facit tex. in. d. c.
j. vbi dicit^r q^d ep^s excōicatio vel suspensio ppter deli-
ctū suū archiep^s non succedit in iurisdictione. Ad
c. quāto. s. eo. q^d videt^r obuiare fm vnū intellectū
quē ibi dixi rīde q^d loquit^r in facto notorio. nā ibi
non poterat esse nō notoriū. archiep^s aut punit
notoria delicta totius puincie. vt in. c. j. s. notoria
de cens. li. vi. ¶ Ultra glo. h^o addit hosti. alios ca-
sus. et ponā pstantiores. Impedit em se archiep^s
inter subditos sui suffraganei cu^m causa deferat^r ad
eum p relationē et consultationē epⁱ. allegat. xvij.
di. c. multis. s. eo. ad reprimēdā. potest ergo ep^s
dubitans de decisione alicui⁹ cause remittere illaz
causam ad archiep^m. idem si ep^s recusatus vult
illā causaz ad archiep^m remittere. vt i. c. cū specia-
li. de appel. ¶ Item in casu concernente totā puincia
vt in. c. ex frequentibus. de insti. et idem ibi Inno.
et vide glo. ix. q. iij. in summa. ¶ Item in execu-
tione vltime voluntatis. nam ep^s negligente suc-
cedit archiep^s. vt in aut. de eccl. ti. in. s. si q^s autē
¶ Item archiep^s dat litteras indulgentiaz in tota pu-
incia. vt in. c. nostro. j. de pe. et re. punit etiā noto-
ria crimina. vt. s. dixi. et cum visitat puincia pōt
audire confessiones et impendere absolūtiones. vt
in. c. si. de cens. li. vi. ¶ Et ex p^rdictis inferi ad deci-
sionē questionis. pone q^d vltra casus exceptos ar-
chiep^s excōicauit subditū epⁱ vel eū absoluit nun-
quid teneat talis excōicatio seu absolutio. Inno. cō-
cludit h^o q^d non habet iurisdictionē regulariter i sub-
ditos epⁱ. s. nō tenet excōicatio vel absolutio. et hoc
cōiter tenet licet quidam tenuerūt p^rtrariū. vt no.
ix. q. iij. c. ij. ¶ In glo. iij. ibi pōt mandare ep^s vt
cōpellat. ¶ Sed p^rtra h^o opo. si ep^s pōt cōpellere
subditū. s. et archiep^s cū iurisdicio epⁱ sit deuoluta
ad archiep^m p appellationem. So. dicit Jo. an. q^d
ista iurisdicio que deuoluit^r p appellationē non est
ita efficax sicut iurisdicio epⁱ. ar. in. c. super questio-
num. s. si vero. de offi. dele. vel dic^rfm Uin. et meli-
us q^d per appellationem solum deuoluitur iurisdic-
tio quo ad partes non autem quo ad alios subdi-
tos. et ideo in cōpulsionē alior⁹ subdito⁹ recurren-
dum est ad ep^m. dixit tamen h^o hosti. q^d archiep^s
potest pfigere terminus ep^s vt subditum cōpellat

quo elapso poterit cōpellere vtrūq⁹. ar. s. eo. quā-
to. h^o opi. hosti. esset vera si teneremus illam opi.
q^d generaliter negligente episcopo succedit archi-
ep^s. sed tenendo contrariā que mihi plus placet
solum poterit cōpellere episcopum vt exequatur
officiū suū. et idem in alijs casibus in quibus epⁱ
scopus esset negligens.

Preterea. Mortuo delegato pape qui
excōicauit reum vel actorem
in possessionem induxit si eius successor in delega-
tione succedit absolueret et restituere possessionem
poterit al⁹ solus papa restituere et absoluet p^rterq⁹
in mortis articulo. ne tamē currat annalis p^rscri-
ptio reus corā ordinario vel publicis personis de-
stando iure cautionem prestabit. in prima consul-
tatio. in secūdo responsio ibi ad q^d. ¶ Mo. primo
vnā regulam notabilem ad quā quotidie soleo al-
legare istuz tex. q^d ab excōicatione lata ab hoīe ille
dumtaxat qui excōicauit vel successor seu superior
potest absolueret licet absolutio specificē non sit re-
seruata ipⁱ excōicatori. vides em h^o q^d si delegatus
pape aliq⁹ excōicauit non potest ordinarius illū
absolueret etiam si vult satisfacere. sed debet recur-
ri ad successorem aut ad maiore^m puta papam. Ex-
quo inferitur q^d ab excōicatione lata a papa null⁹ ab-
solueret potest nisi ip^e papa vel successor. secus dic-
i in excōicatione lata per constitutionem seu a lege
vel statuto. q^d quilibet ep^s superior excōicati ab-
solueret potest si absolutio non est reseruata statuē-
ti. et in hoc casu intelligo. c. nuper. de sen. ex. ¶ Se-
cūdo no. q^d in articulo mortis potest obtineri abso-
lutio ab excōicatione cui⁹ absolutio est reseruata
pape. Generalis ergo reseruatio absolutionis nō
extendit^r ad casum mortis. facit. c. eos qui. s. sen.
ex. li. vi. et. c. si quis suadente. xvij. q. iij. ¶ Tertio
no. q^d delegatus pape potest quē mittere in posses-
sionem. et etiaz excōicare. et sic videtur q^d habeat ea
que sunt meri imperij et mixti quo ad causam sibi
cōmissam. nam excōicatio est imperij. vt dixi. s. e.
quod sedes. et etiaz inductio i possessionē. vt. l. iur-
bere cauere. ff. de iurisd. om. iur. ¶ Item nota q^d
cessante peccato ordinarius non supplet officium
delegati. nam vides h^o q^d mortuo delegato nō suc-
cedit ordinarius. sed necesse est recurrere ad papā
¶ Mo. ibi. in onere et honore. fm vnū intellectū q^d dele-
gatio cāe ē onus dignitatis. dignitas xō cui fit de-
legatio ē honor. sensus ergo littere est q^d successor
delegati non potest se intromittere de re re nisi suc-
cedat in onere delegationis. et honore dignitatis
cui facta fuit delegatio. nam q⁹q⁹ causa cōmittitur
plato exp^rssio noīe dignitatis quo casu successor suc-
cedit in onere et honore. q⁹q⁹ cōmissio fuit facta
exp^rssio noīe p^rprio tñ. et tunc successor se non intro-
mittat de causa delegata. succedit em solum in di-
gnitate. dicit tñ q^d licet iurisdicio sit onus debetur
tñ honor iudici ppter iurisdictionem. vt in. c. vt de-
bitus. de appel. vide glo. in. c. si p^rtra vnū. de offi.
dele. li. vi. et Archi. vij. q. j. qui c^rparum. ¶ In glo.
in ver. p^rterq⁹ in mortis rē. no. glo. istā que quoti-
die solet allegari. et maxime in fine sui in eo q^d dicit^r

q̄ laico licitū est cōfiteri tpe necessitatis. sed laicus non pōt absoluerē vel ligare. quia non habet clauēs ecclesie. et h̄ opi. verissima est et p̄bat de pe. di. j. quem penitet. vbi Augusti. dicit q̄ p̄ talem cōfessionē iste cōfiteus est dignus venia. et idem dicit respectu excoicationis. nam cōterendo et cōfiteendo peccatū suū p̄ qd̄ fuit excoicatus. et petendo absolutionē quantum in eo est p̄sequitur illaz absolutionem a deo. sed in eo q̄ glo. concludit q̄ in transfrētare volente non subest iustū periculū vt possit absolui. aliud sensit in obfesso. vel in volente intrare bellū campestre. Dicit hosti. q̄ in transfrētare volente sequit̄ istā opi. sed in obfesso debent considerari circūstantie vtrū castrū expugnēt cū machinis. et tunc q̄ in oib⁹ iminet periculū poterit quilibet petere absolutionem dūmodo foueat iustum bellū. als̄ em̄ cum sint in peccato non possunt absolui. vt in. c. qd̄ quidam. j. de pe. et re. et idem dicit ex parte impugnantiū. vt si foueant iustū bellum possunt petere absolutionē. nam et eis iminet periculum. p̄pter balistarios qui sunt in arce v̄l instrumenta similia. si aut̄ castrū nō sic expugnat̄. sed exercitus stat a longe. et sic non subest periculū non potest fieri h̄ absolutio. Conclude videt̄ breuiter q̄ semp̄ debet considerari vtrū verissimiliter imineat periculū mortis. nam longū esset p̄ pticulares cas⁹ discurrere. dubitat etiā h̄ hosti. in muliere p̄gnante nunquid dicat̄ esse in periculo mortis tpe parr⁹ vt sic possit absolui ab excoicatione cui⁹ absolutio est reseruata pape vel alteri superiori absenti. et p̄mo dicit distinguendū si sit corpulenta. et sine periculo consueuit parere. et tūc nō potest absolui als̄ secus. postmodū dicit q̄ experientia docet q̄ etiā fortissime mulieres solēt deficere in partu ideo iusta videt̄ cā absolueudi maxie. quia nulli sit p̄iudiciū. quia si euasit mortē debet se representare superiori. et parere mandatis suis als̄ reincident in excoicationē. vt in. c. eos qui. de sen. ex. li. vj. In glo. penl. ibi vel fm̄ leges. h̄ glo. videt̄ velle h̄ facere differētiā inter leges et canones quo ad cursū p̄scriptionis quod non p̄cedit. nam inter leges et canones non est differētiā. nam iura que dicūt q̄ dragenariā requiri p̄scriptionem. vt in. c. de quarta. de p̄scrip. loquūt̄ de p̄scriptione p̄tra ecclesiā et idem est de iure ciuili. vt in. aut. quas actiones. C. de sacrosan. ec. dicit ergo q̄ si p̄scribit̄ p̄tra ecclesiam requirit̄ tempus. xl. annor. si p̄tra priuatum tunc sufficit p̄scriptō. x. annor. inter p̄sentes. et xx. inter absentes si p̄scribens habet titulū als̄ requirit̄ tempus. xxx. annor. vt in. l. si quis emptōis C. de p̄scrip. xxx. anno. et nō. bene istā glo. q̄ null⁹ in possessionē in reali p̄scribit̄ p̄tra reū et q̄ iudicis decretū dat sibi titulū p̄scribendi. et vide ad materiam qd̄ nō Spe. in ti. de p̄mo et scdo decre. §. iā defectu. d. et nō. q̄ p̄missa. cū ver. se. Q̄nero extra glo. corā quo ordinario est p̄standa hec cautio So. dicunt p̄pe. et Alber. h̄ q̄ corā ordinario illius cause q̄si dicat̄ q̄ si causa est t̄p̄alis tunc corā iudice seculari. si ē cā ecclesiastica tunc coram iudice ecclesiastico. dicunt tamē sufficere q̄ p̄stetur corā quo-

cunq̄ ordinario. et idē Spe. in loco p̄alle. et nō. d̄s ex hoc dicto q̄ ordinarius pōt stipulari sibi nō subdito. est em̄ publica persona. et actus stipulationis est voluntarius. Item dicunt hic doc. et Spe. in loco p̄alle. q̄ licet non seruet̄ ordo istius littere vt q̄ cautio p̄statur publicis p̄sonis. et nō ordinario nō tamen p̄ hoc vitatur. nam et publica p̄sona potest alteri stipulari. vt dixi in. c. dudū. de cōuer. cōiū. que aut̄ dicant̄ h̄ publice et honeste p̄sone. Jo. an. videt̄ exponere litteram in tabellionibus sacerdotibus et honestis vicinis quod mihi non placet i eo q̄ dicit de sacerdotib⁹ et vicinis. quia sacerdos nō potest stipulari alteri nisi in spectantibus ad officium suum. p̄ h̄ tex. in. c. q̄q̄. de vsu. li. vj. et qd̄ nō Guil. i. l. j. ff. d. iusti. et iur. Vicini aut̄ nō p̄st̄ alteri stipulari. vt in. §. alteri. insti. de inuti. stipulatio. et in. d. c. q̄q̄. et ideo plus placet dictū Spe. i. d. §. si quis. qui intelligit̄ tex. in tabellionibus qui sunt publice p̄sone vel in habente dignitatem cū iurisdictione. et nō. h̄ vltimū q̄ q̄libet p̄latus h̄is iurisdictionem potest alteri etiā non subdito stipulari q̄si sit publica p̄sona. An aut̄ requirant̄ plures publice p̄sone. dic q̄ nō. sufficit em̄ vnus notari⁹ cū testibus. vt in. d. c. q̄q̄. et ad istū tex. dic q̄ habuit respectū ad pluralitatem causarū. sile in. c. vt p̄uilegia. de p̄uile. qd̄ tenet Spe. in loco p̄alle.

Item Papap̄ rescriptū q̄ mandat ordinario vt s̄ditos suos corrigat nō facit ex h̄ ip̄m delegatū iō ab eo poterit appellari ad primū superiorem sic si papa nullum mādātū sibi fecisset. p̄mo ponit formā rescripti quas scdo declarat ibi q̄ tñ. p̄mo q̄ a correctōe regularis nō appellat̄. ratio est q̄ ille qui corrigit nō grauat. Appellatio vero fundata est super grauamine. vt in. c. vt debet̄. de appel. si tñ superior i corrigeudo excederet modū tūc bñ appellari pōt. vt h̄ i. si. et in. c. de p̄ore. j. de appel. et c. reph̄sibilis. e. ti. vñ hodie nō video aliquā differētiā int̄ alias causas et causam correctionis q̄ hodie appellari non pōt nisi q̄s grauef. vt in. d. c. vt debitus. et ideo in causa correctionis. Sed credo q̄ fm̄ iura antiqua p̄cedebat hec specialitas in correctōe. naz de iure antiquo nō erat necesse exprimere cām in appellatione s̄ indifferēt̄ admitteret̄ appellatio nisi fuisset manifeste friuola. vnde ois appellatio deuoluebat olim cāz ad superiorem. vt nō. ij. q. vj. ad romanam. et dixi in. d. c. vt debitus. sed in cā correctōis erat illud speciale vt nō admitteret̄ appellatio nisi p̄cederet cā rōnabilis q̄ p̄sumebat̄ interposita ad subterfugiendā debitā correctionē. Scdo nō. q̄ remotio appellatōis facta in rescripto ap̄lico recipit vires fm̄ naturā cāe cui adiicit̄. nā si appellatio remouet̄ in causa correctōis intelligit̄ nisi superior excedat modū in corrigēdo q̄ h̄ est de natura ipsius correctōis. nam vides h̄ q̄ papa scribens do isti appellatione remota nihil noui induxit sed videt̄ se retulisse ad terminos iuris vt patet hic i p̄n. littere. vnde remotio appellationis nō operat̄ hic vim de qua in. c. pastoralis. j. de appell. quod est bene notandū p̄ statutis et alijs dispositionib⁹

Mulier p̄gnans

Qualitas p̄p̄

odiosus ut si disponant in materia iuris intelligat
 fm ius. facit q legi. et no. in. c. ex parte. j. de vbo.
 sig. el. iij. et p Bar. in. l. j. ff. ad le. fal. ¶ Tercio no.
 episcopu habere iurisdictione ordinariam sup cri-
 minibus ta contra religiosos quaz cōtra clericos
 seculares et ptra vtrosq potest pcedē inquisitōis
 via. et in dubio h pcedit in clericis secularib. vt i
 c. qualiter et qñ. d. accu. Idē in religiosis intelligē-
 do q vult pcedere super grauibz criminibus d
 quibus hic fit mentio. nam graua crimina expo-
 scunt depositionē. vt in. c. tue. de penis. quo casu
 episcopus solus pcedere pōt contra clericu etia
 religiosu quia depositio non potest fieri p inferio-
 rem. xv. q. vij. in. c. felix. et c. si episcopus. et hoc ca-
 su potest intelligi tex. in. c. monasteria. xviij. q. ij.
 vbi dicit q monasteria sunt sub disciplina epōrū.
 ¶ Ho. ibi statuens ad reformationē tē. q episco-
 pus non solum potest corrigere excessus subdito-
 rum sed etiam statuta facere ad reformationē mo-
 rum non tñ potest statuere contra canones. vt pa-
 tet ibi quod regulare fuit et honestu. debet ergo
 statuere fm regulas canonum. potest enim pre-
 ter ius canonicū statuere. Item etiam apponere
 penam vbi ius non apponit vel augere vt in. c. ij.
 de consti. li. vj. no. glo. in de. ne romani de elec.
 plenius p Jo. an. in. c. si. de offi. archiepiscopi. ¶ Itē
 nota q superior scribendo iudici inferiori vt pro-
 cedat ptra subditos seu vt faciat id ad qd alias te-
 nebat nō dicit facere eū delegatum s potius dicit
 excitare officiū suū ordinariū. et ad h quotidiē al-
 legat iste tex. et pcor. ad h. c. pe. j. co. quod itelligo
 vt pdiri quando mādaf id ad qd alias inferior te-
 nebat. s si mādaf habēt potestatem qui nō tene-
 bat illud facere saltē ita pise vt mādaf. tūc videt
 facere eū delegatū. ad hoc adduco tex. cū glo. no.
 i. c. cū aliquib. de rescrip. li. vj. vbi dicit q si papa
 mādaf epō vt pferat beneficiū vacās seu vacaturū
 certe psonē vel vt recipiat eū in canonicū videtur
 i hoc facere eū delegatū ita q receptus vigore mā-
 dati erit aplicus et nō ordinarius. rō qz h epō ha-
 beret potestare cōferēdi et tenere pferre nō tñ isti
 p quo papa mandauit vnde mandatū hoc hz de
 nouo. et sic nō videt facē tanq ordinarius. et sili-
 mto istū tex. cū materia sua ideo dicunt h doc. q
 vbi apponit in mandato aliquid qd nō spectat ad
 ordinariam ptatem videt mandator illū facere de-
 legatū. vtpote si in rescripto apponit clausula ap-
 pellatione remota et erit talis causa in q appellatō nō
 est a iure remota. Idē si dixisset auctē nostra faci-
 as. ad h tex. in. d. c. cū aliquib. et tex. cū glo. in. c.
 j. d. de. egro. li. vj. vel si dixisset delegam. vlt cōmit-
 timus tibi hanc causaz vel verba similia. Cōcludo
 ergo q vbi per superiore scribit ordinario inferio-
 ri ex circumstatijs d3 dephendi vtz voluerit eum
 facere delegatū an excitare officiū suū ordinariū.
 ¶ Ultimo potes h colligere q nedū i ciuilib. s eti-
 am in criminalib. potest appellari de epō ad archi-
 epm et nō solū cū pcedit per accusationē s etiam p
 viā inqsiōis. ¶ In gl. j. ibi s de purgatoe. Itē fm
 doc. ibi loqf tex. d delicto famoso h xō d delicto no-

torio q si sentiāt doc. id qd. j. subijciē i fi. gl. vt a cor-
 rectorē nō possit appellari q si delictū ē notoriū. sec⁹
 si non est notoriū. sed dic vt. s. dixi q vbiqz po-
 test pcedere grauamen pōt appellari als secus. vñ
 i delicto notorio p appellari si supior excederet mo-
 dū in corrigendo. vt i. d. c. reprehensibilis. et dic h
 lhosti. inter cetera q legitima cā appellandi est si su-
 perior corrigens laborat eodē crimine pari vel mi-
 nori eque plus notorio. allegat. iij. q. vij. iudicet. et
 sic dic intelligēdū. c. de priore. d. ap. cū h. dicto trā-
 sit Jo. an. et cōter doc. et si esset verū foret multum
 notabile. Sed ego nō puto de iure pcedere. qz ex
 quo supior toleratur in officio qstucūq sit crimio-
 sus pōt subditū corrigere. qz nō corrigit ex merito
 psonē sed ex prate officiū quam non pdit ipso iure
 h sit criminofus. vñ multi reges vt Dauid Saul
 et Salomō dabāt sentētiās et corripiebāt subditos
 licet ipsi essent criminofsi vt dicit Gratianus. iij. q.
 vij. s. si. Item vide qd dixi post Inno. in. c. sciscita-
 tus. de rescrip. et p eundē in. c. cū venerabilis. de
 excep. vtrobiz. n. vult q de crimie nō potest exci-
 pi p ordinariū aut p delegatū nisi diceret speciale
 cū supior procedit ex officio ad correctiōem vt si la-
 borat crimine notorio possit inferior ex h appellare
 qd videt tenere idē lhosti. vt recitat Jo. an. i. c. j. d.
 cens. li. vj. sed h dictū iure nō pbat. et ad. c. iudicet
 dic vt no. Gratianus in. d. s. si. et dixi in. d. c. scisci-
 tatus. tene tamen semp menti dictū lhosti. qz non
 reperio damnatū p doc. et vide ad pdicta bo. glo. i
 c. cum nō liceat de pscip. et qd ibi dixi et qd no.
 xxxij. di. c. nullus. et c. pter hoc. ¶ In glo. ij. ibi q
 xō seculares. no. glo. quare clerici qui non sunt
 alicuius religionis dicuntur clerici seculares. pici-
 pant. n. religiosi et in hoc appellatur clerici. Item
 picipant laici et h respectu appellantur seculares
 nō tamen sunt vere et pprie seculares. et sic appella-
 tione seculariū nō veniūt clerici. ¶ Et glo. quero
 quid si iste epō parisiē. putabat se delegatū pape
 et vt tanq delegat. pcessit nunqd valeat pcessus
 saltem po testate ordinaria. et dic q non qz pcessit
 auctoritate quā nō habebat. qz fm illā nō intende-
 bat pcedere. p h tex. in. c. cū sup abbatia. s. d. offi.
 dele. et in. c. ex parte astensis. de pces. pben. et hanc
 opi. tenet Bar. in. l. vnica. C. qui p sua iurisdic-
 tio. no. in. c. cū ex officio. de pscip. et ibi habet qd in du-
 bio vtrū hñs ordinariā et delegatū videat pcede-
 re vt ordinarius an vt delegatus vel vtracq via. et
 dic vt ibi dicitur.

Irrefragabili. Prelati sdi-
 et refoimant appellatione remota vel con-
 suetudine non obstante. si tamen capitulū consue-
 uir corrigere excessus canonicor. et si infra termi-
 nū ab epō pfigendū nō facit ipe epō h faciet. h dic
 vscz ad. s. ceterū. hz duo dicta. scdm ibi excessus.
 ¶ Ho. pmo ibi irrefragabili. p significato hui⁹ ver-
 bi. idē em est dicere qd irrefragabili et generali tē.
 ¶ Ho. scdo q quilibet platus habēs subditos pōt
 et debet pcedere ad correctionem excessuū et refo-
 mationē mox. et no. q corrigere et refoimare ponūf
 63

ex parte offiij

et cap. hz
 notū ex pte
 remouit

Non valy quicquid
non honestatem

hic ut diuersa. data ergo potestate reformandi non venit potestas corrigendi. Item no. q. p. tra correctionem et mox reformationem nulla consuetudo potest allegari. et tene h. menti. nam non valet consuetudo p. tra honestate. ad h. de vi. et ho. de. in. c. cum decore. et qd ibi no. Item no. q. a reformatione mox et correctione excessuum potest appellari si in talibus modis excedat. als autē secus.

¶ Ho. in. s. excessus. q. licet non valeat consuetudo correctionis impeditiva valet tñ in q. tuz est potestas translativa ut q. deuoluit p. tatem ad aliū superiorem. et sic debes reducere hunc tex. ad cōcordiam qui videt p. tiam fronte sibi cōtrarius. nam in primo rñso tollit cōsuetudinē. in secūdo eaz admittit. et p. h. colligit vñū dictū do. An. h. q. dixit p. istuz tex. q. papa tollendo generaliter cōsuetudinē nō videt tollere cōsuetudinē p. quā ius est acquisitum p. uato. ut in. s. excessus. ut dixi. h. littera h. non p. bat. q. primo tollit p. suetudinē quatenus impedit correctiones. scdo admittit quatenus trāfert potestatem in aliū. Item p. consuetudinē nunq. acquiris ius p. uato. ē em̄ quedā lex publica. et i hoc differt a p. scriptione. ut dixi plene in. c. fi. de p. sue. s. bene facit. q. tollendo cōsuetudinē nō tollit p. scriptiones q. p. scriptione est quid diuersum a cōsuetudine. ut in. d. c. fi. Item no. et tene menti q. inferior p. scribendo p. tra ep̄m videt acquirere iurisdictionē in q. tū ē sollicitus et vigil in ea exercēda. sed data ip̄ius negligentia pōt ep̄s suā iurisdictionē generalē exercere qd est valde no. Idē dic vbi lex dat in specie iurisdictionem alicui adimendo eam ab ordinario generali. videt. n. eam illi p. ferre in q. tū est vigil et sollicitus in exercendo. als aut ip̄e ordinarius pōt illaz exercere. tex. ē no. in. c. ceterū. de iudi. vbi patet q. si dñs feudi est negligens i exercendo iusticiam inter vassallos ordinarius loci pōt supplere. Item no. q. in dubio inferior p. scribendo p. tra superiorem vel par p. tra parem videt p. scribere iurisdictionem exclusiue ad ip̄m superiorem. et h. videt iudicio meo casus p. tra opi. Jo. an. in. c. pastoralis. s. e. l. 3. doc. intelligant q. h. fuit ita p. scriptū licet iudicio meo diuinant. nam tex. h. solū dicit q. excessus canonicorū qui cōsueuerunt corrigi p. capitulū dñt p. ip̄m capitulū et nō p. ep̄m corrigi nisi capitulū sit negligēs. ergo in dubio ex q. solū capitulū corripit excessus canonicorū per tempus qd sufficit ad p. scriptiones videt p. scripsisse non accumulatiue ad ep̄m sed exclusiue. et facit. c. auditis. et. d. c. cū olim. de p. scrip. et dixi in. d. c. pastoralis. ¶ Ultimo no. practiam cōuincendi inferiorē de negligentia. debet em̄ sibi statui terminus p. superiorem ad actū faciendum q. elapso poterit superior supplere. Et sic no. q. si archidiaconus vel alius citra ep̄m p. scripsit iurisdictionē ep̄alem in quibusdā casibus. et ille ē negligēs in exercendo poterit ep̄s illā iurisdictionē exercere nec est necesse recurrere ad aliū superiorem. videt. n. eam p. didisse in q. tuz p. scribens velut vti quod bene no.

¶ Potes etiā colligere q. vniuersitas potest p. scribere iurisdictionem in singulos de vniuersitate. et q. ip̄m corpus seu collegiū nō dicit suspectū in cor

rectione singulorū et q. ip̄m collegiū potest p. se exercere hāc iurisdictionē. Ex q. inferē q. cū caplm succedit in iurisdictione sede vacante nō tenet si non vult p.stituere vicariū s. pōt p. se iurisdictionē exercere. ē tñ vtile fm̄ hosti. ppter difficultatē et p. dictionē et absentia aliquorū ut caplm cōmittat vni vel duob⁹ est q. vtile s. nō necessariū. ¶ In glo. j. in fi. et dic q. tūc excusat p. lat⁹ qñ fecit qd potuit ad inq. redūz et corrigendū subditorū excessus. et h. casu h. locuz auctas apli in fi. glo. alle. ¶ Sed extra glo. q. ritur quid intēdit lra dū dicit ne sanguis eorū de suis manib⁹. Sol. doc. exponit duplicat. primo ut sanguis h. capiat p. aia. nam dicit q. aia h. sedē in sanguine q. nō pōt habitare in siccō. xxxij. q. ij. moyses. qd tñ quidā reprobāt in aia intellectiua. q. aia est tota in toto et tota i qualibet ei⁹ pte. scdo modo exponit ut sanguis capiat h. p. peccato. nā aggregat p. latus ex peccato subditorū suorū si nō corrigit put d. q. tūc ip̄e sit bon⁹ in se. ut in. c. l. 3. heli de simo. in pñ. et q. libet expositio in se est bona. nā sensus littere in effectu est q. si p. latus est negligēs punit apud deū de peccato et p. ditione subditorū. et dic de manib⁹ suis. i. de operib⁹ p. latōz. ¶ In gl. ij. ibi nō p. scribit p. tra ep̄m. aduerte q. h. videt p. tiam frōte p. tex. in. s. excessus. vbi caplm p. scribit p. ep̄m. s. dic gl. pcedere qñ subdit⁹ vult p. scribere ut nō corrigat vel ut nō obediat et sic actiue intēdit p. scribere. secus si passiue ut q. ali⁹ vult p. scribere potest tūc corrigēdi in ip̄is subditis p. ep̄m. tūc em̄ p. cedit p. scriptione q. h. casu nō p. scribit obediētia nec impedit correctio s. p. tās trāfert in aliū. et sic intellige qd glo. j. subicit de archidiacono. ¶ In glo. in d. p. caplm ibi s. q. libet ē iudex. Inno. dic. et melius q. null⁹ canonicorū ē iudex vel cōiudex s. iurisditio ē penes caplm. et sic ip̄m corp⁹ collegiū ē iudex dū tarat et idē ē i oī alio collegio seu vniuersitate ut iurisditio nō sit penes singulos s. penes ip̄m corp⁹ collegiū. nā aliud singuli aliud vniuersitas. xij. q. ij. i. c. qui manumittit. et in. l. sicut. ff. qd cuius. vniuers. vbi glo. dicit no. q. si hoies vni⁹ vniuersitatē vel ciuitatis aliquē insultū fecerint nō dicit vniuersitas fecisse nisi fuerint aggregati ut vniuersitas et cōcato cōsilio hoc fecerint als vident fecisse ut singuli. ad idē vide qd no. Inno. in. c. cū nō ignores. j. de p. ben. et in fi. glo. p. clude mēte glo. p. verba pauciora et clarioz cū queris de deuolutōe fienda de capitulo ad ep̄m q. aut p. tās eligēdi seu corrigēdi de iure cōi vel iure speciali p. tinet ad ep̄m v. caplm simul et tūc p. tās in casu negligentie non deuoluit ad ep̄m s. ad archiep̄m. q. cū ep̄us est negligēs non debet ip̄e supplere ip̄s negligentiā. ad h. qd le. et no. in. c. postulasti de p. ces. p. ben. et in. c. ij. e. n. Aut hec p. tās p. tinet principalit ad caplm et tunc si ep̄us nullo mō interest in caplo p. tās deuoluit ad ipsuz ep̄m q. est superior immediatus capli. et h. casu loquitur iste tex. et tex. in. c. ij. de p. ces. p. ben. Aut ep̄us interest caplo ut canonicus ex speciali p. suetudine et tūc serua qd habet in. d. c. postulasti. Aut p. tās est p. n. cipaliter penes ep̄m tñ tūc respectu iurisdictionis exercēde potestas deuoluit ad superiorem nō ad capi

q. p. tra ager

par. cōi parem

quo caplm em̄dar
caplm et q. tra
reformatione p. tra

culi. vt i. c. q. 3. eo. q. regularis inferior nō sup-
plet negligentiam superioris sed ecōtra. vt no. Inno.
in. c. q. diuersitate. de p. c. p. ben. s. respectu colla-
tōis beneficiorū tunc potestas deuoluī ad capi-
tulū. vt in. d. c. ij. Et rō diuersitatis est quia maior
est cōio inter ep̄m et capitulū in collatōe beneficio-
rum q̄ in exercenda iurisdictione. quia ep̄s et capi-
tulū de iure debent simul beneficia cōferre. s. quo-
tamē dic vt plene no. in. c. cū ecclesia vulerana. de
ele. sed iurisditio p̄inet principaliter ad ep̄m solū
licet debeat requirere consiliū capituli. et hodie cō-
muniter ep̄i p̄scripserunt p̄tra capitula vt absq̄ eo-
rum consilijs possint punire subditorū excessus. et
alia iurisdictionalia exercere. nec talis p̄scriptio seu
consuetudo improbat. vt in. c. iij. de p̄sue. li. vj. di-
cit tñ hōsti. b. q̄ in casu istius. c. non p̄prie fit deuo-
lutio de capitulo ad ep̄m. sed solum p̄pter negligē-
tiam capituli tollit impedimentū consuetudinis.
nam consuetudo impediēbat ep̄m cū ip̄e habeat
hanc iurisdictionē. vt in. c. de p̄sona. xj. q. i. ¶ Itē
no. ex fl. glo. q̄ ep̄s de iure debet requirere consili-
um capituli non solū in iurisdictione que ad eum p̄-
tinet de iure naturali. sed etiam in ea que ad eum
deuoluī p̄ negligentia inferioris qui p̄scripserat
p̄tra ep̄m. ¶ Itē p̄tra p̄dicta. videt̄ eū q̄ si capi-
tulū fuit negligens. et ep̄us intererat capitulo vt
canonicus q̄ ip̄e ep̄s non possit cognoscere tanq̄
suspectus. ar. in. l. p̄tor. ff. de iurisd. om. iudi. vbi
dicit q̄ si is qui fuit aduocatus in causa assumitur
in iudicē non debet ip̄e iudicare sed alteri cōmitte-
re. Idem ergo dicēdum in ep̄o qui fuit negligēs
dum esset de capitulo. So. dicit Inno. q̄ illa lex p̄-
cedit in aduocato qui p̄palauerat intentionē suā
circa decisiōē illius cause. merito reddi suspectus
in iudicando. sed si ep̄s fuit negligens vt canonicus
non reddi in h̄ in aliquo suspectus. et no. h̄ dictū
quia quondam allegat p̄ intellectu illius. l. p̄tor. vt
p̄cedat in illo aduocato qui p̄palauit intentionē
suā. Et quo inferi q̄ si aduocatus fuit consultus i
aliqua causa et nondū dedit r̄sum q̄ si assumi in
iudicē potest iudicare. Do. An. h̄ impugnat dicēs
q̄ ex q̄ ista sunt reuelata secreta cause pōt vt sus-
pectus recusari. sed primū dictū puto verius. et alle-
go ad h̄ glo. ordinariā in. c. dilecti. j. de testi. q̄ dīc
q̄ non debet quis remoueri a iudicando quia re-
uelauit ei secreta cause qm̄ non habet iudicare fm̄
p̄scientiā seu fm̄ reuelata p̄ partē sed fm̄ legitimas
probationes. ¶ Abbas.

Ceterum. Si canonici sine manifesta et rō-
nabili causa maxime in cōtem-
ptum ep̄i cessant a diuinis ep̄s cessationem nō ser-
uabit. et metropolitanus vice pape de hoc cogno-
scet h̄ primo. ¶ Prelatus in impositione pene caue-
re debet a questu pecunie et ab omni alio grauami-
ne. hoc secundo vsq̄ ad finem. et duo sunt dicta p̄-
cipalia. scdm̄ ibi prouideant. ¶ Hora primo q̄ vbi
canonicis cōpetit de consuetudine facultas cessan-
di a diuinis non debent hanc cessationem facere
absq̄ manifesta et rōnabili causa quod si fecerint
episcopus non tenet illā cessationem obseruare. et

hodie qualiter debeant fieri iste cessationes. dic vt
le. et no. in. c. si canonici. et c. q̄uis. j. e. li. vj. ¶ Ho-
secundo casum in q̄ archiep̄s pōt punire canonicos
suffraganei sui. ¶ Tercio no. q̄ p̄lat⁹ non d̄ de fa-
cili in correctione excessuū imponere penam pecu-
nariam. oritur em̄ p̄tra eos ex hoc p̄sumptō q̄ cor-
rectionē faciant non p̄pter deū sed p̄pter questus
pecunie. Nunquid autem possint p̄lati imponere
penam pecunariam. dicit hōsti. q̄ si vident il-
lam penā magis timere q̄ sp̄ialem poterunt illā
imponere. sed non debent eam conuētere in vtili-
tatem p̄p̄iam sed in vsus pios nisi euidenter indi-
geant. et sic potest intelligi. j. eo. dilectus. facit q̄b̄ i
simili habetur in. l. iij. C. de mo. mulct. vbi dicitur
q̄ iudex pecuniaria penā potest applicare ad opa
publica puta refectorem muros pontiū et similiū
et si specialiter non deputat ad opa publica. s. sim-
pliciter mulctat seu cōdemnat cōmodū applicatur
fisco et non ip̄i iudici. ita no. dicit illa lex quā no. h̄
hōsti. aliter h̄ allegat. et vide ad materiā quā no. h̄
Jo. an. post hōsti. in. c. j. de homi. li. vj. vbi dicit q̄
p̄lat⁹ potest mulctare. et de multa disponere. vt
s. dicit. et plenissime tetigi hanc materiā in. c. licet. s.
penis. et dic vt ibi. et no. dictū hōsti. ¶ In glo. i. x.
cessauerint. in fi. Item potest aliter r̄ideri fm̄ In-
no. q̄ canonici non p̄cipiunt sibi p̄p̄is sed capitiulū
p̄cepit singulis vt cessent a diuinis. nam vt patet
in. s. excessus. s. eo. c. capitulū potest iudicare de
excessibus singulorū. vel fm̄ hōsti. capitulū h̄ nō
fert aliquā sententiā nec canonici sed tñ suspēdūt
eorū organū donec fuerit satisfactū. et vterq̄ so.
bona. sed prima subtilior. In glo. penul. hec glo. q̄
rit. nunquid archiep̄s sit delegatus vel ordinarius
in isto casu. et cōcludit q̄ est ordinarius habēs hāc
iurisdictionem ab ista constitutione. et ideo exponit
delegatus id est datus quasi dicat archiep̄us fuit
hic datus in ista causa non aut delegatus. quia si
fuisset delegatus expirasset sua iurisditio per mor-
tem illius pape qui hanc delegationē fecit. vt in. c.
gratū. et in. c. relatū. de offi. dele. Inno. loquit̄ al-
ternatiue dicēs q̄ iste archiep̄us est delegatus. vel
ponit h̄ casus specialis. ¶ Un. simpliciter tenet eū
esse delegatū. et dicit q̄ ideo fuit deputatus delega-
tus. quia de iure non poterat cognoscere de causa
quā habet ep̄s p̄tra subditū suū. vt in. c. si clericus
aduersus clericū. xj. q. i. licet totū conciliū p̄uincia-
le possit adiri. vj. q. iij. in. c. j. et no. h̄ dictū q̄ ep̄us
potest subditū suū criminaliter et ciuilit̄ cōueni-
re coram concilio p̄uinciali cui p̄est archiep̄s. vt in
c. sicut. j. de accu. sed non coram ip̄o archiep̄o solo
Do. An. sequit̄ illam opi. q̄ sit delegatus. quia h̄
expresse dicit iste tex. nec est aliqua specialitas hic
quia ideo hec iurisditio delegata non expirat mor-
te delegantis qm̄ fuit data per viam legis et nō ab
homine. vt in. d. c. gratum. sed data a lege non ex-
pirat per mortem hoīs et bene loquit̄. et puto hanc
esse diuersitatis rōnem. nam homo moritur. et co-
dem modo cum eo extinguit̄ delegatio cum re in-
tegra non fixerit radicem in personam delegatū. s.
lex nunq̄ moritur. sed s̄ loquit̄. vt in. l. arriani.

quomo dant
fieri apponit

Applicanda p̄na
penitentialia

in p̄dicio delegata

et nunc

lex p̄ est et vbi
obstaculum

Modus apponendi a dominis

C. de here. p. hoc bo. tex. in simili in. c. si gratiose. de rescrip. li. vi. vbi patet q. dispositio facta nomine dignitatis non perit p. mortem hois disponentis. et faciunt h. ad statuta p. que q. causa delegatur alicui. vt per mortē statuentiū non expiret delegatio. Idem videt q. existentes in aliquo officio aliquid disponūt per viam statuti vt p. mortem seu remotionem illoz officialiū non expirat illa dispositio. secus si non per viam legis vel statuti. simile si epus sub cōditione fert sententiā excoicationis extinguūt illa snia p. mortem epi. secus si per viam statuti illam sniam ptulit. vt pbat in. c. ij. de cōsti. li. vi. iuncta gl. in. c. a nobis. el. ij. de sen. excō. ¶ Secundo glo querit q. re h. nō fuerunt assumpti arbitri inter ipos canonicos et epm suū cum in iure disponat q. si epus habet causam p.tra subditū debeant eligi arbitri. vt est casus sing. in. c. si clericus. xj. q. j. glo. r. uidet q. ista erat causa criminalis i qua non assumunt. vt in. c. penul. de in. inte. resti. et in l. non dñt inguemus. in. §. iulianus. ff. de arbi.

¶ Mo. singulariter duo ex hac p. tula. primo restrictionez ad illud. c. si clericus. vt non pcedat in cā criminali. debet ergo tūc epus extra casū istius c. cōuenire subditū suū coram papa vel coram concilio puinciali. vt. §. dixi. et h. intellige nisi notorie subditus excesserit p.tra epm. quia tunc pōt epus esse iudex in iniuria p. p.ia. vt no. ponit Inno. in. c. ex parte. j. de verbo. sig. dixi plene in. c. cum venissent. j. de iudi. et limita vt ibi dixi. ¶ Secundo nota et semp tene menti. q. quēadmodū arbitri voluntarij nō possunt cognoscere de causa criminali. ita nec arbitri iuris. et ideo si statutū simpliciter disponit vt inter attinentes compellat iudex ptes ad eligendū arbitros non debet statutū intelligi in causis criminalib. criminaliter motis. sed in ciuilib. vel ciuilit motis. nam vt dicit Inno. et Jo. an. h. et bene de cā criminali ciuilit mota bene potest cōpromitti. et idē no. in. c. penul. p. alle. sed ego allego tex. apertū in. c. q. n. t. auallis. de iureiur. vbi probatur q. nedum in arbitris. sed etiā in arbitratore potest cōpromitti de causa criminali ciuilit mota et faciunt h. ad questionē. Quid si statuto cauetur vt snia arbitri habeat executionē paratā. et arbiter fuit assumptus in causa iniuriar. ciuilit mota nū quid cōdemnatus p. arbitriū efficiatur infamis. et indubie puto q. nō. quia vt patet ex p. dictis neduz in arbitro voluntario. sed etiā in arbitro iuris denegat h. potestas circa grauia. Itē tex. videtur in l. qd. ergo. in. §. ex cōpromisso. ff. de his q. no. infa. vbi tex. dicit q. damnatus p. arbitriū in accusatōne famosa non efficit infamis. q. non p. oia dictū arbitri ē sententiā. vnde ad p. positum licet statutum det executionem dicto arbitri non tamen per hoc facit illud dictū esse sententiā. non enī dat sibi iurisdictionē. q. nō pbat h. esse qd. ab hoc cōtingat abesse. vt in. c. ij. de transla. p. la. et in l. neq. natales. C. de p. ba. sed dictū arbitri pōt habere executionē absq. eo q. sit vera snia. vel q. arbiter habeat iurisdictionem. vtpote p. approbatōne p. tū exp. ssam vel per taciturnitatem. x. diez. vt in l. pe. C. de arbi.

ergo statutū dando executionē arbitro non p. hoc dat iurisdictionē arbitro vel facit dictū suū esse meram sententiā. Item et fortius vbi statutū deuia a iure cōi debet restringi q. tū potest. et satis est q. ali quid operet. et pbat in. l. si q. n. C. de in. offi. testa. et in. c. in nostra. de iniur. et in l. iij. §. hec autē x. ba. ff. de nego. ges. §. intelligendū est statutū vt habeat hunc effectū ius cōe. s. vt inuita pte et cōtradicens te habeat executionē paratā. sicut habet p. emologationē exp. ssam vel tacitā. vbi non debet intelligi vt etiā in alio deroget iuri cōi p. qd. disponit q. ex snia arbitri nemo infamat. vt. d. §. ex cōpromisso. cū p. mū possit esse sine isto. vt pbat in. d. l. penul. ¶ Sed q. ad p. ncipale dictū gl. Jo. an. post h. osti. sentit h. p. trariū dicēs q. arbitri bñ potuissent h. eligi cum non agerēt criminaliter sed ciuilit q. casu arbiter assumi pōt. vt etiā no. in. c. penl. p. alle. et videt p. bari in. c. q. n. t. auallis. et c. veniēs. de iureiur. vnde fm eū si nō emanasset. c. q. uis. de offi. ordi. li. vi. et ecclia cathedrali si haberet metropolitanū vel etiā metropolis nō habens p. matem deberent eligi arbitri. imo pl. dicit h. osti. q. etiā in casu hui. c. p. t. eligi p. ruz arbitri. sed si nō cōueniūt tūc demū recurrat ad metropolitanū. et tunc oportet dicere ad istuz tex. vt sentit Inno. q. sic placuit pape h. puidere. et forte fm eū h. fecit. q. causa capituli ē ardua vnde sequeretur p. plexitas cum in arduis epus debeat habere cōsiliū capituli qd. tamen hic non potuisset habere. Item h. fuit inductū ppter scandala euitāda que possent oriri inter epm et capitulū. quia epus diceret nullā legitimā causam h. esse capitulo asserenti p. trariū. Et h. rō magis placet q. pcedens. rō glo. in eo q. dicit q. ideo epus nō punit h. canonicos. quia non debet esse iudex i facto p. p. io. nam iste tex. puidet non solū cū sit cessatio in cōtemp. tū epi sed etiā in odiū alterius. vt patet ibi in tex. maxime in cōtemp. tū epi. Item dic q. dictū Jo. an. esset verū si h. agerēt ciuilit. sed tex. innuit q. criminaliter isti canonici sunt puniendi. vt pbat ibi iste tex. castiget et metu pene tē. ¶ Conclude ergo q. metropolitanus in hac causa est delegat. et q. emanauit h. p. uisio ppter scandala euitāda inter epm et capitulū. Itē quia sepe fit cessatio in odiū epi. ¶ Extra glo. quero nūqd. celebrās in hac ecclia vbi cessat a diuinis efficiat irregularis. Inno. q. non quia per h. ecclia non est interdita. Tu distingue vt le. et no. in. c. de. j. de sen. excō. et in. c. non est. de sponsa.

¶ Gloniam. Cum i ciuitate v. dioc. cessi sunt populi diuersarum linguarū epus puidere debet eis per viros idoneos qui fm varietatem linguarum officia eis celebrent. et sacramenta ministrent. et si vrgens est necessitas constituet sibi vicariū pontificem illius lingue non tamen ppter h. eadem diocesis v. habere duos epos. h. d. v. s. q. ad si. et duo sunt dicta p. ncipalia. scdm ibi phibemus. ¶ Nota primo q. omnes habitantes in eadem ciuitate habentes ibi domiciliū dicunt de populo illius ciuitatis. licet sint diuersarū linguar. seu forte alibi na

ti sint. et hoc vltimū clarius probat in aut. de questione
ne. in pñ. et in l. puinciales. ff. de ver. sig. qd est bñ
no. Si ergo interdiceret populus Senensis eēnt
interdicti nedum Senenses id est qui originem in
Senis traxerunt. sed etiam omnes habentes hic
domiciliū. quia rōne domiciliū efficiunt de isto po
pulo. et per hoc tenuit Bal. in li. feu. q. cessante cau
sa legitima non possunt ciues expellere hoies ha
bentes domiciliū in ciuitate. ¶ Item infero ex pre
dictis q. si rep̄salia essent inducte p̄tra Florentinos
non debent extendi ad Florentinos habentes hic
senis domiciliū quia cum sint etiam de populo se
nensi rōne domiciliū et materia rep̄saliarū sit odio
sa debent intelligi de populo Florentino dūtaxat
qd tenet Bar. in d. l. puinciales. et latius p̄ eum i
tractatu rep̄saliarum. ¶ Itē. scdo tex. h. exp̄sum
p̄ op̄i. quā tenuit in c. pastoralis. s. e. q. vbi in loco
est specialis et certa consuetudo quo ad diuina offi
cia non tenent clerici se conformare consuetudini
ecclesie metropolitane q̄nimo plus probatur h. q. de
rici sequitur mores et ritus populi. ¶ Itē. tertio
q. in diuinis officiis et sacramentis ministrandis
pōt eē diuersa p̄suetudo etiā in eadē ciuitate. nā se
pe cōtingit q. i eadē ciuitate sūt greci et latini vt i ci
uitate Cōstātinopolitana. et i multis locis Calabrie.
Item italici et theuthonici vt in ciuitate Triden
tina quo casu p̄cedendū est p̄ ep̄m vt h. dicit. intel
lige tamen dūmodo non sit talis consuetudo que
pariat piculū aīarū et honestati ecclesie sit cōtraria
nam tunc non sunt tolerandi in eorū ritibus et mo
ribus. vt probat in c. si. j. d. bap. ¶ Itē no. q. ep̄s dicit
caput ciuitatis et diocesis. et q. tota diocesis censet
vnū corp⁹. et intellige q. ep̄s ē caput in sp̄ualibus i
tp̄alibus vero est dñs ciuitatis. vt in c. solite. de
maio. et obe. et in c. causam. qui si. sint legi. et in c.
duo sunt. xvj. di. ¶ Item no. casum in quo ep̄us
tenet sibi constituere vicariū aliū ep̄m. Et ex h. fin
cōmunē intellectū habes duos casus singulares
Primus in eo q. quis creat ep̄us absq. ep̄atu. Se
cundus in quo ep̄us est vicarius et subiectus alte
rius ep̄i. An autē extra istū casum teneat ep̄us sibi
constituere vicariū seu officialem non memini me
aperte legisse. et alis de hoc fui interrogatus. Cre
do tamen q. ep̄us teneatur. ad qd allego tex. no. q.
videt h. probare si bene ponderet. xvj. q. vj. i. c. i. no
ua actione. nam ibi. et in c. cum simus. ix. q. iij. et in
c. qm̄. lxxix. di. dicit q. ep̄us tenet ecclesie sue cōsti
tuere iconomū generalē. et si nō statuit archiep̄us
debet sibi illū constituere. et iconom⁹ generalis ibi
capit p̄ gerente vices ep̄i vniuersaliter etiam quo
ad iudicandos clericos. vt probat in d. c. in noua.
vbi iconomus appellat vicarius. et dicitur ibi q. ille
iconomus non debet esse laicus. quia indignū est
vt laicus sit vicarius ep̄i vt iudicet clericos. p̄ hoc
etiam facit. quia iura tractant de vicario ep̄i tanq̄
de officio ordinario et p̄petuo. vt. s. de offi. vica. et
melius eo. n. li. vj. et hoc potuit emanasse. q. ep̄us
solus non potuit oibus puidere quātūcūq. sit dili
gentissimus. ar. in c. si. de offi. archiep̄i. p̄ctica ḡ
puidendi erit hec. nam si ep̄us erit negligens i cō

stituendo sibi vicariū archiep̄us statuet sibi termi
nū ad constituendū. quo casu elapso termino pro
uidebit ip̄e archiep̄s. vt in d. c. cum simus. iuncto
c. in noua. p̄ealle. ¶ In glo. in ver. vrgens neces
sitas ibi dispensatiue dictus. h. potest intelligi mul
tipliciter. primo q. ista fuit iuris dispositio vt ep̄us
sit sub alio ep̄scopo. Itē vt vnus ep̄scopus creet
sibi aliū ep̄scopū. nunquid autē papa possit puidere
dispensatiue vt duo ep̄i sint in eodem ep̄atu ont
nino pares. tex. sing. videt innuere q. sic in c. non
aut. vj. q. i. nam hoc accidit in personaz Augusti
ni vt ibi habetur. refert tamen ibi Archidi. Augu.
dixisse q. si sciisset prohibitionem ecclesie non acce
ptasset. credo tamen q. ex causa posset papa h. sta
tuere. nam olim in primitiua ecclesia omnes ep̄i re
gebant ecclesias in cōi. vt no. in c. cum sit romana
j. de appel. De patriarcha grandensi qui moratur
Venetijs. vide glo. lxx. di. in c. ij. An autē possint
creari duo sūmi pontifices vel duo impatores. vi
de glo. sing. in d. c. non aut. que in sūmis pontifici
bus tenet q. non. quia esset cōtra articulum fidei.
et ecclesiam sanctam. Item cōtra dictum euangeli
cum. Et fiet vnū ouile et vnus pastor. secus in im
peratorib⁹ cū sint vicarij et defensores ecclesie ro
mane. vt in de. romani. de iureiur. et dic vt ibi no.
¶ In glo. in ver. sibi vicariū ibi a quo cōsecrabit
iste ep̄scopus. Et hac glo. habes vnū intellectum
ad tex. d. quo premisi vt intelligat q. ep̄scopus lo
ci cōstituat d. nouo vnū ep̄scopū cōformē lingue et
ritibus illius populi. et faciet illum sibi vicariū. Se
cundus intellectus est extra glo. vt non ep̄us sed
alius superior qui eis p̄sit constitui debeat. nam h.
non dicit de ep̄o sed cuilibet p̄sidenti sicut et p̄posi
tus. vt in c. quis. j. d. xbo. sig. Itē et p̄ses. nam q̄t
bet regens puincā pōt appellari p̄ses. q. puincie
fest. vt in l. j. ff. de offi. p̄si. et no. h. dictū. doc. tamē
cōiter hunc intellectū non sequitur. quia non est
sufficiēter p̄uissū istis p̄lis q. ad pōntificalia. et iō de
bet capi h. p̄sul. p̄ ep̄o. Tertius intellectus vt alis
p̄sulem illius lingue qui forte est sine ep̄atu con
stituat sibi vicariū. nam vt hodie p̄tingit multi sūt
ep̄i sine administratiōe ep̄atū vt sunt isti qui vul
gariter appellant. nullatenēses. et iste intellect⁹ satis
potest applicari ad tex. et vbi talis ep̄s reperiret cō
sulerem hunc intellectū. sed in effectu posset teneri
intellectus glo. ¶ In glo. si. ibi nisi clericus sit in
corrigibilis. intellige glo. qm̄ inuocat brachiū secu
lare vt puniat clericū iure suo. et sic loquuntur iu
ra alle. in glo. Si autem inuocatur brachium secu
lare ad auxiliandū et iuuandū iudicem ecclesia
sticum non est necesse q. clericus sit incorrigibilis.
vnde si timet de potentia clerici vel ne fugiat pote
rit iudex ecclesiasticus capi facere clericum per fa
miliam potestatis. ad hoc. c. vt fame. de sen. ex. et
in c. j. supra eo.

¶ Inter cetera. Ep̄i q. p̄ se non
mere idoneos qui suppleant suo loco quo
ad p̄dicationes. visitationes et confessionū audirō
nes. et vt possint ep̄i reperire tales p̄cepit i ecclesijs

cathedralibus et collegiatis tales institui. hoc dicit
In prima exordium. In secunda institutio ibi unde.
In tertia pena ibi si quis astit. **¶** Mo. q. quædam
dū homo componit ex duobus scilicet anima et corpore. ut in
c. in quadā. de cele. mis. ita ad sui sustentationem
indiget duplici cibo spirituali scilicet et materiali. sicut enim
cibus materialis est necessarius corpori. ita cib⁹ spiri
tualis est necessarius anime sicut ē predicatio. Et sic no.
ex h et ex tex. q. predicatio nedū est utilis sed necessa
ria populo. et no. q. predicatio dicitur officiū sanctū. et
sic predicatio est officiū. hīs ergo munus predicandi di
citur habere officiū. qd no. p. statutis et iuribus di
sponentibus contra negligentes in eorum officio.
Item no. q. officium predicandi principaliter pertinet
ad ep̄m. et cū visitat diocesim dicitur predicare p̄lis. ad h.
c. j. de cens. li. vj. et x. q. j. in c. placuit. et c. ep̄m. dicit
etiam q. quilibet rector ecclesie parochialis h̄z officiū pre
dicandi in ecclesia sua. et de iure nemo p̄t predicare
qui nō h̄z curā animarū. est enim predicatio officiū cure. ut
no. glo. in de. j. de regu. vide tex. in de. dudū. de se
pul. Fratres vero mendicantes h̄nt ex privilegio pa
pe ut predicare possint. nam de iure ut dixi predicare
nō p̄t cū nō habeant curā p̄li. ut in de. dudū. de
sepul. palle. et j. de here. cum ex iniuncto. **¶** Mo. q.
ep̄i p̄t ex cā p̄ alios visitare diocesim quo casu ni
hil dicitur exigere a visitatis h̄z p̄trariū faciāt. et dicen
dū est hodie ut habet in c. si ep̄s. j. c. li. vj. **¶** Mo.
ibi potētes in ope et sermone. q. opus p̄ferit sermo
ni. et sic videt q. in predicatione magis est attendēda
vita q̄ scia. q. longe plus p̄ficiat predicator exemplo
boni operis q̄ verbo doctrine. hinc Seneca Lon
gum iter p̄ceptū breue et efficax p̄ exēpla. et Bre.
dicit Cui⁹ vita despiciat restat ut predicatio ei⁹ cōtem
nā. iij. q. vij. porro. in fi. nō tū sufficit vita sine sciē
tia p̄pter multos errores q̄ quāq̄ oriuntur ex defectu
sciē. ut in c. nisi cum pridē. de renū. vbi patet q. p̄
pter defectū sciē remouet ep̄s ab ep̄atu suo. ad idē
c. si. de eta. et quali. **¶** Ultimo no. q. in ecclesijs ca
thedralibus et collegiatis non debēt institui viri in
docti. et pro maiori parte pueri ut hodie inoleuit
abusus sed potius viri docti et instructi. **¶** In glo.
fi. no. ex hac glo. vñā dīam inter legatū cesaris et
legatū pape. nā legat⁹ cesaris mittit expensis fisci
p̄ legat⁹ pape pcurat a clericis subditis. ut i iurib⁹
all. i. gl. et dicit hosti. q. romanā ecclesiam excusat ne
cessitas. q. non possit oībus puidere. Itē privile
giū ab antiquo obrentū qd quidem privilegiū vel
lent ep̄i cōmutare qd tū facere nō dnt. ar. in c. j. de
temp. ordi. et in c. in causis. de re iudi. **¶** Mo. h̄ di
cū q. ep̄s mittēs legatū ad aliqua loca dicitur puidere
ip̄e illi de expensis. qd ego puto verū nisi expensa
sit grauis. et mittat p̄ cōi negotio. nam tunc p̄t pe
tere ut subditi cōtribuant. ad h̄ qd no. Inno. in c.
j. de sta. regu. et facit tex. in c. se. in fi. et dicit Jo. an.
h̄ q. optaret q. ecclesia romana p̄ciperet. et p̄tem
reddituū clericorū ad sustentationē pape et card
inaliū. et de hac parte puidet legatis et abstereret
a cōibus seruitijs et fructibus p̄mi anni quos re
cepit a p̄latis p̄mouendis ac decanis et filiabus. et
refert q. de h̄ fuit al̄s fact⁹ sermo in cōcilio vienēsi

L

sed p̄latis exites i cōcilio deliberauerūt non facere
quia tanta viget insatiabilis cupiditas. q. illud et
illud reciperent. **Ab.**

Conquerente. Ep̄s in eccle
sijs diocesis
sue debet esse cōtent⁹ iuribus ep̄alib⁹. et q̄
sint iura ep̄alia h̄ declarat. In p̄ma pte petitio et cō
testatio. In scda snia ibi nos. **¶** Mo. p̄mo abbates
posse agere p̄ capellis et ecclesijs subiectis suo mo
nasterio. p̄cor. de. j. de rescrip. et c. auditis. de pre
scrip. et c. ex transmissa. c. ti. **¶** Scdo no. q. ecclesie
et capelle subiecte monasterio tenent nihilomin⁹
ep̄o ad ep̄alia iura. et intellige nisi monasterium sit
exemptū cū capellis sibi subiectis. vel nisi abbas
ex privilegio vel p̄scriptione acquisiuerit ius ep̄a
le in illis ecclesijs qd fieri p̄t. ut in c. auditis. et in
c. cum olim. j. de p̄scrip. **¶** Tertio no. q. ep̄s ultra
iura ep̄alia in inre exp̄sa nō p̄t aliud petere ab ec
clesijs sibi subiectis. vñ nō potest petere a clericis
aliqua seruicia que in iure nō sunt exp̄sa. et q. iij.
quia cognouim⁹. nec etiā p̄t imponere aliquā col
lectā ecclesijs nisi instaret cā rōnabilis et manifesta
nam tunc potest petere charitatiū subsidū. ut h̄ i
fi. lfe. et in c. cū ap̄lis. j. de cens. **¶** Itē no. q. h̄ ista
monasteria nō teneant ad ea que sunt de lege dio
cesana ut sinodaticū et ad alia. de quib⁹ no. in c. di
lect⁹. capelle tñ subiecte monasterio tenent ad one
ra ad q̄ tenent ecclesie alie seculares. et intellige istuz
tex. de capellis et ecclesijs secularib⁹ subiectis mo
nasterio de iure speciali. si aut essent capelle regu
lares ut q. inhabitant ibi monachi tñ tales capel
le gaudent privilegio monasterij. q. monasteria di
ci possunt. ut no. Jo. an. post Archi. in c. j. de pre
ben. li. vj. et Jo. de lig. i. de. j. de excels. p̄lato. fac qd
no. Inno. in c. j. de sta. regu. et h̄ no. **¶** Item no.
que sunt iura ep̄alia ad que tenent ecclesie diocef
p̄rio enim tenent ad canonicā obedientiā. et p̄ hanc
recognoscunt ep̄m in iudicē. p̄ h̄. c. q̄q̄. xxiij. di. et
ad hanc tenent nō solū clerici s̄ etiā laici q̄tūcūq̄
potentes in his que cōcernūt aliam. ut in c. om̄es
p̄ncipes. de ma. et obe. Scdo tenent ad subiectiōē
et in h̄ recognoscunt eum in dñm. facit. c. graue. j.
de excels. p̄la. nō tñ p̄ h̄ intelligas q. debeat seruire
ut dñs secularis q. scriptū est nō tanq̄ dñantes in
clero. ut in c. solite. de ma. et obe. debet enim tracta
re clericos ut filios. ut in d. c. cum ap̄lis. et vide bo.
tex. cū glo. in c. esto subiect⁹. xvj. di. vbi no. q̄liter
debet ep̄us scribere clericis sibi subiectis et cōtra
Tertio tenent ad reuerentiā. et p̄ hanc recognoscūt
ep̄m in patrem. debet enim reuerentia parentibus
et magistris. ut le. et no. in l. si. ff. de obse. a li. pa.
p̄stā. Quarto tenent ad institutionē et destitutio
nem. et ex h̄ no. q. institutio et destitutio in omnib⁹
ecclesijs diocesis pertinet ad ep̄m de iure cōmuni.
cōcor. c. cum ex iniuncto. de here. in fi. et xvj. q. vij.
omnes basilice. et c. si quis deinceps. Et intellige d̄
institutione proprie sumpta. nam si in ecclesia est
collegium electio p̄latis pertinet ad collegiū. ut i
c. j. de ele. Institutio x̄o seu reformatio pertinet ad
ep̄m. xviij. q. ij. i. c. j. et i. c. nihil. s̄. de ele. Si vero

non est ibi collegiū. et ecclesia est patronata p̄statō
p̄tinet ad patronū. et institutio ad ep̄m. xvj. q. vij.
decernim⁹. et in. c. p̄e mentis. et c. filius. vide glo. in
c. q̄q̄. de elec. li. vj. Si vero nō est patronata tunc
ep̄s habet institutionem liberā. i. collationē. vt in
iuribus p̄alle. h̄ intellige nisi alius p̄latus acqui-
uerit iure speciali. Itē verbū institutio p̄t h̄ com-
p̄endere institutionē auctorizabilē quo ad curā
populi. nam si abbas habet collationē ecclesie cura
te debet recurri ad ep̄m. p̄ institutione auctorizabi-
li quo ad curā p̄lī ex quo p̄lī est subiectus ep̄o. vt
in. c. j. de capel. mo. li. vj. et q̄d le. et no. in. c. cū satis
de offi. archi. p̄ verbū destitutio denotat potestas
p̄uandī clericū beneficiū suo. nāz nisi aliud habe-
at cōsuetudo ad ep̄m p̄tinet destitutio oim clericorū
licet alius habeat ius cōferendi in illis eccle-
sijs. vt in. c. j. de capel. mo. li. vj. et xvj. q. ij. v̄sis. in
fi. et q̄d ibi no. Quinto habet ep̄s in ecclesijs corre-
ctionē. quia p̄t corrigere ea que deuiant. et subdi-
torū excessus. vt. c. irrefragabili. et in. c. j. s. e. Sex-
to habet reformationē. i. ius reformandi mores.
p̄t em̄ facere statuta ad reformationē morū. vt in
d. c. irrefragabili. Septimo habet iurisdicōem om-
niū causarū ad ecclesiasticū for̄ p̄tinentiū. Ex hoc in-
ferē ad id q̄d dixi in. c. cum ab ecclesijs. s. e. q̄ ep̄s
de iure cōi potest p̄cedere p̄tra om̄es clericos de
diocesi licet habeant aliū p̄latū inferiorē. Octauo
habet penitētiās. et declara h̄ verbū. vt. j. dicam
in glo. in ver. penitētiās. Nono habet vt oīa sacra-
menta recipiant ab ip̄o ep̄o quod potest duplicif
intelligi. p̄mo de sacramētis que sunt ordinis epi-
scopalis. vt est ordinis collatio. nam clerici tenent
recipere ordines ab ep̄o p̄prio et nō alieno. ix. q. ij. p̄
totum. et j. de paro. nullus. Itē ip̄e habet cōsecra-
re ecclesias et similia facē que sunt ordinis ep̄alis
vt in. c. veniēs. de p̄scrip. et p̄ h̄ intellectu facit tex.
ibi oim q̄ ab ep̄o et. Secūdo p̄t intelligi de oībus sa-
cramētis. nam quilibet de diocesi debet p̄ sacra-
mentis recurrere ad ep̄m vel ad p̄p̄iū parochia-
num. ep̄us em̄ cōcurrit cū quolibet p̄sbytero pa-
rochiali. vnde oēs ecclesie diocesis cōsent sibi vna
ecclesia. vt le. et no. in. c. ij. d̄ peni. et remis. et in. c. iij.
de offi. archip̄es. et p̄sertim h̄ p̄cedit in clericis qui
p̄sunt ecclesijs parochialibus. nam isti im̄diate
subsūt ep̄o. et ad eū d̄nt recurrere p̄ oībus sacramē-
tis. vñ dicit l̄hosti. et bñ q̄ caueāt sibi abbates et ca-
nonici ecclesiarū cathedraliū. et alij rectores ecclesiarū
q̄ im̄diate subsūt ep̄o vt ad eū recurrāt i confessio-
nib⁹. nā ab alijs nō p̄nt absolui cū a iudice nō suo
absolutio facta non teneat. vt in. c. oīs. de pe. et re.
dicit tñ q̄ nō vult dānare eos q̄ h̄ hacten⁹ non ob-
seruauerūt si mortui sunt. s̄ relinquit eos diuino
iudicio. Decimo h̄z synodū. i. oēs clerici ecclesiarū te-
nent ire ad synodū ep̄i. i. ad congregatiōem cleri-
corū quā annuatim d̄z facere. nā ep̄us facit synodū
archiep̄us p̄aliū p̄uinciale ep̄orū. vt in. c. sicut. de
accu. et de his duob⁹ q̄ debeāt interesse. vide p̄ In-
no. in. c. graue. de p̄ben. Undecimo h̄z synodicū
vel cathedralicū. i. duos solidos argenteos vel au-
reos fm̄ loci p̄suetudinē a quilibet ecclesia. et an possit

p̄scriptione illud tolli vel remissione ep̄i. dixi in. c.
cum venerabilis. de reli. do. Duodecimo h̄z quar-
tam decimā ac mortuarioz. Et ex hoc no. et tene-
menti q̄ de iure cōi decime nō p̄tinent ad ep̄m sed
ad ecclesias parochiales. sed quarta decimā de-
betur ip̄i ep̄o ab ecclesijs p̄cipientibus decimas. et
no. q̄ vbi aliud nō habet cōsuetudo ex mortuarijs
id est ex his q̄ reliquūtur ecclesijs occasione fune-
rū debet quarta licet aliud dicat gl. Decimotertio
habet visitationē annuatim. nā de iure cōi p̄t sin-
gulis annis visitare ecclesias sibi subiectas. h̄z etia
p̄curationē rōne visitationis q̄ debet exigi cōside-
ratis facultatibus ecclesie. Ultimo p̄t petere sub-
sidiū ex cā m̄ifesta et rōnabili puta q̄ ep̄at⁹ ē ḡua-
tus onere debitorū. vel ē tenuis. et nō sufficit ad eū
idonee sustentandū vel vult ire ad conciliū vel ad
papam seu ad regē p̄ cōibus negocijs. vel q̄d sile.
Et no. q̄ ad h̄ charitatiū subsidiū tenent etia ca-
pelle subiecte monasterio. An aut ip̄a monasteria
teneant est dubiū. et dic vt dixi in. c. j. de sta. regu.
et in. c. cū apls. d̄ cens. ¶ In glo. j. in fi. no. tria ex
hac glo. p̄mo q̄ petitio iuriū ep̄aliū est v̄lis. Inno.
dicit q̄ est generalis. nā illa petitio est v̄lis cū petit
vniuersum ius. Exemplū in petitione hereditatis
et in iudicio fa. hercis. nam venit in istis vniuersū
ius defuncti. ¶ Petitio vero generalis est cū cōpre-
hendit in se multa capitula sicut in actione p̄ socio
vel tutele seu negociorū gestorū. et talis videt eē pe-
titio iuriū ep̄aliū. quia petens ius ep̄ale non petit
vniuersum ius ecclesie s̄ q̄dā capitula seu iura de q̄-
bus h̄. et de his petitionib⁹ v̄libus generalibus et
singularibus. et p̄fiam inter eas plene dico in. c. ij.
de libel. obla. ¶ Secūdo no. q̄ in petitione v̄li seu
generalis non ē necesse in libello exprimere ea q̄ cō-
prehendunt sub tali petitione. Do. An. h̄ dicit q̄
h̄z nō sit necesse exprimere tñ si reus petit tenet actor
exprimere p̄stū tex. q̄d tñ ego nō puto verū. q̄ ex q̄
iura ep̄alia sūt in iure exp̄ssa sūt certa et clara. et q̄s
non tenet exprimere ea que sunt in iure. et ad istum
tex. dic vt sentit Inno. q̄ iste ep̄s petebat multa iu-
ra ab istis capellis. et quotidie eas verabat. vñ pe-
tijt abbas vt exprimeret ea ad que tenebant capelle
nā potuisset exprimere multa iura p̄suetudine de-
bita. et in istis ē necessaria exp̄ssio. et dic vt latius di-
cam. in. d. c. ij. ¶ Ultimo no. q̄ in petitione iuriū
ep̄aliū generaliter facta nō veniūt nisi debita d̄ iu-
re cōi q̄ exp̄munt. In p̄trariū ē tex. iūcta glo. in. c.
cōstitut⁹. de reli. do. s̄ reducitur ibi ad p̄cor. vt si ē
aliq̄d ius surrogatū in locū iuris debiti de iure cō-
muni tunc illud cōprehendit petitionē generali vt
ibi. rō q̄ surrogatū d̄z sape naturā ei⁹ in cui⁹ locū
surrogat. vt i. c. ecclesia. vt li. p̄e. si at̄ si surrogat i lo-
cū alteri⁹ tñ illud nō cōprehendit vt h̄. ¶ In gl. i
ver. penitētiās. oppo. p̄tra tex. p̄ intellectu gl. h̄. n.
dicit q̄ p̄ penitētiā recurrēdū ē ad ep̄m. p̄tra h̄ fac
c. oīs v̄triusq̄ sex⁹. j. d̄ pe. et re. vbi dicit q̄ suo p̄sby-
tero parochiali tenet q̄s p̄fiteri vel alteri cū licētia
ip̄i. So. glo. ista vt arbitror metu s̄rij videt velle
intelligere tex. de penitētiā publica v̄lō penitētiā
p̄uata pro maiorib⁹ criminibus quorū impositō

et absolutio pertinet ad episcopum. et intellige in casibus reservatis episcopo. nam episcopus solet reservare sibi maiora crimina ultra que sibi reservantur de iure communi. de quibus vide bo. glo. in. c. ij. de. pe. et re. li. vj. Et in eo quod glo. dicit de publica penitentia adverte. nam de iure penitentia non debet publice imponi nisi per crimine adeo manifesto et gravi quod habet scandalizare totam urbem. xxvj. q. vj. in. c. fi. et tene metri illum tex. et imponitur hec penitentia in publico per episcopum prout habetur in. c. i. capite. l. di. Et nota. etiam illum tex. h. dictum glo. pcederet si tex. loqueretur generaliter de laicis et clericis in tria tex. h. loquitur de presbyteris. ipsarum ecclesiarum. Ego intelligo tex. proprie sine alia suppletionem prout loquitur. f. q. p. omnibus penitentibus sunt ipsi presbyteri parochiales recurrere ad episcopum. nam cum ipsi immediate sub sint episcopo non possunt ab alio quam ab eo absolvi vel ab archiepiscopo vel a cathedrali quod in h. vicariis episcopis. ad h. tex. no. in. c. officium. de offi. archiepiscopi. et vide plene cui sit generaliter consistendum per hosti. in summa de pe. et remis. in. s. cui consistendum. in fi. ij. colum. Fateor tamen quod laici possunt recurrere ad ipsum episcopum per omnibus penitentibus. vt. s. dixi. sed non tenent nisi per publicis vel casibus episcopo reservatis. In alijs autem possunt recurrere ad proprium sacerdotem. et idem dico in alijs clericis habitantibus infra parochiam. vt in. c. cum ab ecclesiis. et quod ibi dixi. s. eo. **¶** Aliquid autem valeat consuetudo vt quis possit ad libitum eligere sacerdotem cui consistat. dicit hosti. q. si. q. consuetudo si est rationabilis. quod nemine examinet. et cura si est committenda nisi discreto et examinato. vt in. c. ij. de eta. et q. li. et in. c. cum sit ars artium. eo. ti. non enim omnes presbyteri ad h. sunt apti. facit. c. cum in illis. de pben. li. vj. Brez per hanc consuetudinem dirumpitur nervus ecclesiasticis discipline. et ideo non debet valere. vt in. c. cum inter vos. de p. sue. et no. h. dictum contra illos qui eligunt sibi sacerdotes ad libitum. facit tamen hosti. q. si consuetudo haberet vt alij exstiti in dignitate puta abbati archidiacono vel alteri prelo fieret confessio tunc valeret consuetudo. quia iste noie dignitatis sue potest prescribere hanc curam. et per prescriptionem efficitur proprius sacerdos. quod no. per h. ego alle. tex. in. c. dudum. cl. ij. d. cle. et. c. auditis. et. c. cum olim. de p. scrip. **¶** In gl. i. ver. duos solidos ibi sit prescriptum. vult ergo glo. quod in quantitate cathedralici currat prescriptio. An autem possit prescribi quod nihil debeatur fuerit opus. et dic vt dixi in. c. venerabilibus. j. de censu. et vide gl. x. q. iij. c. j. que dicit se credere quod isti duo solidi sunt esse aurei. et per hoc facit quod lex appellatione solidorum intelligit de aureis. et antiquitus. lxxij. solidi faciebant unam libram auri. vt in. l. quotiens. C. de suscep. et archa. li. x. et ideo deberent fieri illa estimatione nisi consuetudo sit in oppositum. hodie vero isti aurei qui sunt in usu construuntur libra ex. lxxxvj. **¶** In glo. in d. quartam. in fi. vult et glo. quod ex consuetudine episcopus precipiebat h. istam quartam. et ideo Inn. sed alibi s. dic ergo melius quod decia de iure communi debet illi ecclesie in cuius parochia predia sita sunt. vt in. c. fi. j. d. paro. s. quartam partem decimarum debet ecclesia parochialis dare episcopo iuris episcopalis ratione. et ita loquitur iste tex. vbi de

L

iure communi episcopus precipit hanc quartam. et vide tex. in. c. de quarta. j. de p. scrip. potest enim ista quarta prescribi vt ibi. et de materia glo. dic vt plene no. in. c. cum contingat. j. de deci. et idem dic de quarta mortuorum. nam licet ista consuetudine tamen illa cessante debet quarta. vt est tex. h. et sic declara glo. se. **¶** In glo. in ver. pensans ibi iuxta facultates. et no. ex h. iuncto tex. quod debent se ecclesie habere in solutione percuracionis tpe visitationis. nam sunt solvere pensatis facultatibus ecclesiarum. si enim ecclesia est multum tenuis quod vix sufficit ad tenendum rectorem non sunt compelli ad aliquid soluendum. ad hoc x. q. iij. c. decernim. et. c. epi. et satis probat in isto tex. ibi moderate poterunt exhibere. nam illud dicimur posse quod comode possumus. vt in. l. nepos pculo. ff. de ver. sig. et. xxij. q. ij. faciat homo. **¶** Extra glo. oppo. contra tex. in eo quod iste abbas egit vt episcopus compelleret exprime quod sibi debebat a capellis monasterij nam nemo inuitus compellitur agere. C. vt nemo inui. in rubro et nigro. So. Inn. et alij doc. multum instant et varias lec. ponunt ad tex. sed tres sunt principales intellectus. Primus quod episcopus h. dicebat istas capellas teneri ad missa iura ad que minime obligabantur. et quotidie exigebat plus debito. ideo egit h. Abbas noie capellarum conditione. l. diffamari. C. de inge. et manu. vbi habetur quod si quis diffamat aliquem dicendo illum suum debitorem vel possidere bona sua vel quid simile potest adire iudicem et impetrare vt terminus ille presigat ad docendum de intentione sua alio elapso termino imponat sibi silentium. et no. hunc intellectum. vide ergo competere conditio illius legis per verationem extraiudiciali vt h. et iste intellectus est principalior. Secundus intellectus quod h. fuit imploratum officium iudicis quod est lanissimum l. j. ff. de iurisd. om. iudi. et competere semper vbi subest iusticia seu equitas. Tertius intellectus quod Abbas h. egit negatoria negando quod iura postulata per episcopum sibi deberentur. et de hac negatoria no. in. c. examinata. de iudi. et si abbas precipiebat tpalia in illis capellis agebat noie monasterij. si vero spectabant ad capellas tunc agebat noie capellarum quod potest. vt. s. dixi. **¶** Ultimo h. querit nunc quid ista iura episcopalia possint competere inferiori prelo excluso episcopo. dic quod sic. unde potest inferior prelo prescribere in certis ecclesiis h. iura episcopalia vel partem eorum finem quod possidet. vt. j. de p. scrip. c. auditis. et. c. cum olim. requiritur tamen in prescriptione scia illius puta epi quod hec iura possidebat. nam in istis incorporalibus non perditur quod possessio sine scia possidentis. C. de serui. et aqua. l. j. et. ij. unde finem Inn. hic si volo prescribere ius episcopi requiritur ipius scientia. si vero ius inferioris sufficit scientia illius. et non requiritur scientia episcopi. et idem in similibus. et de hoc latius h. et per Inn. in. c. bone. ij. de postula. pla.

¶ **Iuxta** Episcopus visitans monasterium non introducit seculares sed duos vel tres canonicos suos cum aliquibus religiosi. Premittit monachum phibitionis. scdo phibet ibi firmis. **¶** Pro. primo ibi idcirco quod abstinentiam ab eo quod non decet. ea enim

que sunt contra honestatē vel ledunt famā estimati-
onem opinionē. vel sunt cōtra bonos mores nō
dicunt posse. vt in l. filius. t. l. cōditiones. ff. de cō-
di. insti. t. xxij. q. ij. in. c. facit homo. ¶ Mo. secūdo
q̄ ep̄s visitat monasteria sicut t ecclesias seculares
xxij. q. ij. monasteria. t in. c. j. de cens. li. vj. cū si.
¶ Mo. tertio quot quales t quātas psonas potest
ep̄s introducere in monasteriū tpe visitationis. et
aduerte quia in p̄n. c. tex. videt̄ innuere q̄ non de-
bent plures p̄sone introduci etiā ad claustrū vt pa-
tet ibi in claustrō. Sed in ver. firmiter videt̄ innue-
re q̄ in. c. duntaxat introducere nō possit. doc. t si
non aperiunt. sed puto q̄ etiā ad claustrū introdu-
cere non possit nisi psonas h̄ p̄ntas ppter ratio-
nē littere posita in p̄n. nā d̄z extendi ad limites rō-
nis. l. cū pater. §. dulcissimis. ff. de le. ij. ¶ Op. cō-
tra tex. t videt̄ q̄ non possit ep̄s secum ducere nisi
duos ex canonicis. vt in. c. de cetero. t in. c. ad au-
dientia. de cle. nō resi. Soluit̄ doc. q̄ illa iura p̄ce-
dūt q̄n ep̄s vult secū semp ducere canonicos. nam
tunc non potest vltra duos grauare eccliam. s̄ iste
loquit̄ in actu visitationis. nō em̄ diu priuā. ecclia
canonicorū suffragio. dicit tū h̄osti. q̄ considerata
mente littere p̄t plures t pauciores ep̄s secū du-
cere fm̄ qualitatē psonarū. ¶ Sc̄do querit̄ nūquid
ep̄s debeat secū habere psonas duntaxat h̄ p̄ntas
dum visitat ecclesias sibi subietas. So. in mo-
nasterijs monialiū serua de. attendentes. de sta.
reg. t hodie vide quod habet̄ in extraua. Boni.
vii. que incipit debet vbi dicit̄ q̄ ep̄s visitans capi-
tulū ecclie cathedralis debet esse p̄ntus tribus
clericis quorū vn̄ sit religiosus d̄z etiā habere se-
cum vnū notariū clericū. ille tū tex. tollit p̄suetudi-
nem in oppositū. vñ nō valet cōsuetudo vt ep̄s sol̄
debeat intrare capitulū tpe visitationis. ¶ In gl.
p̄ma in fine tene p̄cedentē intellectū q̄ satis iudicio
meo p̄batur in tex. nam exceptio firmat regulā in
alijs. xxxij. q. vij. d̄ns. t in. c. ij. de cōiu. l. p̄ro. sed
tex. h̄ excludit oēs seculares. t solū admittit duos
vel tres de canonicis ecclie. ergo excludit om̄es
alios clericos qui non sunt canonici. t de canonicis
fecit tex. mentionē. q̄ ep̄s debet inquirere cū cō-
silio capituli sui. vt in. c. si q̄s vero. lxxvj. di. t in. c.
q̄liter t q̄. el. ij. de accu. t. xv. q. vij. c. nullus. sed
nō bene h̄ic tex. p̄ limitatione illoz iurū vt totūz
capitulū si teneat̄ nec possit ep̄s secū ducē tpe visi-
tationis monasterioz. t hui⁹ p̄uisionis duplex p̄t
esse rō vt cōsulat̄ monasterio ne in tanta turba fiat
visitatio. sc̄do fauore ecclie cathedralis ne destitua-
tur ecclia suffragio canonicorum maxime in visi-
tatione totius diocesis. t sic limita glo. istā.

Dilectus. Lex diocesana. t lex iu-
risdictionis sunt diuerse
vñ res iudicata in vna non obstat agenti
in alia. In p̄ma ponit̄ p̄ntis cōquestio. In sc̄da pa-
pe p̄uio ibi. cuz ergo. ¶ Mo. p̄mo q̄ monasteria
p̄sint habere iurisdictionem t̄palem atq̄ etiā exigere
cōdemnationē pecuniariā p̄ excessibus subditoz
Et ex h̄ t ex tex. no. ar. opti. q̄ iudex ecclesiasticus
p̄t ip̄onere seu infligere cōdemnationē pecuniariā

et p̄ cōsequens p̄t mulctare subditos. t mulctam
seu condemnationem conuētere ad vtilitatē ecclie
sic. de quo vide quod plene dixi i. c. licet. de penis.
et bene facit. xvj. q. j. in. c. statumimus. t p̄ h̄osti. in
c. j. de homi. li. vj. t quod dixi. §. co. irrefragabili.
in fi. ¶ Sc̄do nota t tene menti ar. opti. ex isto tex.
q̄ verba sententie sunt stricte intelligenda. t ita nō
debent habere illū intellectū quē ex lata vocabuli
significatione habere possunt. t debent restringi
ad illū intellectū quē stricte habere possunt. hoc p̄-
batur in tex. h̄ modo. nam lex diocesana ex lata vo-
cabuli significatione comprehendit etiā ea que sūt
iurisdictionis. vt p̄bat̄ in. c. auditis. de p̄scrip. Et
nō. etiā h̄ glo. t tamē sententia h̄ lata sup̄ lege dio-
cesana non comprehendit ea que sunt de lege iurif-
dictionis. sed capitulū lex diocesana stricte p̄t spe-
cies distincta a lege iurisdictionis. ¶ Mo. ibi ab an-
tiquo. t tene menti q̄ in exactione iurū p̄t actor
se fundare super antiqua cōsuetudine dūtaxat. h̄
em̄ abbas si allegauit p̄uilegiū nec aliquā aliā iu-
stā causā in vendicatōe istoz iurū. sed solūmō di-
cebat q̄ ab antiquo ista pertinebat ad eum. facit
ad no. in. c. peruenit. de cens. vbi doc. ponunt ali-
am practicā. nam dicit̄ ibi Jo. an. q̄ petens censum
sibi debitum ab antiquo de cui⁹ initio non est me-
moriam potest dicere in libello p̄ro talem censum ex
iusta causa ab initio imposuit. ad quod p̄bandum
induco tempus de cui⁹ initio non est memoria q̄ si
innuat q̄ tempus debet adijci ad p̄bationē cause
h̄ em̄ habes aliā theoricā vt p̄cise possit actor se fū-
dare super tpe vt q̄ ab antiquo talis census sibi de-
bet̄. p̄ h̄ facit. c. ad apostolicā. j. de simo. ¶ In gl.
ij. diuide hanc glo. principaliter in duas partes.
In prima parte glo. ponit diuersitatem inter legē
diocesanam. t legem iurisdictionis. In secūda par-
te p̄sequitur an monasteria cum eoz capellis sub-
sint ep̄o quo ad vtrāq̄ legem. t in prima parte gl.
p̄sequendo alia singularia que spectant ad vtrāq̄
legem videtur ponere vnā regulam q̄ ea que con-
sistunt in recipiendo sunt de lege diocesana vt da-
re cathedralicū vel aliud exhibere seruitiū. ea vñ
que consistunt in dando spectant ad legem iurifdi-
ctionis. vt collatio sacramentoz t similia. t similem
glo. habes. x. q. j. in sūma. Inno. latius p̄sequitur
hanc materiā in. c. j. de sta. reg. t ibi primo p̄sequi-
tur hanc materiā ponendo ea que spectāt ad vtrā-
q̄ leges. t postmodū dicit q̄ non potest in hac ma-
teria dari regula inuariabilis t certa. q̄ in iurib⁹
antiquis nō repitur q̄ aliqua sint de lege diocesa-
na. t aliqua de lege iurisdictionis. sed solum in hac
decretali noua que tamē plene nō explicat. sed so-
lum facit mentionē de his que cōtinent̄ in tex. vñ
vnica est lex ep̄i sc̄z diocesana sub q̄ cōprehenditur
lex iurisdictionis. vñ solū i expressis a iure possum⁹
facere istā diuersitatē inter istas leges. sed q̄ iure
cautū ē q̄ monasteria nō subsunt ep̄o quo ad legē
diocesana. vt in. c. j. x. q. j. possum⁹ dicere fm̄ cū q̄
ea a q̄b⁹ mōasteria reperiūt̄ a iure exēpta sunt sub
lege diocesana. reliq̄ vñ spectabūt ad legē iurifdi-
ctionis. t h̄ doctrina melior ē t cōior theorica glo. naz

illa regla gl. nullo iure pbat. nullibi enī dī q̄ ea q̄
cōsistūt in recipiēdo sint de lege dioecēfana. ⁊ ea cō-
sistūt in dando sint de lege iurisdīcōnis. ⁊ h̄ regu-
la aperte videt̄ reprobāri. p̄mo in eo q̄ pcuratō cō-
sistit in recipiēdo. ⁊ tamē monasteria nō sunt ex-
empta a pcuratōne debita rōne vīfationis. vī i
c. sopite. ⁊ c. venerabili. d. censi. ¶ Itē quarta mor-
tuariōr cōsistit in recipiēdo. ⁊ nihilominus mo-
nasteria ad illā tenent. vī in. c. requisiti. j. de testa.
Itē synodus non consistit in recipiēdo quinimo
ep̄s ibi p̄est. ⁊ exercet iurisdīcōnem. ⁊ punit cōtem-
nentes venire. ⁊ tamē fm̄ glo. synodus est de lege
dioecēfana. tene ergo p̄cedentem theorīcā Inno. q̄
vlt̄ra ea que sunt in iure exp̄ssa ea solū dicemus
de lege dioecēfana a quibus monasteria reperiun-
tur exempta. fuerūt enī ista vocabula magistralia
potius q̄ iuris. Et ideo vt habeam⁹ dare hāc ma-
teriā discurrā p̄ singulares casus qui vident̄ esse dē
lege dioecēfana. ⁊ videbim⁹ p̄ hos casus a quibus
sunt monasteria exempta ab ep̄o. Et p̄mo fm̄ In-
no. in. d. c. j. cathedraticū ē de lege dioecēfana. alle.
x. q. iij. c. ij. illud tamē. c. h̄ nō pbat. sed meli⁹ facit
c. q̄ sit. in fi. xviij. q. ij. quē tex. tenebis menti. quia
est principalis in hac materia in fauorē monasteri-
orum. Dicit enī inter cetera q̄ nullis vexationib⁹
vel obsequiis secularibus. i. ad que tenent ecclesie
seculares. vel canonicis iurib⁹ subijciunt monaste-
ria. Et nō. h̄ vltimū. nā sub h̄ satis pōt cōprehēdi
solutio cathedraticū. facit etiā. x. q. iij. inter cetera.
Secūdo debita ps oblationū ē de lege dioecēfana. x.
q. j. de his. ⁊ c. antiquos fm̄ Inno. Aduerte olim
ecclesia tenebat dare ep̄o q̄nq̄ medietatē. q̄nq̄ ter-
tiam partē oblationū. sed monasteria erant exem-
pta ab ista solutione. ⁊ etiā hodie sunt exempta. vī
in. c. j. de sta. regu. ⁊ in. c. nimis. de excēf. pla. ⁊ i. c.
cum p̄ vtilitate. xvj. q. j. hodie aut̄ ecclesie seculares
nō tenent aliquid dare ep̄o de redditib⁹ aut obla-
tionibus nisi in casib⁹ iure exp̄ssis. d. quib⁹. s. c. cō-
grēte. ⁊ pbat. x. q. iij. c. j. ⁊ ij. Dubitat tū hodie nū
quid de donationib⁹ inter viuos teneant ecclesie
soluere quartā ep̄o sicut tenent de donatione cau-
sa mortis. hanc materiā vlt̄ra alios examinaui in
d. c. requisiti. ⁊ dic vt ibi. sed i monasterijs habes
adhuc hodie hanc specialitatē. quia licet non ha-
beant parochiam. ⁊ curam anīaz. sed sunt infra
parochiā alterius ecclesie tū oblationes q̄ ibi sūt ce-
dūt monasterio. ⁊ nō ecclesie parochiali vel ep̄o. se-
cus aut̄ ē in ecclesia seculari nō curata. nā in ea puto
q̄ oblationes q̄ ibi sūt cedūt ecclesie parochiali i cui⁹
parochia capella sita ē q̄ cū oblationes sint de iu-
re parochiali parochialis ecclesia fundat intentum
de iure cōi super oibus puenitib⁹ spūalib⁹ pueniē-
tibus infra parochiā. vī in. c. pastoralis. d. his q̄ fi.
a pla. pbat tex. p̄ locū a speciali in. c. ad audientīā.
p̄mo. j. de eccle. edi. ⁊ ibi dixi. facit etiā. c. ex trās
missa. de p̄scrip. ⁊ p̄ h̄ al̄s dixi q̄ oblationes que fi-
unt imagini religiose existenti infra parochiam in
quocunq̄ loco spectant ad p̄byterū parochialem
non aut̄ ad dñm domus in cui⁹ muro imago depi-
cta est maxime si est persona secularis. quia nō po-

test habere vsumfructum rei religiose. nā religio-
sa nō sūt in dominio alicui⁹. ad p̄dicta facit gl. no.
in. l. statue. ff. de v̄sfruc. vide tū al̄s p̄siliū do.
Ang. de peru. p̄sulentis q̄ ille oblationes nō pri-
nebant ad dñm dom⁹ sed ad ep̄m. q̄ ad primū mē-
brum bene dixit. sed quo ad secundū minus p̄fe-
cte locut⁹ ē. debuit enī distinguere vtrū illa imago
sit infra parochiam alicui⁹ ecclesie inferioris. ⁊ tūc
p̄tinet ad illam ecclesiam. aut non est in parochia
alicui⁹. ⁊ tūc p̄tinet ad ep̄m. simile in decimis no-
ualibus. vt est tex. bo. i. c. qm̄. j. de deci. ¶ Tertio
fm̄ Inno. decima seu quarta pars decimarum
et funeraliū seu mortuariōr est de lege dioecēfana
alle. xvj. q. j. c. questi. ⁊ c. decimas. cū si. sed in hoc
iudicio meo non bene loquitur. primo quia ad q̄r-
tam mortuariōr tenent monasteria. ⁊ oia loca p̄ia.
vī in. d. c. requisiti. ¶ Item ad decimas p̄diorū te-
nent monasteria nisi specialiter sint exempta. h̄ p̄-
bo ap̄issime. nam ius ex p̄uilegio speciali eximit
religiosos a solutione decimarū cū p̄p̄ijs laborib⁹
et sumptibus excollūt p̄dia. vt habet in. c. ex parte
et. c. dilecti. ⁊ c. suggestū. ⁊ c. nuper. j. d. deci. quāt-
imo p̄uilegiū cisterciensīū fuit restrictū quo ad
p̄dia acquisita. vī in. d. c. nuper. ¶ Concludo ergo
q̄ oia monasteria tenentur soluere decimā p̄-
dialem nisi tū in casibus in quibus specificē sunt
p̄uilegiata de quibus habes in iurib⁹ superius al-
legat. ⁊ vide tam in p̄dialibus q̄ in p̄sonalib⁹.
quod dixi in. c. nouū genus. j. de deci. vbi genera-
liter dixi tam de monasterijs q̄ de ecclesijs secula-
ribus. tam de clericis respectu eorū patrimonij an-
et quando teneant ad decimas p̄diales vel p̄so-
nales. Item si dictū Inno. intelligitur in quarta
decimarū que debetur ep̄o ab ecclesia que percipit
decimā ab alijs adhuc non p̄cedit dictū suū. quia
si monasteriū p̄cipit istā decimā ab alijs. q̄ forte h̄
parochiā tunc tenet dare quartam ep̄o sicut eccle-
sia secularis. quia monasteriū populū habens nō
exemptū subest ep̄o rōne populi quo ad vtrāq̄ le-
gem sicut ecclesia secularis. hoc vult idem Inno. i.
c. quod super his. d. ma. ⁊ obe. vbi vide. sensit etiā
h̄ glo. in secunda parte. facit tex. in. c. ex ore. de pri-
uile. sic etiā pōt intelligi. c. conquerente. s. c. ⁊ in
h̄ etiā h̄ glo. nō bene dixit in quātum dicit q̄ q̄r-
ta mortuariōr ⁊ decimarū est de lege dioecēfana h̄
enī vt dixi nullibi pbat. imo potius pbat̄ur oppo-
sitū ex q̄ monasteria si reperiūt̄ exempta ⁊ tū sūt exem-
pta a lege dioecēfana. ¶ Quarto dē lege dioecēfana
est vt ep̄s possit publicam missam dicere in quali-
bet ecclesia sue dioecēf. ⁊ ibi eligere cathedram cā
predicandi vel causas audiendi. alle. Inno. tex. in
c. luminoso. xviij. q. ij. Aduerte quia illud. c. non
dicit q̄ ista sint de lege dioecēfana. sed solū dicit q̄
episcopus non poterat predicta facere in monaste-
rio. de quo ibi. ⁊ per hoc Inno. voluit ponere illā
regulam in quolibet monasterio. quia ex quo mo-
nasterium reperitur exemptum ab alijs onerib⁹
videtur de lege dioecēfana. sed aliqui voluerunt.
vt ibi recitat gl. vt illud. c. loquatur in monasterio
exempto. nō aut̄ p̄cedit in omnib⁹ monasterijs. s̄

fauore monasteriorum ut quietius uiuant religiosi potest tenei ille primus intellectus per quo facit. d. c. quia sit. in eo quod dicitur quod obsequiis secularibus. et alijs canonicis iuribus non subiunguntur monasteria. ¶ Quinto est de lege diocesana charitativum subsidium. et illud dicitur in no. recitat h. 30. an. et simpliciter cum ea tracta fuit. sed aduerte quia aliud sentit tacite in no. in isto. c. in fi. et aliqui consuluerunt quod monasteria teneantur ad charitativum subsidium quinimo sentiunt aliqui quod etiam exempti tenentur. quia episcopi in aliquibus est iudex exemptorum. ad predicta vide bo. tex. iuncta glo. in x. exigendo. in de. j. de excess. pla. et dic ut plenius dixi in. c. cum apostolis. de sta. regu. ¶ Sexto est de lege diocesana ut per negocijs coram possit episcopus impetrare et mittere quicumque clericum vel ad curiam vel ad alium locum expedientem nec potest clericus sic deputari reluctantare. et per h. sentit in no. quod monachum non potest episcopus mittere sine consensu abbatis. sed in prius habes tex. iuncta glo. in. c. quidam monachi. xvj. q. j. f. fauore religionis ne de materia vagandi satis potest tenei distinctio quam ponit in no. i. d. c. j. quod aut monasterium habet populum. et tunc in concernentibus curiam potest episcopus mittere monachum sicut et clericum seculari alio secus. per h. allego. d. c. quia sit. ubi dicitur quod monasteria non sunt subiecti aliquibus angarijs. et veterationibus. ¶ Septimo est de lege diocesana vocatio ad exequias seu sepulturas. nam in aliquibus locis est de consuetudine quod mortuo prelo vel sacerdote vocantur omnes clerici ciuitatis ad exequias. ad istas autem non compelluntur venire religiosi secundum in no. in. d. c. j. voluit glo. h. facit tex. xvj. q. j. in. c. placuit. cl. j. ¶ Octauo sinodus est de lege diocesana secundum in no. h. et glo. et sic abbas non tenetur ire ad synodum episcopi. alle. in no. c. si. xvij. di. sed iudicio meo illud. c. pbat op positum sed forte voluit allegare. c. episcopus. quod ponitur ibi per palea ea. di. in h. tamen sunt opi. de quibus dicitur calatus post hosti. j. e. quod super his. ¶ Nono est de lege diocesana ut ecclesie contribuatur cum episcopus vult ire ad papam vel ad regem vel ad palatium. et non. h. vltimum quod episcopus cundo ad palatium potest petere subsidium a clericis. nam vadit per communibus negocijs. et non. sing. quia per hoc in no. sentit quod monasteria non teneantur ad ista contribuere sed postea videtur in no. recedere ab hac opi. dicens. vel dic quod sunt de lege iurisdictionis et nihil aliud dicit. per prima opi. facit tex. in. d. c. quia sit sed per se a qua puto verior adduco bo. tex. in de. j. et ij. de cens. ubi tex. vult quod ad onera coram debent religiosi contribuere nisi sint exempti ex privilegio speciali vel alia ultima causa puta prescriptione. Et non. h. vltimum in eo quod ibi probatur in tex. iuncta glo. quod valet prescriptio ut ecclesia particularis non teneatur contribuere cum alijs ecclesijs in oneribus communibus. et id impunitatem intendo specialius et latius consulere. ¶ Decimo hospitium et alia obsequia sunt de lege diocesana secundum glo. h. et in no. in. d. c. j. per quod optime facit. d. c. quia sit. Ex quo non. quod monasteria non possunt compelli per episcopum ad hospitandum aliquem prelatum vel dominum vel quod prestat aliqua obsequia. ¶ Undecimo ultra in no. et glo. potest dubitari utrum letanie et alie processionis sint de lege diocesana. et persequens utrum monasteria

ad ista teneantur. nam de alijs clericis secularibus non est dubium. vi. xxxvij. di. et c. qm. sed in religiosis etiam mendicantibus non reperio nisi unum tex. quod de hoc loquitur qui habet in. c. nimis. ij. de excess. prela. qui videtur velle quod ex causa leui non potest episcopus precipere religiosi ut vadant cum eo processionaliter. secus dicunt ibi doc. si ex magna causa fieret processio. ut puta in nouo introitu episcopi vel legati vel imminente peste vel alio flagello vel generalibus letanijs que appellantur rogationes que fiunt per tres dies ante ascensionem. de quibus in c. rogationes. de pse. di. ij. et hoc nota. ¶ Et predictis habes vtilem materiam a quibus scilicet monasteria sint exempta. et persequens que sint de lege diocesana. et concludit quod extra casus iure expressos quicumque dicit aliquid esse de lege diocesana. et persequens monasterium non tenei ad hoc debet hoc probare. habes etiam concludere quod reliqua sunt de lege iurisdictionis. ar. in. l. j. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. ad unum tamen aduerte in eo quod glo. h. et in no. i. d. c. j. dicunt quod collatio ordinum. consecratio virginum et ecclesiarum. et eorum que sunt ordinis episcopalis sunt de lege iurisdictionis. nam h. non videtur posse procedere. quia si essent iurisdictionis possent delegari non habenti ordinem episcopalem. et in contrarium videtur tex. in. c. aqua. j. de conse. eccle. vel alta. ubi tex. aperte dicit quod ista non sunt iurisdictionis sed ordinis episcopalis. et est forte arg. non solum per doc. sed dicit quod effectus istorum sacramentorum procedit ex ordine episcopali. et non ex iurisdictione. unde legatus pape non episcopus non posset ista conferre quicumque habeat iurisdictionem amplioris episcopi. facit. c. suffraganci. de cle. et quod non. in. c. transmissam. e. ti. sed quatenus ista applicantur ad personam sunt iurisdictionis. quia episcopus non potest ordinare nisi illum in quem habet iurisdictionem. et si pariter facit licet imprimatur character quod non caret potestate conferendi non tamen dat exercitum ut. ix. q. ij. per totum. et in. c. nullus. j. de paro. imo puniunt episcopi qui ordinant non subditum. ut in. c. si. de rep. ordi. li. vj. et h. respectu ista dicuntur de lege iurisdictionis quare propter iurisdictionem quam habet episcopus in subditos suos sunt isti subditi ab eo. et non ab alio episcopo recipere ista sacramenta nisi sint exempta. ut in. c. veniens. de pscript. ¶ Extra glo. per tex. op. de c. recolentes. j. de sta. regu. ubi probatur quod religiosi non debent habere villas vel alia regalia. sed iurisdicatio de qua in tex. est de regalibus. et male. 30. dicitur doc. h. quod pariter loquitur in cisterciensibus. et in penis per uenientibus ex iurisdictione papali. et est exhortatio secundum eos. Et non. h. vltimum. istud de. c. loquitur de alijs religiosi. et de pecunia pueniente ex iurisdictione spirituali. sed dic quod etiam in iurisdictione temporalis potest procedere. nam tex. dicit quod per eorum excessibus soluebant isti homines pecuniam nec restringit se ad excessus ecclesiasticos. pro hoc tex. in. c. ij. de delic. pue. et. c. si. ne de. vel mo. li. vj. et in. c. j. iuncta superscriptione. j. de pfang. et affi. ubi habet de abbate cassati. habente iurisdictionem temporalem et spirituale in pluribus castris. Reliqua que h. incidenter tangunt per doc. expediunt. in. c. l. j. de penis. ubi dixi an

et quando ecclesiasticus possit imponere penam pecuniariam.

Graue. Per rescriptum quod papa mandavit ordinario ut corrigat clericos sue diocesis si daret ei iurisdictionem super exemptos. In prima questione. In secunda. p[ro]visio. ibi mandavit. ¶ In primo ibi existens in tua diocesi quod ecclesie exempte dicuntur esse in diocesi. et sic exemptionem non dicunt esse extra diocesim. nam non possunt termini diocesis. hec enim existit consistit in facto quod non potest haberi per insecro nisi quod ad iuris effectum. l. in bello. §. facta. ff. de cap. et postli. reuer. et in c. si paulus. xxij. q. v. et h[oc] faciunt ad quod necesse est. Papa mandavit episcopo senensi ut prouideret tunc romano de beneficio ecclesiastico in diocesi sua. dubitatur nunquid poterit episcopus illi prouidere in ecclesia exempta. ¶ Ubi. tenuit quod non quod mandatum generale factum ordinario non extenditur ad ecclesias exemptas ut h[oc]. sed prius tenuit Jo. an. post l. o. po. in c. abbat. §. de rescript. et in c. si p[ro]p[ri]e. e. n. li. vj. et vide quod non. gl. in de. frequens de excess. p[ro]la. et i. de. si de beneficio de p[ro]ben. et h[oc] p[ro]p[ri]e verior est. p[ro]d[um] quod potest adduci iste textus. quod ut dixi beneficia exempta sunt in diocesi. nec ob. decisio h[oc] textus. quod h[oc] mandabat ordinario non ut cuilibet alteri sed excitando officium suum ita quod episcopus non habebat preterit in exemptos. sed in casu predicto scribebat episcopo sicut cuilibet alteri executori. et ideo non apparet ratio quare beneficia exempta si includantur in mandato cum nullus beneficii sit exemptus a iurisdictione pape. ix. q. iij. cuncta per mundum. §. p[ro]sequens nec a delegato ipsius pape cum delegatus gerit vices delegantis. ut in c. sane. de offi. dele. et in l. j. ff. de offi. ex. ¶ Et ex his potest sumere bonam theoriam an et quando in mandato ordinario facto includantur non subditi. ¶ Secundo no. quod clerici ecclesiarum exemptarum sunt exempti. de quo in c. p[ro] exemptione de priuilegiis. li. vj. ¶ Tertio quod ecclesie exempte in una diocesi possunt pertinere pleno iure ad platum existerent in alia diocesi. et hoc iure speciali puta priuilegio vel prescriptione. nam de iure communi ecclesie exempte in diocesi pertinent ad episcopum diocesani. xvj. q. vj. o[mn]es b[ea]t[us] l[icet]. et in c. cum venerabilis. j. de reli. do. ¶ Ultimo no. iuncta glo. si. quod sententia etiam censuram lata in exemptum est ipso iure nulla. nam etiam exemptus si vellet non posset se submittere iurisdictioni ordinarie sine licentia pape vel illius cui subest. ut in c. significasti. de foro. compe. et vide per Jo. an. in regula scienti. de regu. iur. li. vj. in mercu. Sed pulchrum dubium est nunquid exemptus exco[m]municatus a iure in casu non reseruato pape possit absolui ab ordinario loci. ¶ Frede. in quodam consilio tenuit quod sic. In contrarium facit textus. iuncta glo. no. in de. pe. de sen. ex. ¶ Plene hunc articulum examino in quadam disputatione que incipit duo clericali ordine insignitum etc. et per b[ea]t[us] c. pre[ter]ia satis bene facit iste textus. ibi nullam iurisdictionem habens etc. et c. frater. xvj. q. j. absolutio vero non potest fieri a non habente iurisdictionem in absoluendum. ut in c. ois. de pe. et re. et melius in c. pastoralis. in §. p[re]terea. §. e. ¶ In glo. j. ibi non tantum delegatus. sentit per hoc glo. quod si iste episcopus fuisset deputatus delegatus a papa quod potuisset p[re]cedere etiam exemptos. l[icet] o-

L

stien. ut recitat Jo. an. videtur sentire h[oc] fore verum si sit mentio in rescripto de exemptione alius in generali mandato non venient exempti. ¶ Contrarium ego puto verius. primo per theoriam supra traditam cum hoc casu scribat ordinario tantum cuilibet extraneo. nec est opus facere mentionem de exemptione. quod in nullo derogat privilegio exemptionis cum ordinariis p[re]cedat ut delegatus pape. et tantum delegatus non facit iudicium exemptioni cum gerat vices pape. vbi non est aliqua ratio quare exempti non debent comprehendendi quinimo potius exempti quam non exempti comprehendendi debent cum in exemptos habeat papa iurisdictionem immediatam. ¶ In glo. ij. no. primo ex ista glo. et tene menti quod propter negligentiam plati immediati exemptorum potestas non deuoluatur ad ordinarium sed ad superiorem illius plati exempti. et sic si abbas exemptus est remissus in corrigendo monachos suos potestas non deuoluatur ad episcopum sed recurrendum est ad papam. et idem in collatione beneficiorum. si enim exemptus est negligens in conferendo non deuoluatur potestas ad episcopum sed ad papam. ut in c. sicut. alle. in gl. ¶ Secundo no. quod etiam summa exempti exemptione correctio monachorum primo loco spectat ad abbatem de quo dicitur ut dixi. §. e. c. q[ui]to. et in c. cum ab ecclesiis. Sed potest dubitari quid si papa dedit iurisdictionem alicui plati inferiori circa aliquas ecclesias et clericos earundem nunquid data negligentia istius possit ordinariis loci p[re]cedere. videtur quod non. ar. huius glo. iuncto textus. nam abbas h[oc] habebat iurisdictionem in istas ecclesias. et tunc si gl. episcopus non succedit. contrarium ego putare verius per ceterum. et quod ibi dico de iudicio. nam imperator dedit iurisdictionem domino feudi in causis feudalibus. ut in l. imperialem. in §. p[re]terea. de p[ro]bi. feu. alie. p[er] fre. colla. x. et tunc si dominus feudi est negligens ordinarius succedit. ut in d. c. ceterum. ¶ It[em] p[re]scriptio dat ordinariis sicut priuilegium. ut in c. duo simul. §. e. tunc iurisdictionem quanta ex p[re]scriptione excludit episcopum in quantum p[re]scribitur sit diligens. ut in d. §. excessus. ergo idem dicendum in iurisdictione tributa ex privilegio vel alio iure speciali. et d[icitur] h[oc] iudicio meo textus. et h[oc] non cauillando l[icet] am. naz glo. supplet maxie ex capite suo. vbi intelligo textus. p[ro]p[ri]e et dabitur lec. no. ua ad textus. ut data negligentia istius plati immediate succedit ordinarius. secus puto in exemptis. quod tunc cum papa sit iudex exemptorum deus ad eum recurri data negligentia plati exempti immediati. iste tunc textus. si aperit quo iure iste ecclesie essent subiecte isti abbati et si intelligitur ex p[re]scriptione casus est clarus. et l[icet] ibi stat p[ro]p[ri]e. corrigere sit paratus etc. ut in d. §. excessus. ¶ In gl. in x. corrigens in si. dicit ut ibi no. et in c. penitentes. ly. di. et in c. nosti. de ele. et d[icitur] re. ec. no. alie. c. si quis. ¶ In glo. si. in si. hec gl. redit ad primum intellectum ut infra h[oc] si tenuerit. et quod x. relaxes. referat ad factum. et hunc intellectum sequitur h[oc] consilium doc. p[er] textus. ibi nullam iurisdictionem habens etc. p[er] illud. x. vniuersale nullam excludit iurisdictionem mediatam et immediatam. Item principalis et accessoria sunt Jo. an. et no. h[oc] dicitur. ¶ Ex h[oc] infero p[ro]cedem op[er]i. in c. pastoralis. in p[ro]n. §. e. vbi textus. dicit quod archiepiscopus nullam potestatem habet exceptis quibusdam casibus in subditos

suffraganeorum suorum. ergo etiam data negligentia suffraganeorum non potest illos punire. quia per illud. nullum excludit iurisdicatio mediata et immediata. item principalis et accessoria. **S**ecundo no. ex glo. q. d. relaxes proprie sumptum presupponit validitatem actus. et ubi ex materia subiecta apparet quod actus est nullus tunc refertur ad factum. simile no. j. ut lit. no. ptes. in. c. accedens. el. j. in d. cassauimus. ubi bo. gl. **T**ertio no. ex glo. q. d. supposito quod correctio primo loco spectat ad abbatem tamen si episcopus ante negligentiam tulit excommunicationem in subditos abbatis tenet excommunicationem licet sit iniusta. et dicitur relaxari sine difficultate. et hoc colligitur ex secundo intellectu gl. qui tamen non videtur placere do. An. q. aut ex consuetudine primo loco spectat ad abbatem. et tunc non debet tenere sententia episcopi ante negligentiam. ar. d. s. excessus. et no. h. dictum. aut loquimur quod de iure communi spectabat ad istum abbatem. et tunc debuisset relaxare istam sententiam. et videtur h. tenere opi. communem quod episcopus possit procedere contra monachos non expectata negligentia abbatis. sed ego teneo opi. glo. ut dixi in iuribus superius alle.

In quibus. Ordinarius cui competit absolute re ab excommunicatione potest alius absolutionem demandare. **N**o. primo quod potestas absolute ab excommunicatione est delegabilis per habentem potestatem ordinariam. et licet iste tex. loquatur in absolutione ab excommunicatione lata a canone si quis suadente. xvij. q. iij. tamen idem et fortius est dicendum in aliis excommunicationibus. ar. in. c. cum dilecta. d. consilium. vti. vel inuti. et in. l. illud. ff. ad. l. a. qui. **S**ecundo no. ar. q. sacerdos parochialis potest committere alicui presbytero ut audiat confessionem subditi sui et illum absoluat. **T**ertio no. quod nudus ministerium est delegabile per ordinarium. quid in delegato. dic. ut in glo. Et no. quod delegantur ea que competunt ex officio nobili. et sic videtur posse colligi ar. q. cause meri imperij possunt delegari de iure canonico. nam sicut excommunicatio quicquid est meri quicquid est mixti imperij. ut dixi. s. c. c. pastoralis. ita et absolutio. nam par potestas est in ligando. et in soluendo. de pe. di. j. verbu. **I**n glo. no. primo ex hac glo. et tene mentem quod nescio alibi quod nudum ministerium competens alicui ex privilegio est delegabile per privilegiatum. licet ergo privilegium non excedat personam privilegiati. ut in. c. sanc. de pui. et. vij. q. j. quia frater. et in regula privilegii personalem. de re. iur. li. vj. tamen cum per commissionem non committitur alteri preiudicium cum commissarius gerat vices delegantis. ita quod ipse delegans videtur facere. ut regula qui per alium. de re. iur. li. vj. non debet iste prohiberi quo minus possit subdelegare. et hanc opi. sequitur Jo. an. et dicit eam servari in practica. **S**ecundo no. ex fi. glo. q. delegatus potest committere absolutionem dummodo ipse habeat iurisdictionem. puta quia fuit delegatus in causa qua tulit excommunicationem. secus autem ubi sibi fuisset delegata nuda duntaxat potestas absoluendi. et sic loquitur. c. fi. s. vlt. s. de offi. dele.

De officio iudicis. Rica.

Supra visum est de officiis singularium dignitatum et singularium iudicum nunc congruo ordine subijcet indeterminate de quodam officio quod est ordinario et delegato comune et.

Litteris. Ad officium iudicis etiam delegati spectat puidere aduocatus parti que non potest habere. et poterit dare domesticum. Communis divisio. scda ibi mandamus. **N**o.

primo quod monasterium potest agere per rebus et iuribus monasterij sibi subiectis. h. enim contendebat super quibusdam possessionibus monasterij sancti Petri quod quidem monasterium immediate pleno iure pertinebat ad monasterium fosse noue. ut patet in antiqua. sic enim episcopus agit per ecclesia sibi subiecta. ut in. c. fi. de success. ab intel. et bo. tex. in. l. sancim. C. d. sacrosan. ec. q. qda tex. videtur latius puidere q. d. c. fi. q. i. c. fi. tex. loquitur cum ecclesia inferior vacat. h. l. sancim. loquitur etiam si non vacat. nam quemadmodum dicimus in episcopo idem in plato inferiori dicendum ut possit agere per ecclesias sibi subiectis. ad quod facit. j. d. rescrip. **S**ecundo no. quod per se dicitur compelli ad respondendum si non habet aduocatum. ad quod videtur de bo. tex. cum glo. in. c. j. ut lit. no. ptes. et potest quod implorare officium iudicis ut puidet sibi non valenti habere aduocatum. et hoc procedit non solum in ordinario ut quidam dixerunt. sed etiam in delegato. quod apte probatur in ista lra vestra super hoc implorando officium et. iusticia superscriptione. nam hoc erat coram delegatis. de quibus in superscriptione. facit quod in fili habet in. c. si annu. de iudi. li. vj. et in hoc decretum. facit ad ti.

No. tertio ibi frater. S. cauensis monachus quod monachus potest esse in iudicio per monasterium. intelligo de mandato abbatis et capituli seu plati tamen in casibus quibus potest agere platus sine capitulo. de quibus facti dixi in. c. edoceri. de rescrip. et in. c. unico. de iudi. ubi dicitur quod monasterium dicitur promouere causam per iudicium loquitur de honestate non de necessitate ut etiam ibi no.

Etiam no. quod domesticus et comensalis iudicis potest esse aduocatus alterius partis. nec ex hoc iudex iudicandus est suspectus. de quo. j. latius. **I**n glo. in d. officium. no. gl. et idem no. iij. q. vij. s. tria. d. si dicitur in glo. illud. et dicitur latius q. glo. Sunt enim quedam persone quibus iudex dicitur puidere etiam si non petatur ut sunt pupilli femine persone debiles. Item hi qui sua mente copotes non sunt. vel si per potentiam aduersarii non valent habere aduocatum dicitur enim iudex puidere ne inferior persona afficiat potentia aduersarii. ut in. l. illicitas. s. ne potentiores. ff. de offi. pti. et per illud tex. puidet minus potentibus nedum de aduocato sed etiam iudex interponit officium suum ut compellat alteram partem ad cauendum ne offendat aliam partem. et dicendum ut ibi plenius no. per Bar. sed ad primum principale dictum est tex. in. l. j. i. s. ait prior. ff. de postu. l. ne quicquid. s. circa aduocatos. de offi. pti. versat enim utilitas publica in consulendo predictis personis. facit iij. di. in. c. facte sunt autem leges. reliquis vero personis quod possit pecunia et amicitia inuenire aduocatum

iudex dicitur potest dare aduocatum habere alius non potest

monachus potest agere per monasterium videtur

aduocatus generalis iudicis proprius personarum

illud quod dicitur non petatur